

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 229. De bonis traditis in villis Apuldrun, Alblokestorpe et Padlo in pago
Bukki, et in villa Foanrederi in pago Mersthem. Agitur hic de origine
ducum Brabantiae arque hodiernorum Landgraviorum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

§. 228.

Tradidit *gerulfus* (C) partem possessionis quam habuit in *Stebla* testes
albert beuo lyni fridubold aldger daguelp uuoldman.

guber-
nante
Corbe-
iamAdal-
garo.

§. 229.

Tradidit *ragenberi* (D) in *apuldrun* latos III cum familiis et terris in
foan-

coheredes numeratur ducis Ostfalorum Hessi. Nomen itaque suum accepisse
Wibertum ab aucto paterno, eiusque fratrem fuisse *Ragenberum*, de cuius poste-
ris dicturi sumus §. 229, non prorsus pronuntiatu est insulsum.

(C) De *Gerulfo* seu *Geroldo* iam supra egimus §. 163. not. (D) eumque filium appella- De Ge-
uimus *Alsburgo*, *Walberti* coniugis, qua nata fuisse ex stirpe Brunoniana rulfo et
videtur. Dona id adprobant, que filius eius tradidit ecclesia Corbeiensi. *Steb-* villa
la enim villa erat in pago *Auga*, nostro Registro teste. Hac nunc nuncupatur *Stebla*.
Stable, vix iter vnius et dimidiae horae disiuncta a castro Brunonisburgo, olim
ad familiam Brunonianam relato, vti iam ante significauimus. *Gerulfus* itaque
fuit priuignus *Walberti*, fraterque vterinus *Wiberti* ac *Ragenberi*, quorum haec
traditiones meminerunt §. 227 et §. 229. Hi vero tres fratres una cum suis
consanguineis uno tempore accessisse videntur Corbeiam, idque probabiliter eo
tempore, quo *Gerulfus* monasterium Corbeiense intravit, receptus inter laicos
fratres. Ex testibus sane coniecimus, magnum ea tempestate fuisse publice con-
fectum negotium in nostra Corbeia, ad quod tantus numerus nobilissimorum
dominorum confluxerit, qui suam operam impetrerint dominis, quibus eo die
de nostra Corbeia bene merendi erat voluntas prolixia. Sunt enim inter testes §. 227.
228. et 229. conspicui 1) *Rainoldus*, frater *Wichardi*, fatoris comitum Nort-
heimenium: 2) *Marchobodus*, comes Marchodo, de quo diximus ante §. 106: 3)
Albert, Adalbertus, filius *Cobbonis*, fator comitum Teeklenburgicorum: 4)
Beuo nisi ipse *Beuo* comes frater *Luidolfi* ducis, certe eius eodem nomine filius:
5) *Synt*, filius *Theodgeri* comitis e domo Brunoniana: 6) *Aldger*, forte Adalga-
rius, frater abbatis Corbeiensis *Adalgarii*, 7) *Raynberi* filius, *Ragenberi* puta,
au reginae *Mathildis*: 8) *Radman*, fortasse *Raymannus* comes, de quo diximus
§. 213. 9) *Erdac*, Erdag proaues regis *Conradi I*: 10) *Aldricus*, filius *Deddi*.
De vtroque egimus §. 112. 11) *Suithardus*, *Sehard* §. 221. 12) *Immo*, filius
Immedi, nepos *Widekindi M.* 13) *Hoaldus* pronepos S. *Meinulfi* et abnepos
ducis Angiorum Brunonis: 14) *Dendi* filius *Folchardi*, fatoris comitum de
Luttersberg, de quo egimus §. 112: 15) *Gerho*, frater *Erdagi* proaui regis *Con-
radi I*: 16) *Hassa*, vel ducus *Luidolfi* filius, vel frater *Gerhonis* et filius comitis
Esic: 17) *Hemic*, stirpis *Widekinde* vir, de quo egimus §. 111: 18) *Alfdac*,
frater *Esiconis* comitis, de quo dictum fuit §. 216. 19) *Hildibaldus*, frater
Suithardi, inter progenitores comitum Northeimenium referendū: et 20)
Beno IV, homo stirpis *Widekinde*. Quodisi autem *Geroldus* VII annos in no-
stra Corbeia vixerit et anno 876 obierit, quemadmodum Annales Corbeienses
MSCti referunt, exinde sequitur, hec ipsa peracta esse, atque hosce dominos
in abbatia nostra presto fuisse anno circiter 870. Hoc tempore *Wibertus*, quem
Geroldi fratrem appellauimus, nondum erat episcopus Verdensis, quippe qui
demum anno 872 clerica vice officio domino Deo consecratus fuit, prouo-
catus ad id genus vite deligendum, ni fallor, exemplo fratris sui *Geroldi*.

(D) Quidquid supra §. 98. de pago *Bukki*, intra comitatum Schaumburgicum obuio De pago
differuimus, egregie confirmatur verbis huius loci, collatis cum Registro bono- *Bukki*.
rum abbatic Corbeiensis, per abbatem Sarachonem confecto. In eo enim ad-
signantur pago *Bukki* villa *Apuldrun*, *Ablokesorpe* et *Padlo*, quas inuenimus
in comitatu Schaumburgico. Quamuis enim villa quedam nomine *Appelern*
inueniatur æque in episcopatu Paderbornensi inter *Emisam* et *Lippiam* fluvios,
atque ita videri posset indicatus vicus *Boke* ad *Lippiam* flumen ibique pagi *Buk-
kenfis* situs; tamen ob loca adiuncta patefecit satis, per villam *Apuldrun* intelligi
vicum *Apelern*, locum Comitatus Schaumburgici, quippe qui adhuc anno 1374
D d d 2 or

FH

Ab anno 854 usque 877 regnante Hludowico et uico foanrederi latum unum cum familia et terris in alblokestorpe latum unum cum familia et terris in padlo latum unum cum familia et terris testes raynheri radman erdac aldric suithardus ymmo hoaldus dendi gerho hassa hemmic alfdac uuulfing hildibaldus uuulfdag alfuini fader ailger hildired benno alger uenda uualh.

§. 230.

De Ori-
gine du-
cum Bra-
bantie, et
Londra-
uiorum
Hassiae.

Sator eo-
rum Ra-
ginberi,
Wide-
kindi M.
prone-
pos.

et 1486 in diplomatis appellatur Apeldoren. In hoc loco nobiles domini de Munchhaufen aream splendidorem tenent, ac bona adiecta possident ex feudo, a comitibus de Schaumburg profecto. Deinde Alblokestorpe videtur esse Algersdorf, locus situs eadem in regione haud procul a Lauenau in Principatu Calenbergico. Denique villa Padlo haud procul ab Apelern et Lauenau eodem in traktu extitit, quippe in quo invenitur adhuc das Poler seu Polderbolz, das Polder Wasser et der Polder Knick. Faenrederi villa fuit posita in pago Mershem intra Calenbergicum Principatum. Deea differemus post haec §. 231. Suspicio itaque subnascitur nobis, Ragenberium, qui bona in his villis tradidit, suis fratribus Gerulfis et Wiberti, atque aucta regina Matilda, ac proaucta cesaris Ottonis M. Confer supra §. 104. Ut nunc, data occasione, testimonii scriptorum coetaneorum confirmemus, quod in progenie Ottounum tabulis representatum fuit, necessarium videtur.

*Stirpem Widekindeam in pago Mershem amplissima prædia possedisse, iam ante contendimus, documentis sive dignis adducti. eam ob causam censemus, Ragenberium nostrum ad eandem gentem spectasse, cumque esse illum, de quo Widekindus Corbeiensis in Annal. Lib. I. haec prodidit memoria, que in MSCto nostro, sapientia editis plane diuerso, ac propterea digno, quod edatur, ita exhibentur: Erat namque ipsa domna regina (Matilda regis Heinrici vxor) filia Thiadrici, cuius fratres erant Widukindus Immed et Rainbern ex Raginbern. Rainbern autem ipse erat, qui pugnauit contra Danos, multo tempore Saxoniam uastantes: uictusque eos, liberans patriam ab illorum incursionibus usque in hodiernum diem. Et hi erant stirps magni duci Widukindi, qui bellum potens gessit contra magnum Karolum per triginta ferme annos. Ex his verbis id est sane certissimum, reginam Matildam, Heinrici auctius coniugem, suis stirpis Widekindeam, patremque eius Thiadricum ex stirpe M. Widekindi produisse. Deinde pater ex eisdem, fratres Thiadrici suis stirpis Widukindum, Immed et Rainbern. Quamuis enim vocula cuius de Matilda regina exponi, et dici, possit, Widukindum, Impedium et Rainbern fratres suis stirpis Matilde; arbitramur tamen, statendum esse, dictos tres dominos Thiadrici suis fratribus, quia vocula *cuius* circa alterius verbi intercurrent sequitur vocabulum *Thiadrici*. Censemus itaque, monachum Hamerslebiensem T. I. S. R. B. Leibn. p. 707. melius explicasse Widukindum nostrum, quam Sigibertum, auctorem Vitæ Theodorici Metensis Episcopi l. c. p. 295, qui illos fratres appellat coniugis Heinrici regis. Cum vero Widekindus Corbeiensis prodiderit, Widukindum, Impedium et Rainbern procreatos esse ex Raginbern, Raginbernus ille fuerit aius regina Matilda oportet, eiusque vxor Matilda aua, quippe qua *mater* appellatur Thiericu*t* comitis, atque mortuo suo coniuge Herifordensi Parthenoni praesedit. Id ipsum appetat ex auctore Vitæ Reginae Matildis, qui T. I. Leibn. p. 194. ita tradidit: *A posterior ergo ciuidem Witikini egreditur (in occidentaliter regione) dux processus stirps beatissima Matildis (reginae) cuius pater nomine Thiericus in occidentaliter regione comes fuerat gloriiosus, et venerabilem Reinbildam, Danorum Frisonumque germine procreatam, moribus probabilem fibimet adiunxerat coniugem, que meruit dono Dei gignere infantem dominibus amabilem. O felix partus huius infantis, cui gratia Christi postmodum contigit dignitas regalis! Nam exsilit gloria parentum, letitia propinquorum, spes hereditatis, et decus totius futuræ sobolis: amabilis, dum nascitur, et amabilior, dum nutritur. Quid plura? Tunc temporis raro videbatur infans talis. Cum ergo illustris parvula esset ablatata, desiderauit abbatissa Matilda, mater Thiericu*t* comitis, que in Hertwidiensis sede presedit abbatiæ, prefatam puellam nutriendam suscipere. Parentes autem illius consentientes petitioni abbatissæ, fibimet ad procurandum commendabant, ut illum doceret sacras lectiones et manuum operationes. Narrat deinde auctor**

l. c.

I. c. nupsisse candem *Mabtildam*, ex consensu parentum, *Heinrico*, filio *Otonis* du-
cis. Confer supra §. 104. not. (u)

guber-
nante
Corbe-
iam Adal-
garo.

Quodsi igitur scire peruelimus, quo potissimum tempore *Raginberius* noster, reginae *Mabtilda* avus, floruerit, meminisse oportet, Heinricum acupem contraxisse cum *Mabtilda* matrimonium anno 908. Eo igitur tempore, 1) *Mathildis*, auia reginae, adhuc abbatissa fuit Herifordensis, et 2) *Thiadricus* eiusque vxor *Reinbilda*, reginae *Mabtilda* parentes, in viuis fuerunt. Iam porro ponamus, reginam *Mabtilda* anno etatis XVI nupsisse Heinrico acupi, et *Thiadricum Reinbilda* in tori fedus suscepisse anno etatis XXII. Id si finxeris, *Thiadricus* vivere coepit anno 867, et *Reinbilda* connubio sibi iunxit anno 889. Anno ergo 908, quo *Mabtilda* nupsit Heinrico, *Thiadricus* habuit ex fictione nostra annos XLI. At *Raginberius*, pater *Thiadrici*, quatuor gauis fuit filii. Ponamus ergo, eos natos esse intra annos quinque. Celebravit igitur hac ratione nuptias *Raginberius* cum *Matilde* anno 852. Id quoniam anno etatis eius XXIV. evenisset, *Raginberius* nasci oportuisset anno 828. Anno ergo 870, quo abbatiam nostram donis suis ornauit *Raginberius*, annos habebat XLII. Consequuntur haec ex opinione sumta & vna & altera, satis probabili.

Si porro exquirendis etatibus progenitorum *Raginberii* intenti esse volumus, siquidem nemo veterum de illis aliquid, ad temporum rationes relatum, litteris prodiderit, *Raginberii* pater exstitit *Walbertus* et mater *Alsburg*. *Alsburg* antea thalami ficia erat *Geroldi*, de quo differimus supra §. 163. not. (D) Geroldus anno 826 evita viderur emigrasse. *Alsburga* itaque denuo nupsisse videatur *Walberto* anno circiter 827, et quidam anno etatis *Walberti* XXIV. *Walbertus* igitur natus est fere anno 803. Habuit ergo annos LXIX anno incarnationis domini 872, quo illum supra in diplomate, §. 104. not. (u) producto, deprehendimus. *Wicbertus*, pater *Walberti*, procreauit liberos octo, qui intra annos XII nasci potuerunt. Si itaque ipse duxit vxorem anno etatis XXIV, consortem thalami adscivit anno 791, primumque vitale lumen haufit circiter anno 767. *Widekindus Magnus*, pater *Wicberti*, *Alfrici*, *Obtriti* atque *Herimanni* intra sex annos hos filios ex coniuge suscipere potuit. Si thalami sociam sibi delegit duxitque anno 761, tunc eo ipso natus videtur fuisse anno 737. Ad annum ergo Christi 772, quo bellum mouit contra Carolum Magnum, annos habuit huic calculo congruentem XXXV, et anno 807, quo animam creatori reddidisse creditur, LXX. *Theodoricus*, pater *Widekindi*, generauit duos filios, *Widekindum* scilicet et *Brunonem* duces. Intra tres annos hi nasci potuerunt. Thalami ergo sociam ducere potuit ipse anno 734, et natus esse anno 710. Cum ergo anno 744 se dedere debuit Carolomanno et Pipino, regibus Francorum, Annalibus Rerum Francorum Egihardi p. 144, testibus, annum etatis tunc egit XXXIV. *Ethelhardus* seu *Adelhardus*, quem patrem *Theodorici* fuisse coniicimus, habuit duos filios, qui intra tres annos nasci potuerunt. Ipse ergo se sociare cum vxore recenti potuit anno 704 si ita ipsi contigit vxor anno etatis eius XXIV, editus in lucem fuerit ipse oportet anno 683. Cum vero ille anno 734 dux Saxonum occidentalium fuerit, quemadmodum ante vidimus §. 161, habuerit ea tempestate idem annos LI etatis suae, necessum est.

Hanc nouam computationem licet nequeamus dicere certissimam, nihil tamen repugnans vel absurdiori opinionibus adsummis confineri, putamus; multum potius verisimilitudinis in eis inesse, auguramur. Primum enim ex ea annus natalis illustrissimae reginae *Mabtilda*, qui adhuc latuit, accuratissime erui potest. Si enim pater *Mabtilda* *Thiadricus* natus est anno 867, atque anno etatis XXII *Reinbilda* in fedus thori suscepit sociam, *Thiadricus* nupsit ipsa anno 889. In vitam ergo ex *Reinbilda* prodiit *Rupertus* anno 890, *Ansfidus* circiter anno 891, et *Mabtilda* anno 892, qui annus cum anno 908, quo *Mabtilda* nupsit Heinrico, accuratissime congruit. Ex hoc autem momento deinde pater, quem annum etatis reginae *Mabtilda* adtigerit, cum moreretur anno 967, testante Chronicone nostro coetaneo, annum scilicet etatis LXXV. Et ut denique adhuc vnicam obseruationem adiungamus (complures enim alias perspicaci lectori relinquimus) e dictis id quoque elueficit, *Thiadricus* per etatem licuisse, filiam suam *Mabtilda* in folio regali aspicere. Anno enim 919, quo sceptris donatus est Heinri-

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
uico et

De pago
Hame-
land in
Belgio
Foede-
rato.

eus, vti eius originalia diplomata in archiuo Corbeiensi attestantur, *Thiadricus* de-
mum egisset annum ætatis LVI.

Hicce præmissis, de singulis his dominis ac dominabus eorumque posteris quæ-
dam in medium proferre animum induximus nostrum. Ut autem rebus nostris
lucem adferamus, non obleuitatem, præmittenda sunt geographica, quibus
omissis, tota fluctuaretur oratio nostra. In Freia, et Belgio Foederato, nec non
in Ducatu Brabantæ dominos illos amplissima possedisse prædia, post hæc doce-
bimus. Intermittere ergo non possumus, quin Tabulam nostram Geographi-
cam, qua Belgium Foederatum cum quibusdam adiacentibus prouinciis delineat-
um solum, explicemus ex æuo medio planissime, vt patefac cunctis, niti eam
diplomaticum veterumque chartarum fide, et testimoniis scriptorum coætanorum
fuisse superstructam.

Agedum initium faciamus a pago notissimo *Hameland*, cuius in sequenti traæta-
tione primam iniiciemus mentionem, adfirmantes, Athelam, filiam Immadi co-
mitis et matrem episcopi Paderbornensis Meinwerci Widikindei, in hoc pago
tenuisse bona quam plurima. Pagum eundem *Hameland* fuisse pagum Saxon-
icum, patet e *Sigeberti Vita Theodorici Metensis episcopi*, qui *Tom. I. S. R. B. Leib-
nizii p. 294, Deodoricum ex pago Saxonia Hamaland comite Euerardo patre et Amal-
rada matre progenitum esse*, refert. Iuxta Rhenum fluvium olim existisse pagum
Hameland, comprobant diplomata, et in primis charte Heinrici IV, impera-
toris augusti, in quibus ille anno 1085, V. kal. Ianuarii indicit. VIII anno regni
XXVIII et imperii II Wormatiæ profiteretur, se *Rome ante biennium, capta vrbe
Leonina, Liemaro Hammaburgensis ecclesiæ archiepiscopo contulisse abbatiam Eltene
dictam in pago Hameland, iuxta Renum sub honore sancti Viti statam*. Quonam
autem in Rheni traætu, an superiori an inferiori idem extiterit pagus *Hameland*,
dignoscendum et colligendum esse arbitramur e villis, que in veterum Chartis
eidem pago tribuuntur. Hæ autem sunt eæ, quas subiiciemus.

1) *Abbatia Eltene in honore S. Viti martyris construæta iuxta Renum sicutum
in pago Hameland et in Gerardii comitatu sita, quam rex Heinricus Heinrici filius
imperatoris secundi anno 1083 indicit. VI. X Kal. Julii anno ordinationis sua XXIX, et
regni XXVII Roma post urbem captam, Liemaro Hammaburgensis ecclesiæ archiepiscopo
perpetuo iure possidendam tradidit, testibus eiusdem imperatoris litteris.* Cum
igitur hæc abbatia sit abbatia *Eltene*, hodie dicta *Hoechelten*, sita ad Rhenum in comi-
tatu Zutphaniæ, sine vlo dubio pagus *Hameland* in eodem comitatu Zutphaniæ
quondam conspicuus fuit.

Longitudinem autem et latitudinem huius pagi diuidicare poteris e ceteris vil-
lis, que secundum seriem Traditionum Laurishemensium sunt

2) *Lefna*, que videtur esse locus *Lovet*, non procul a monumento Schen-
kenkenschanz situs.

3) *Dorenburg* et

4) *Angrina* sunt *Dorenburg* et *Angeren*, trans Rhenum in traætu, qui *Betaw*
dicitur, sitæ,

5) *Pheleppe* est recentiori nomine *Velp*, cis Islam flumen vnum circiter
milliare ab vrbe Arnhem sita.

6) *Wagenloze* probabilissime est locus *Wengel*, inter vrbes Deventer et Zwol
in Transfalania obuius.

In Sarachonis Registro Bonorum et Prouentuum Abbatiaæ Corbeiensis eidem
pago *Hameland* tribuantur

7) *Lattem*

8) *Duisburch*

9) *Suteno* et

10) *Upplun*. *Lattem* est *Letem* locus, ad Islam fluvium obuius. *Duis-
burch* et *Suteno* sunt procul dubio vrbes *Doesburg* et *Zutphen*, ad eundem flu-
vium

uum Islam sita, quarum posterior postea toti comitatui et comitibus de Zutphen, vasallis seu clientibus fiduciariis quondam ecclesiae Corbeiensis, nomen ^{nante} Corbe dedit; *Upplun* autem locus desolatus est, quondam haud procul ab Eltene ab batia obuius. Teste diplomate Ottoniano ad annum 954 erat is in pago *Hannigant* et in comitatu *Wigmanni*.

11) Locus *Davindre*, qui nunc appellatur vrbs *Deventer*, sita ad Islam flu men in Transfalandia inter Zutphen et Zwol vrbes. Quibus omnibus addimus loca quedam, que anno 1046 rex Heinricus *Bernoldo* Traiectensis ecclesiae episcopo tradidit, *talem scilicet proprietatem, quem ille tenebat in loco Daventre cum comitatu in Amelande, nempe de Ratbnon ad Hunne, de Hunne ad Weggestapelen, et inde ad Westerste, de Westerste ad Agastaldaburg, de Agastaldaburg ad Stevere per siluam, et in alia parte Isle ad Louenen usque ad Erbeka, de Erbeka ad Suychempe, et item ex alta parte Isle ad Ascete*. Daventre est procul dubio iam supra dictus locus Davindre. Sunt autem

12) *Ratbnon* locus, Rande, non procul a Deventer vrbe situs:

13) *Hunne, Hunnep* ad fluuium Schipbeck,

14) *Weggestapelen*, ni fallor, *Wecbel* eadem in regione obuius locus,

15) *Westerste, Westerwlier* ad idem flumen Schipbeck reperiendus, haud procul a loco Diepenhem.

16) *Agastaldaburg* esse poterit Slangenburg, vel Swanenburg, vel Hardenburg, vel Brantsenburg, vel Wildenburg, vel Woldenburg. Loca sunt in comitatu Zurphaniæ sita.

17) *Stevere* erit Steender in eodem comitatu.

18) *Isla* flumen est fluuius *Ijssel*.

19) *Lovenen, Loenen*, in tractu Velouensi eminer.

20) *Erbeka, Eerdbeek* villa eadem in regione visitur.

21) *Suychempe*, videtur esse Eempt, et

22) *Ascete Eschede*, locus inter Deventer et Zutphen vrbes, in comitatu Zurphaniæ obuius.

Huic pago Hameland conterminus erat *pagus Felve*, etiam *Felva*, *Folum* et *De pago Velve* dictus. Eundem fuisse in tractu Velouensi, id omni carer dubio. Indi-
cato certe sunt villa, ad eundem pagum relate, nominatim

*Felive in
Belgio
Federato.*

1) *Duiclingen*

2) *Lona*

3) *Sulmonda* seu *Sulmunda*

4) *Wageninga* et

5) *Werdupa*, in quibus, teste Wilh. Heda in *Historia Episcoporum Ultraie-
dens* p. 51, anno 838 *Rotgarius* comes proprietatem suam donauit ecclesiae Traiectensi. Inter has erit *Duiclingen* vel *Dudenbantz* ad Rhenum inter Arnhem et Wageningen, vel *Touchin*, locus intra terram Traiectensis episcopatus situs, vnum circiter milliare ab oppido Wick, olim Duyrfstede dicto, septentrionem versus distans. *Lona* erit vel locus *Loo*, vnum milliare et quod excurrat positus ab vrbe Deventer versus occidentem, vel *Lone*, villa vix iter duarum horarum conspicua inde ab vrbe Zutphen, itidem occidentem versus. *Sulmonda* est probabiliſſime *Silvolde*, non procul a villa Lone obuia. *Wageninga* est oppidum *Wageningen*, Rheno adiacens. *Werdupa* esse viderur *Weesp* in Velouensi tractu, uno circiter milliari ab vrbe Hattem posita versus orientem. Teste Chartulario Werthinensi Tom. I. S. R. Br. Leibnitii p. 104 in pago *Folum* erant anno 801

6) villa *Englandi*, et

7) filia *Braclog*, quas tradidit Hrodulfus, filius quondam Wibaldi, abba ti Liudgero. *Englandi* est vicus *Engelant*, in Velauia situs. *Braclog* probabili ter est filia, *de Brokberger Bos* dicta, non procul ab *Engelant* vico. Porro ei dem pago tribuuntur

8) *Ap-*

AFH

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
wico et

8) *Appoldro* villa, quam fuisse locum *Appoldorn*, omnino putamus, situm in tractu Velouensi non procul ab aree Loo,

9) *Halpa*, probabilissime censendus est esse locus *Eep* in eodem tractu,

10) *Uutterleeb*, *Uddel*, in tractu codem non procul a mari dicto dat Uddeler Meer, conspicitur.

11) *Zagolt*, *Salck* locus, situs est ad fluvium Islam haud procul ab urbe Campen, et

12) *Selebach* villa, quæ videtur esse locus *Schanderbeek*, vnum circiter milliare distans ab oppido Harderwyck, sito ad mare dictum *de Zuyder-Zee*. Teste diplomate regis Heinrici IV, dato anno 1077 indict. XV. V kalendas junias eius anno ordinationis domini Heinrici quarti regis XXIII, regni vero XXI in pago *Velve* et in comitatu *Diederici* erat situm

13) *predium Bruoche*, quod nobis locus *Ryt-broeck* non procul a villa Appeldoorn situs, fuisse videtur. In Registro Bonorum et Frouentum Abbatiae Corbeiensis pagus noster ab abate Sarachone appellatur *Felvē*, eidemque tribuuntur

14) *Afzi villa*, quam habemus pro vico *Effen* in tractu Velouensi sito, et

15) *Wifside*, quæ villa *Wiffen* erit in Velow obvia non procul a loco Loo. His villis denique addimus

16) locum *Agilmari*, quam venerabilis regina *Mabilda*, *mater Ottonis regis*, anno 950 tradidit monasterio, quod ipsa in honorem sanctissimæ Dei genetricis Mariae sanctique Dyonisi martyris in loco, *Angari* nuncupato, construxit, teste inedito diplomate regis Ottonis, quod Bruno Cancellarius ad vicem Wiefredi archicappellani recognovit, quodque datum XVII Kal. Maii anno dominice incarnationis DCCCCL indict. VII anno vero domini Ottonis XIII, et actum Quitilingaborchi. Hæc villa probabilissime nulla est alia, nisi locus *Emelaar*, obvius in tractu Velouensi, et situs duo circiter millaria ab oppido Amersfoort orientem versus.

De pago
Flebite in
Belgio
föderato.

Ad flumen Hemum, hodie dictum de Eem, exonerantem se in mare, appellatum de Zuyder-Zee, quondam eminebat *pous minor*, *Flebite*, qui versus orientem Felve pago erat contiguus. Exstat in *Wilhelmi Hede Historia Episcoporum Virtectens*, pag. 41 seq. diploma Karoli Magni, in quo ille anno nono regni sui VII idus Iunii donat ad Basileam S. Martini, quæ erat construenda in Tracto veteri subitus Dorestado, ubi venerabilis vir Albricus presbyter et rector praesse videbatur, villam suam *Lisiduna* in pago, qui vocatur *Flebite*, super alueum Hemi, cum omni integritate vel adiacentis seu appendicis suis, et quantumcumque Wiggerus comes ibidem per Karoli beneficium tenuit, etiam et forestas illas, quarum vocabula sunt *Hengeschote*, *Fornbese*, *Mokerob* et *Widock*, quæ sunt de ambabus partibus Hemi. Cum flumen Hemus nullus aliis esse poterit, nisi flumen *Eem*, et villa *Lisiduna* sit Leusden prope Amersfoort, haec traditio procul dubio continet omnem tractum circa flumen *Hemum*, et filias seu forestas, quæ prope *Veenbusen*, et in altera flumii *Hemi* ripa olim conspiciebantur.

Probabilissime hic pagus *Flebite* idem est, qui in diplomate quodam Folckerii, quod ex antiquo *Chartulario Censum monasterii Werdenensis* exhibet Miraeus in Opp. Dipl. Tom. III. p. 561, circa annum 855 nominatur *Fletbetti*. Cum enim idem Folckerius abbatiam Werdenensem, in Westfalia conspicuam, amplissimis per Frisiae prouinciam possessionibus augeret, donationem firmauit in pago *Fletbetti* in villa *Hlara* XVII idus nouembri indict. III regnante Hludouico imp. iuniori augusto XV. *Hlara* villa procul dubio est locus *Laren*, uno circiter millari a flumine Hemo disiunctus versus oppidum Narden, in terminis Goylandiae situs. Caue autem, ne confundas hunc pagum *Flebite* cum pago *Fleithi* seu *Flenithi*, intra Principatum Wolferbuttelensem circa oppidum Gandersheim et per adiacentem prefecturam Winceburg Hildesheimensem sito.

De pago
Northu-
nti in
Belg.
Föd.

Pagum *Northuanti* connexuimus cum pago *Flebite*. In Goylandia, in qua iuxta mare, dictum *de Zuyder-Zee*, oppidum Naarden exstare, exstissee hunc pagum arbitramur. Teste chartulario Werthinensi Tom. I. S. R. B. Leibnitii

p. 102

p. 102. et p. 116. in codem pago erant villa *Manberi*, *Hafungun*, *Huleri*, et gubernaculum *Hrenberi*, in quibus Oodhelmus quidam, maritus Theodlinde et filius quondam nante Oodwerci, tempore Karoli Magni horas quadam tradidit Liudgero presbytero. *Corbeien*.
Esse autem videtur villa *Manberi* locus Marsen, vel *Maren*, situs in terra *Traiectensis* episcopatus. *Hafungun* est *Huyzen* locus, situs non procul ab oppido Naarden. *Huleri* est villa Haar, haud procul a Beersteyn intra *Traiectensis* episcopatus terras posita. *Hrenberi* esse videtur Hert villa, dicta t' *Huis t' Hert*, intra eandem regionem obvia.

In eadem terra *Traiectensis* episcopatus, hodie dicta t' *Land van Utrecht*, pro De pago
cul dubio præterea olim exfuit pagus *Insterlacus*. Comprobant id villa, quæ *Insterlaco*
huic pago tribuuntur. In harum censum referunt chartæ veteres co in Bel-
gio fe-

1) villam *Fetbna*, quam vir illuster, Carolus maior domus, filius Pipini, ipso derato.
die Kalend. Ianuarii anno secundo, regnante glorioso domino Theodorico rege, do-
nauit monasterio, quod est intra muros in *Traiecto* castro situm et constructum ubi et
apostolicus vir D. et in Christo pater Willebrordus archiepiscopus sub sanctæ conser-
vationis canobitalis ordine custos praefectus videtur. Actum *Herestallio* villa publica.
Diploma ipsum habetur in Wilh. Hedw. Historia Episc. Ultraiectens. p. 28 seq.
Fetbna hodie dicitur *Fechten*, iacetque ad Rhenum, vno circiter milliari distans
ab ipsa vrbe *Traiecto*.

In eodem *Insterlake* pago et intra comitatum Ruotbodenis deprehendimus

2) villam, *Amudam* vocatam, et telonium, quale prius walger in codem
comes exigebat loco. Eam in proprium donavit Otto II imperator Augustus
Traiectensi ecclesia, teste diplomate l. c. p. 87 seq. adlato, quod datum est VIII
idus Iunii anno dom. incarnat. 975, indict. III, anno regni Ottonis XV, impe-
rii VII, et actum *Erperfurt*. Hanc villam *Amudam* esse oppidum *Muyden* situm
inter Naarden atque Amstelodamum vrbes, neminem negarum speramus.

Errore librarii in ea charta, quam I. G. Eccardus in *Histor. Genealog. Principum Saxonie Superioris* p. 19. in lucem produxit, pagus noster nominatur *Juscavlake*. Tradiderunt autem per Chartam eandem, in *Chartulario Traiect.* ex-
stantem, *Ouo*, *Addo*, *Rotbard*, *Thibald* et *Beren* ad ecclesiam *S. Martini*, quæ con-
structa est in castello *Traiecto* in pago *Insterlaco* pro remedio *Wibracti*, sicut illic
ipse ac filius eius *Walbertus* ad perficiendum legitime tradiderunt, quicquid in
Oesterbac et in Praet. idem *Wibracte* videbatur possidere. Acta est hæc traditio pu-
blice in villa *Hofterbac* VIII Kal. Iunii anno 834 indict. XII, regni imperatoris Lo-
thowici anno XXI. Fortassis *Osterbac* et *Hofterbac* una eademque est villa. Lo-
cus quidem *Osterbeck* est ad Rhenum obvius et non procul ab oppido *Arnheimio* intra tractum *Velouensem* situs. Villa autem *Eraf* est tractus oppidi *Arnheimensis*, antiquum adhuc retinens nomen. In eadem regione familia *Widikinda* plura possedit prædia, vi posthæc videbimus. Hinc nullus dubito, *Wi-
bractum*, qui in Traditionibus nostris appellatur *Wibertus*, atque *Walbertum*,
filium ac nepotem fuisse *Widekindi M.* Illud in expedito est, urbem *Traiectum*
exstitisse quondam in pago *Insterlaco*.

Porro annotauit illustris auctor Chronicus Gottwicensis p. 644 villas sequentes,
ad pagum nostrum relatas, nempe

- 1) *Cotben*, quæ erit *Cooten* ad Rhenum inter Wyck-Duurstede et *Traiectum* sita,
- 2) *Durostadium*, quod est vrbs dicta Wyck-Duurstede, ad Rhenum posita:
- 3) *Gana*, probabilissime *Goy* inter *Cooten* et *Houten*, vel *Gansekof*, itidem
ad Rhenum inter *Nyenrode* et *Beersteyn* sitam:
- 4) *Grunwerth*, quæ verisimilime est *Groenvecht* inter *Voortwyck* et *Gunterstein* ad fluum *Vechtam* visenda:
- 5) *Hactnam*, iam ante dictam *Houten*, vel *Hoet*, non procul ab vrbe *Traiecto* obuiam villam:

eee

6) *Ju-*

14

Ab anno
814 usque
877 re-
gnante
Hudo-
uuico et

6) *Judefax*, id est, *Judfaes* inter Froonesteyn, Pletsenborg et Rynhuyzen sitam:

7) *Luriche* seu *Leerixe* iuxta Houten versus Odyk positam:

8) *Osterhem*, fortassis nunc *Outdaen* ad Vechtam flumen, vel *Osterwaert* ad eundem fluuium, vel *Oostbroeck* in eadem Traiectensis episcopatus terra vnum circiter milliare sitam ab vrbe Traiecto versus orientem:

9) *Werconden*, nunc *Werkboven*, non procul a Rheno et Beerwaart versus Odyk conspicuam:

10) *Westerhem*, per quam designatur vel *Vossestein* non procul a Doren, vel *Wynstein*, non procul a villa Heemstede sciuncta:

11) *Wiltaburgum*, nunc *Wiltenburg*, situm inter Amelisweer, Rhynouwen, Wynenstein et Plotlenborg:

12) *Abekewalde*, quam villam habemus pro *Abcoude* loco, vnum milliare et dimidium secreto a celebratissima vrbe Amstelodamo versus Traiectum:

13) *Fumerchava*, quae videtur esse locus *Haar*, non procul a vico Maarsen disiunctus:

14) *Hera*, quae esse videtur *Hermelen* villa, sita haud procul ab eodem loco Maarsen:

15) *Lona*, seu villam *Loenen*, ad fluuium Vechtam positam:

16) *Lonacalaca*, quae hodie dicitur *d' Huis te Loenerfloop*. Et denique

17) *Marsna*, quae viderur esse *Maarsen*, locus ad flumen ante dictum situs.

De pago
Mun-
tuurfinti-
gis in
Belgio
federato.

Teste quodam diplomate Ottoniano ad annum 985, pagus quidam, nominatum haud designatus, erat inter *Lieram* et *Hirlam*, cui tribuuntur villa *Bleefwyk*, *Bokelsdyk*, *Buescoop*, *Cralingen*, *Flardinga* seu *Phladirtinga*, *Golda*, *Lede*, *Leyra*, *Maerdrecht*, *Pinaker*, *Roderisen*, *Rotterdamme*, *Sciedamme*, *Scieplada*, *Swanesdrecht*, et *Zevenbusen*. Pagos anonymos praeterea in Saxonia nostra nondum inuenimus. Putamus vero, pagum istum vel fuisse pagum *Muntuurfintigis*, vel pagum maiorem *Tesferbantiam*. De vroque ergo pago quedam dicenda esse omnino, arbitramur. Ad Fresiam loca memorata spectasse, negare non licet. Villa *Rotterdamme*, et flumina *Liera* et *Hirla* id satis probant. Intra Hollandiam praeterea, et quidem in tractibus, hodie dictis Selmonde, Schieland, Delfland et Rhynland, omnes haec villa reperiuntur. Est enim

1) *Bleefwyk*, Bleyswyck in Schielandia,

2) *Bokelsdyk*, Poeldyk in Delflandia,

3) *Buescoop*, Boskoop in Rhynlandia,

4) *Cralingen*, Cralinge in Schielandia,

5) *Phladirtinga*, Vlaerdinge in Delflandia ad flumen dictum de Merwe,

6) *Golda*, vrbs *Gouda* ad fluuium dictum die Yssel, qui ante dicta Hisla est, per Schielandiam fluens,

7) *Lede*, Lynde, haud procul ab vrbe Dordraco, ob synodus Dordracenam celebratissima,

8) *Leyra*, Lier in Delflandia,

9) *Maerdrecht*, Moordrecht ad fluuium Hislam, non procul ab vrbe Gouda,

10) *Pinaker*, Pynaker in Delflandia,

11) *Roderisen*, Roderys in eodem tractu sita,

12) *Rotterdamme*, Rotterdam vrbs celebratissima, intra Schielandiam obvia,

13) *Sciedamme*, Schiedam, vrbs inter Vlaerdingam et Delfshaven oppida,

14) *Scieplada*, Schipluy, locus intra Delflandiae tractum situs,

15) *Swa-*

- 15) *Swanerdrecht*, Swyndrecht locus, non procul ab vrbe Dordraco dis-
tans, et
16) *Zevenbußen*, Sevenhusen locus intra Schielandiam, ab oppido Gouda
vix vnum milliare distans.

Iam pagum *Muntuurfintigis* ad Fresiam referunt Traditiones Fuldaenses I.F. Schannati p. 316. Hæ, in eodem quondam exstissæ villas *Reisheim* et *Baltratinge*, num. 73 tradunt. Non videmus, qua in alia regione pagus *Muntuurfintigis* collocari queat, nisi in ea ipsa, in qua ante memoratas villas deprehendimus. Vrbi, olim castro, *Montfoort*, sito non procul ab oppido Oudewater in Hollandia, probabiliter a pago nostro nomen inditum est. Quamvis enim illud castrum demum circa annum 1170 a Godefrido, Traiectensi episcopo, ad Hollandorum insulæ compescendos constructum fuisse referatur in W. Heda *Historia Episcoporum Ultrajectens.* p. 174; non tamen additur, illud tum prima vice exstructum fuisse. Probabilis vero nobis videtur, illud iam antea exstisse, quemadmodum *Hoborstum*, *Woerden* et *Vollenho* castella, quæ eodem tempore contra Gelros, Traiectenses et Frisios adificasse episcopum illum, i. c. perhibetur. Fit ergo veritatem consentaneum, castrum *Montfoort* nomen accepisse a veteri pago *Muntuurfintigis*; villa autem *Reisheim* et *Baltratinge* videntur esse *Ryngem*, non procul ab vrbe Lugduno Batauorum, et *Palestein*, locus inter Gouda, Delphi ac Lugdunum vrbes obuius. Ut doctiores Bataui, et in primis Lugdunenses, sicut harum villarum accuratius inuestigent, eos publico nomine admodum volumus rogatos.

Adscriptissimus autem, inducti testimonio veterum chartarum apud Wilh. Hedam l. c. ad annum 1063 reperiendarum, Tabulæ nostræ Geographicæ, et quidem ante dictis regionibus præterea alias villas, inter quas recensenda sunt 1) *Flardinge*, Vlaerdinge, Phladiringa: 2) *Kirchwerve*, Werve, 3) *Hatago*, Ha-ga comitum in Delflandia: 4) *Schie*, Sion: 5) *Rineburg*, Rynenburg: 6) *Agathenkryeca*, Kouderkirk: 7) *Aflekerwald*, Alkemade: 8) *Rinsaterwald*, Rinsaterwoude: 9) *Liethemuthen*, Leymuyde, 10) *Warmunde*, Warmont, 11) *Velsereburg*, Veenenburg seu Vellerslot locus in Kenemaria situs, 12) *Hamezenkireca*, Hemenstede, et 13) *Spermerewald*, Spaarwou, cunctæ in Rhinelandia sitæ villaæ, quas omnes coniectura nostra ad pagum *Muntuurfintigis* spectasse iudicamus.

In Kenemaria er Westfrisia, vulgo et vernacule dicta Noord-Holland, pagum De pago *Kilingo*, verisimilimum nobis videretur. Ad Fresiam hic pagus refertur *Kilingo* in Traditionibus Fuldaensis I. F. Schannati, in quibus p. 314 num. 41 inuenimus, in eodem pago *Kilingo*, et quidem in villis *Huntagi* et *Merheim*, tradito. difesse ecclesiæ Fuldeni bona quedam Marcwartum et Vpponem. *Huntagi* nobis videretur fuisse vna ex illis villis, quæ dicuntur *Ooster* et *Wester-bout*. *Merheim* autem habemus pro *Meresteyn*. Omnes he sunt in Kenemaria sitæ. His et adnumerandæ sunt aliae villaæ, quæ ex diplomate, apud W. Heda in Hist. Episc. Ultraject. ad a. 1063 reperiundi, adducendas quondam in his regionibus deprehendebantur. Illæ sunt 1) *Aseumannedilf*, quæ procul dubio est Assendelft, 2) *Egmunde*, Egmont, quæ etiam iam exstisti anno 913 teste diplomate in Mir. Opp. Dipl. Tom. I. p. 35, et in qua comes Theodoricus anno 1083 abbatiam fundavit, teste diplomate l. c. Tom. III p. 18, 3) *Alcmere*, vrbs Alkmaer, 4) *Heilegolo*, Heyloo, 5) *Petbem*, Pettenheim, alias Petten, sita ad mare dictum de Noordzee, 6) *Alsfenthorp*, Avendorp, 7) *Woggenum*, Wognum sita in dem Wognummer Ban, 8) *Vronlo*, fortassis Vrfum in dem Vrfumer Ban, 9) *Schirmere*, Schermer in Nortschermer Ban, et 10) *Sloten*, Sloet etiam in Kennemaria sita. Confer Heda in Hist. Ep. Ultraject. qua in p. 132 seq. illud documentum deprehendes, e quo videbis, omnes has villas, et supra scriptas, iam anno 1063 exstissæ.

Hic missis, recensenda quoque sunt villaæ, olim ad celebratissimum pagum *Teisterbant* relate. Ad Inferiorem Terram spectasse pagum *Teisterbant*, aliosque Teisterbant in pagos sub se comprehendisse, conclusimus e verbis auctoris Vitæ Meinwerci, Belgio quæ Tom. I. S. R. B. Leibnitii p. 544 sic habent: *Facta in diebus eius* (scilicet fæderatione Meinwerci).

Ab anno
854 vique
877 re-
gnante
Hludo-
uuico et

Meinwerci episcopi Paderbornensis) fame valida, missis nuntiis frumentum compara-
ri fecit in Colonia, et duas naues omnes ad Inferiorem Terram deferri, et dispensatione
villorum super Velve in Teßerbant taliter mandauit erogari, ut una pars propriis, alia
familiae indigentias, secundum numerum domesticorum distribueretur: tertia ad prouen-
tum feminis, quarta mendicis erogaretur. Quod episcopi mandatum villicus super
Velve deuote peragere studuit. Ille vero in Teßerbant partem pauperibus ordina-
tam fraudari perniciose non timuit. Hæc verba ponderantes, querimus, vtrum
Velve usurpetur pro pago, an pro villa? Et respondemus: pro pago. Quam-
uis enim locus quidam nomine Wel ad Mosam in tractu, dicto Bomelewert
reperiatur, qui heic in censum venire posset; maluimus tamen hanc villam
interpretari per villam Welle, quam Saracho abbas in Registro Bonorum et Prou.
Abbatie Corb. tribuit pago Teßerbant. Quodsi ergo Wel quondam est dicta
Welle, vocabulum Velve in verbis adductis locus Wel esse non poterit. Præ-
terea inquirendum foret: an in vna villa tantum fuerit unus vel plures villici?
Villici quondam non erant liti seu mancipia, sed ministeriales abbatis, abbatissæ
vel episcopi, vti patet e litteris Irmegardis de Widigensten, abbatissæ Heru-
densis ad annum 1290, datis. In diplomatis aliquando priorem locum
tenent villici inter ecclesias ministeriales. Possemus villicos dicere admini-
stratores, teutonice Verwalters, quin imo etiam Amtleute. Interdum
vnum tantum erat villicus in curte dominicali, alias curtes minores sub se
comprehendente, vti latius deduximus in Clientela Corbeiensi. Cum
igitur villicus Meinwerci episcopi super Velve distinguitur a villico eius in
Teßerbant, arbitramur Velve non fuisse villam, sed pagum. Quia autem
Velve fuit in Teßerbant, sequitur Teßerbantiam fuisse pagum maiorem seu gene-
ralem, alios pagos minores sub se comprehendentem. Accedit, Meinwercum
episcopum multa postea prædia in Inferiori Terra, vñ infra demonstraturi
sumus. Evidenter ergo erit, auctorem Vita Meinwerci dicere voluisse,
Meinwercum episcopum studuisse hominibus suis propriis tam in pago Velve,
quam in pago Teßerbant degentibus, atque annona parentibus, subuenire. Sit
itaque pagus Teßerbant pagus maior.

Illud quoque fieri palam ex villis, olim ad pagum Teßerbant relatis, quas ac-
curate considerandas in animo habemus. Illæ sunt

- 1) Hero
- 2) Ukele, et

3) Trile, quippe quæ teste diplomate in Wilh. Hedæ Hist. Episc. Ultraj.
p. 94 anno 997 erant infra comitatum Teßerbantia. Hero viderur fuisse Her-
nen in tractu Nouiomagensi, Ukele, Uchelen in tractu Velouensi, et Trile, Driel,
non procul ab urbe Heusden in tractu Beruensi, vel Driel in tractu, Bommel-
lewert dicto. Illa, non hæc, placet.

Porro Otto III imperator augustus anno 998 III idus Aprilis indicit XII an-
no regni XVI et imperii III Anfrido Traiectensis episcopo largitus est omnem
districtum super villam Bomele in comitatu Virobi comitis in pago Teßerbantia
dicto situm, et quidquid Poppo, filius Walgeri, habuit in ministerium in eodem
comitatu et in villa Arclo, vti patet e diplomate apud Hedam l. c. p. 95. reperi-
undo, quam traditionem eisdem fere verbis confirmat Heinricus II anno regni
sui primo, id est, III nonas Septembris anno domin. incarnationis MIII indictione
I, teste diplomate apud eundem Hedam l. c. p. 100. seq. Bomele procul dubio
est oppidum Bommel ad Vahalim fluvium situm in tractu Bomelerwaart dicto,
probe discernendum a vico Bommel seu Bemmel, in tractu Berouienis terræ non
procul ab oppido Heusden conspicuo. Villa autem Arclo erit locus Arkel,
vnum circiter milliare situs ab oppido Goreum in tractu, dicto 't Land van
Goreum.

Anno 1006 Anfridus Traiectensis episcopus fundavit abbatiam Ordinis S. Be-
nedicti in loco Hohorft, teste diplomate, quod ex copia licitum erit inserere,
quia illud facem accedit illis, quæ infra de illo Anfrido, seu Anfrido ex gente
Widekindea orto, dicturi sumus. Est autem ipsum diploma sequentis teno-
ris:

In

In nomine sanctæ et indiuiduæ trinitatis. Notum sit omnibus sub gubernatione Christianæ religionis norma degentibus qualiter ego *Anfridus* licet ^{nante} Corbeianus Traiectensis ep̄s in loco qui vocatur *Hoborſta* aedificari præcepit cellulam in primis in honorem dñi nři ihu Xpi constructam nec iam Adalgario. non glorioſissimae genetricis eius marie sed et h̄torum ap̄lorum petri et pauli meiq. patroni specialis s̄c̄i martini, ea ratione, ut inibi fratribus monachis sub s̄c̄i benedicti regula feliciter uiueret cupientibus dies ducere liceat huic uitæ concessos. Vt autem locus predictus in dei seruitio firmius possit esse stabilitus, iam dictis fratribus tradidi, quidquid uifus fui habere in villa *Tbrile* in pago *Tesferbantensi* cum omni familia cunctoq. seruitio et districione, ita ut omni tempore tenui ac posse di absque ullius contradictione, regali scil. manu traditione ac stipulatione nobis concessum et in *Tuente* dimidium censu teloniarum et monetarum et foreste in *Rumelo* et quartam partem filiæ in *Fugenhouſte*. præter hæc tradidi inter uillas *Hese* et *Sous* XIIIII mansos cum prædio *Hoborſta* prædicto cum mancipliis et omnibus appendiciis id est filiis pratis pascuis molendinis aquis aquarumq. decursibus acquisitis et acquirendis quod dedit quidam garuardus miles s̄c̄o martino. et nouale quoddam de monte *Hoborſta* usque in *Bacheuorth*. addidi et has ecclesiæ *Ermelo* *Mafumunſter* *Liuemunſter* *Leyre* *Suindrecht* *Hamerthe* *Loyſden*. Actum est hoc publice coram idoneis testibus in basilica s̄c̄e Mariæ s̄c̄i. Martini in *Hoborſta* ipso die dedicationis eius id est XIIIII kal. decembris anno ab incarnatione dñi MVI indict. IIII regnante Heinrico II imperii fui anno V.

His litteris adductis dispiciendum erit, vbi locus *Hoborſta* exſliterit. Reperitur primo in Veloviensi traectu non procul ab oppido Haderwik villa *Horſt*, et deinde in terra Traiectensis episcopatus villa *Horſt* haud procul ab vrbe Rhenen ad fluum Rhenum sita. Sed vterque locus non placet. Eandem enim abbatiam exſtitisse primo lapide ab Amersfortio, et anno 1050 in urbem Traiectum translatam D. Pauli nomine innotuſſe, *Arnoldus Bachelius*, Batauus, in notis ad Chronica Iohannis de Beka p. 37. annotauit. Non procul ab oppido predicto reperitur locus *Hooft* et Mons Sanctus, super quo abbatiam *Hoborſtam* exſtitisse putamus. Cumque haud procul ab eodem loco *Hooft* inueniatur vicus *Bavoort*, eundem fuisse locum *Bacheuorth*, cuius Ansfridus in diplomate adducto meminit, censemus.

Ecclesiæ, quas laudatissimus præſul addidit, sunt probabilissime in locis sequentibus repertæ.

- 1) *Ermelo* esse poterit vicus *Ermel* in Veloviensi traectu situs.
- 2) *Mafumunſter*, si non subest vicus *Mooft* non procul a loco *Hooft* reperiundus, erit *Monſter* in Delflandia.
- 3) *Liuemunſter* locus nobis non est cognitus.
- 4) *Leyre* esse poterit *Lielhaar* non procul ab vrbe Amersfortio, vel *Lier* in Delflandia, olim dicta, vti supra vidimus, *Leyra*.
- 5) *Suindrecht*, Swyndrecht haud procul ab vrbe Dordracō, quondam, vti supra vidimus, etiam appellata Swanestrecht.
- 6) *Hamerthe* esse poterit *Hoemen* in Veloviensi traectu, vel *Harten* in traectu eodem non procul ab vrbe Arnhem, vel *Harwert* in Berouiensi traectu ad Rheum, vel, vti nobis videtur, *Hemert* ad fluum Mosam haud procul ab vrbe Heusden.
- 7) *Loyſden* autem poterit esse vel *Leyſden* non procul Amersfortio, vel *Loinen* ad flumen Vahalim haud procul ab vrbe Nouiomago, vel *Loofduyne* in Delflandia vnum circiter milliare ab Haga comitum reperiundus locus. Villam *Tbrile*, quam in pago *Tesferbantensi* exſtitisse Ansfridus afferit, habemus pro Dričl, cuius iam ſupra mentionem inieciimus.

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hlado-
wico et

His villis addimus loca *Radincheim*, *Putten*, *Voribusen*, *Tuilon*, *Haffi*, *Gamberen*, *Helue* et *Niuuela*, vna cum villis *Appele* et *Wehile*. *Tuilon* erat mater ecclesia, ad quam anno 1031 spectarunt capellæ *Hafsi*, *Gamberen*, *Helue* et *Niuuela*. *Tuilon* est locus *Thuyl*, ad *Vahalim* situs in *Tielerwaart* non procul ab oppido *Bommel*. *Helue* itaque erit *Helwy* in eodem trætu ad *Vahalim* sita, *Hafsi* *Hafsten* non procul ab *Helwy*, *Niwela* *Nyalde*, et *Gamberen* *Gameren*, qua ultima villa reperiuntur in trætu *Bommelerwart* haud procul ab oppido *Bommele*. *Radincheim* ad *Rhenum* erat sita, et procul dubio intelligitur vrbs *Rhenen* in terra *Traiectensis* episcopatus. *Putten* usque in hodiernum diem appellatur *Putten*, et sita est in *Velouensi* trætu non procul a locis *Ermel* et *Schonderbeek*. *Voribusen* erit *Verhusen*, in trætu *Betouiens* non procul ab oppido *Rhenen* sita. *Appele* hodie nominatur *Appel*, et *Wehile* *Wesel*, qua villa reperiuntur in *Geldria* ducar et spectant ad trætum *Velouienfern*. In omnibus his villis bona quondam possedit monasterium SS. Petri et Pauli O. S. Bened. in suburbio *Paderbornensis* situm, vulgo dictum *Abdinghof*. Et largitus est illi bona eadem *Paderbornensis* episcopus *Meinwerkus*, eiusdem fundator, vti diplomata in Nicol. Schatenii Annal. *Paderborn*. Tom. I. p. 483. et p. 765. testantur.

Hicce dictis suppleri atque emendari possunt ea, quæ reuerendissimus atque eruditissimus D. auctor *Chronici Gottwicensis* de pago nostro *Tesferbant* in medium prorulit. In illo relatum legimus, ad eundem pagum quoque spectasse villas *Bracola*, *Malsen*, *Thielle*, *Buria*, *Empele*, et *Buria*, quæ probabilissime sunt *Brakel* ad *Vahalim* sub trætu *Bommelerwaart* dicto, *Molenste* in terra *Traiectensis* episcopatus, non procul a vico *Walenburg*, vel *Maren* ad *Mosam* fluuium, vel *Malden* in trætu *Nouiomagensi*; *Tiel* in trætu *Tielerwaart* ad *Vahalim*, vrbs *Buren* in comitatu *Buren*, a qua non procul absunt *Buurmaisen* et *Geldermalen*, quarum vna esse possit villa *Malsen*. *Empele* est *Empel* ad *Mosam* sita, et *Buria* denique in *Bierrup*, non procul ab vrbe *Heusden* in trætu dicto t'Land van *Altena* sita, latere videtur.

Omnis has villas, ad pagum relatas *Tesferbant*, vt ab aliis villis, ad alios scilicet speciales pagos spectantibus, accurate distinguemus, in tabula nostra Geographica lineola subduximus. Pater autem ex eisdem, pagum *Tesferbant* sub se comprehendisse pagos *Muntuursinigis*, *Flechte*, *Felwe*, *Huitingoe* et *Bathua* dictos, de quibus posterioribus nunc quedam in medium proferre volupe erit.

De pago
Huitin-
goe in
Belgio
foedera-
to.

Pagi Huitingoe primam mentionem iniecit Wilh. *Heda* in *Hift. Episc. Ultraj.* p. 51. his verbis: *Sub isto Alphrico (Traiectensi episcopo) Rotgarius comes donauit ecclesiae Traiectensi plurima bona sua, quæ habuit in proprietatem, et in pago Leomerike in villa Thuinæ, Alatinge, Weiveheſi in pago isto, in villa Duilingen, in pago Felua in villa Lona, Sulmonda, Wageninga, Werdupa, in pago Huitingoe in villa Houdna, in villa Bracola, Thule, cui Alphricus viciſſim contulit in beneficium ac p̄ficiariam, ut aiunt, seu vsum ad vitam, quæ ecclesiæ in villa Gruosna et Fuererchara et Heva, itemque in Seyſt, Lisdunon, Hefz, Thoerne habuit anno regni Ludouici XXV salutis scilicet DCCCCXXXVIII, quo anno passus est S. Fredericus. Ad quæ verba *Buchelius* l. c. p. 52. not. (d) hæc annotavit: *Gerbrandus* hunc donationem integrum ponit, et est in meis MSS. in qua nominantur pagi *Leomerike*, vel *Lomerike forte de Limersche*, *Velua*, *buiten-goye*: villa vero *Twine*, *Westerbese*, *Duitingen*, *Lona*, *Sulmunda*, *Wageninga*, *Houdna*, *Brakela*, *Thale*, *Zeyſt*, *Lisdunon*, *Heſe*, *Thoerne*. *Loca sere sunt nota*. Villa *Houdna*, quæ in his verbis trahitur pago *Huitingoe* esse poterit *Heesbeen*, non procul ab vrbe *Heusden* sita, vel ipsa vrbs *Heusden* haud procul a fluuiu *Mosa* obuia, vel *Hintum* primo lapi de ab vrbe silua ducis, vulgo *Hertogenbosch* dicta, reperiunda, vel *Houtmeer* in trætu *Nouiomagensi*. *Bracola* seu *Brakela* est *Brakel* in trætu *Bommelerwaart*, et *Thule* *Tiel* vel *Thuyl* ad *Vahalim* in trætu *Tielerwaart* dicto, sita.*

De pago
Bathua in
Belgio
foedera-
to.

Pagus Bathua, quem etiam ad pagum maiorem *Tesferbant* spectasse putamus, procul dubio situs erat eo in trætu, qui hodie appellatur de *Betuwe*. Partem hunc esse pagum prouinciae veterum *Batauorum*, insulam inter *Rhenum*, *Leckan*, et *Vahalim* incolentium, quæ partem *Gelriæ*, partem *Traiectensis* prouinciae, et partem *Hollandiæ* occupabat, omnino arbitramur. Eiusdem pagi *Bathua* primo men-

mentionem iniecit circa annum 727 *Karolus maior domus filius Pipini*, qui teste gubernatore, apud Wilh. Hedam l. c. p. 50. seq. reperiundo, tradit *Willebrordo* nante episcopo in pago *Bathua* villam *turis* sui nuncupatam *Eiſte in ipſo loco Maribame Corbeiam Adalgaro*. quantumcumque ibi habuit vel posſedit *Euerhardus*, dum ipſe infidelis regi apparuit, et in regis Francorum infidelitate foris patria ad infideles se sociauit, et propter hoc omnes res sue in fisco regali fuerunt redactae, quas glorioſus rex *Hildebertus genitor eius Pipino de ſuo fisco confeſſit*, Karoloque genitor eius *Pipinus iure hereditatis in proprietatem confeſſit*, haec omnia, et quidquid *Euerhardus* habuit in *Bathua* vel posſedit, tradit ad basilicam ſaluatoris noſtri Iesu Christi et B. Mariae genetricis Dei et B. apoftolorum Petri et Pauli omniumque apoftolorum, sanctique Joannis baptiſte et ceterorum sanctorum. Aclam Tulpiaſo caſtro publico mense Iulio anno sexto regnante glorioſo rege Francorum Theodorico. Testes erant Saleco comes, Folcarius comes, Bergereſtensis comes, Maginbarius comes, Lutidoiphur, Odo, Agilo, Herigerus comes, Erkenfridus comes, qui aduocatus fuit epifcopi, et hanc traditionem manu sua cum domino ſuo ſuſcepit.

In autographo quedam aliter eſſe lecta, prout l. c. ea exhibuit Heda, non eſt dubitandum. Interim neminem inficiari poſſe ceneſemus, *Euerhardum* iſtum ex proceribus Frelonum ſeu Saxonum fuſſe. *Bathua* pagum olim ad Saxones ſpectaſſe, nullus negare poterit. Familiam etiam *Widekindeam* et *Brunonia-nam*, uno ramo progerminantem, in eadem prouincia ampliſſima poſſedisse praedia, omni carer dubio. Cum igitur nomen *Euerhardi* in eadem gente crebro ſit repetitum, vti ſupra vidimus, conieclura auguramur, iſtum *Euerhardum* fuſſe patrem vel fratrem *Adelhardi*, auum *Theodorici*, et proauum *Widekindi M.* et *Brunonis*, ducum Westfalorum atque Angariorum, de quibus posterioribus Annales rerum Francorum indubitate nobis momenta prodiderunt. *Euerhardum* illum tempore regis *Hildeberti*, id eſt, *Childeberti III* vixiſſe oportet, quem anno 711 mortuum eſſe referunt. Cumque *Theodoricum* ad regnum Francorum euectum anno 721 perhibeant, ſequitur, diploma allegatum circa annum 727 eſſe datum, atque *Euerhardum* ab *Hildiberto ſeu Childeberto III*, ſeu potius a *Pipino maiore domus*, ante annum 711 eſſe viētum, cum quo Annales veterum conueniant, qui tempore *Pipini Fresones* et *Saxones* eſſe viētos tradunt. Chronologia ergo non pugnat, ſi perhibemus, *Euerhardum* illum eſſe potuſſe proauum *Widekin-di M.* ac *Brunonis* ducis.

Quidquid autem ſit, ſiuſ *Euerhardus* ille ſit referendus inter progenitores *Widekindi M.* ſiuſ minus, nullus tamen inficias ire poterit, pagum *Bathua* quandam in Betuwe exſtitile. Probat id 1) villa *Elſte*, alias *Maribame* dicta, que procul dubio eſt locus Elſt ad Lingam flumen in traectu Betuwe ſitus, 2) *Cannita* villa et 3) *Falbure marca*, quarum altera eſt *Gem*, ad Vahalim vnum milliare et quod excurrit ab vrbe Nouiomago reperiunda, vti iam obſeruauit auctor illuſtris Chronicus Gottwicensis; altera autem probabilissime in regione loci *Falborg*, inter Nouiomagum et Wageningen vrbes reperiundi, exſtitit. Veriſimilime haec marca tempore Carolingiorum limes fuit veteris *Saxonie* et *Francie*. Addimus his villis 4) *Huſtin* villam, quam diligens noſter abbas Saracho in Registro B. et P. Abb. Corb. ad pagum *Bathua* retulit, quamque *Hoefden* locum, in traectu Betuwenſi aequali fere itinere ab oppidis Rhenen et Wageningen versus meridiem ſitum fuſſe, putamus.

Probabilissime quoque noſter ille eſt pagus, qui in Traditionibus Fuldens. I. F. Schannati p. 304. num. 95. appellatur *Bata*. Refertur enim l. c. quandam ſeu quandam (an enim femina vel vir fuerit, ignoramus,) Wolewich tradidisse in plaga *Saxonie* bona quedam in pago *Fladate in Elbisga, Holzhusen et Rimbrabter*, et in pago *Bata* in *Huſuduna, Cafre, Warade, Wotun, Hebun, Wide et Homeru*. Pagus *Fladate* nobis eſſe videtur pagus *Flebite*, etiam, vti ſupra vidimus, Flethette dictus. *Elbigo* eſſe poterit Echel in terminis Goylandiae ſitus, *Holzhusen* *Huſden* ad mare dictum de Zuyderzee reperiundus, et *Rimbrabtes* Rinswou ad flumen Hemum villa exiftens, vel Ruyterbrock ad eundem fluumum reperiunda. Pagus autem *Bata* probabilissime eſt pagus *Bathua*. Si enim

5) *Huſuduna* villa non eſt noſtra e Sarachonis Registro producta villa *Huſtin*, id eſt, Hosden, erit illa oppidum Heusden ad Rhenum ſitum.

6) *Cafre*

FR

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
wico et

De pago
Scaldis
in Infer-
iori Ter-
ra.

De pago
Bragban-
to in
Terra In-
feriori.

De pago
Taxan-
dria Brag-
bantensis.

6) *Castrum* villam habemus pro vico *Kesteren*, ad flumen Lingam inter Hoesden et Ochten obuio.

7) *Warade* esse poterit *Varick*, in Tielerwaart sita inter Hemert et Heesfelt, vel *Wurt* non procul ab vrbe Nouiomago reperiunda.

8) *Wotun* existimamus probabiliter esse *Wychen*, inter Vahalim et Mosam fluuios in tractu Nouiomagensi conspicua.

9) *Houn* erit Huen villa ad Mosam sita.

10) *Wide* videtur esse Wamel in eodem tractu ad Vahalim non procul a Tiel, vel *Wees* ad flumen Lingam inter Heins et Hoesden obuia, et denique

11) *Homero* villam haberi posse arbitramur pro *Homen*, ne vno quidem lapide distita a vico Huen, ad Mosam posito.

Hactenus locuti sumus de pagis, ad pagum maiorem Testebant spectantibus. Volupe tamen iam erit, quedam adiicere de pagis eidem contiguis. Illi sunt primum *pagus Scaldis* a fluui Scaldis, hodie dicto die Schelde, procul dubio nomen fortius. Villæ eidem pago in Chârtis veterum tribuuntur sequentes:

1) *Bergas*, est vrbs *Bergen op Zoom* satis nota.

2) *Greba* esse poterit *Kraestel* locus, situs inter Kruisland, Blauwesluys, Berlekestove, Oudenbosch atque Kalfdonk, ac duo millaria, et quod excurrit, ab vrbe Bergen op zoom septentrionem versus distans.

3) *Gufaba* erit vicus *Gulfe*, duo millaria ab vrbe Breda versus orientem situs inter Reien, Hulten, Riel, Alphen, Chaem et molendinum Molescheet.

4) *Maudaco* est vel locus *Meerdyck*, vnum milliare cum dimidio conspicuus ab oppido Gertrudenberg inter Gravenmeer, Ruyth, Kapelle, Suydewy, Sprang, Kaashenvel, et Donfen, vel villa *Meetwijn*, æquali fere itinere reperiunda inter Gertrudenberg et Heusden.

5) *Pepinglandia* esse poterit *Poppel*, quatuor millaria locus situs ab vrbe Breda versus orientem, vel *Bavel* iter vnius horæ ab vrbe iam dicta, vel *Pape-*
ments vnum milliare ab vrbe Tolen distans.

6) *Sprange* est procul dubio iam supra dictus locus *Sprang*, tria millaria versus occidentem distitus ab vrbe Silua ducis, teutonicae appellata Hertogenbosch.

7) *Steninge* hodie appellatur *Selingen*, vicus situs ad fluuium Scaldim, vnum milliare cum dimidio ab oppido Santvliet versus occidentem.

8) *Sonnenmere* et *Sunnoniieri* sunt probabilissime vici dicti *maior* et *minor* *Sundert*, distiti ab vrbe Bergen ob Zoom quatuor millaria versus orientem. Denique

9) *Waterange* erit vel *Teteringen* vel *Warnde*, duo loca non procul ab vrbe Breda sita.

Pago Scaldis contiguus erat *pagus maior Brabantio*. Paucula quoque de eo in medium proferre, postulant Traditiones nostræ Corbeienses. Vidimus enim supra §. 184. Euricum quandam in pago *Bragbanto* in villa *Elowanseote* ecclesiæ Corbeiensi tradidisse bona sua. Quatuor comitatus seu pagos minores pagum *Bragbanto* sub se comprehendisse, patet e diuisione regni Hlotharii, a Hludouico et Karolo regibus anno 860 facta, quæ Capitulis Karoli calui regis atque Annalibus Beriniianis inserta legitur.

Vnus erat *pagus Taxandria*, a *Taxandris* populis ita dictus, quos *Phil. Chuverius* in *Geographia Antiqua* inter Mosam et Flandriam ad oceanum collocat, et perhibet, Taxandrorum tractum nunc esse *Zelandiam* et *Brabantiae* inferioris partem. Sed Cluerium non recte posuisse limites veterum Taxandrorum, quos veterum *Cattorum* progeniem fuisse Men. Altingius in German. Infer. p. 79. arbitratur, patet e duobus fluuiibus ad pagum *Taxandriam* relatis, quæ sunt *Duthmola* et *Digena*. *Duthmola* fluuius hodie dicitur *Dommel*, qui fluit per oppida Peer et Eindhoven, atque vrbem *Siluanam* ducis, tandemque exoneratur in fluuium Mosam. Circa hoc fluuium *Dommel*

Dommel olim exstitisse pagum *Taxandriam*, omnino arbitramur. Tribuuntur gubernante Corbe-

huic pago in Testamento S. Willebrordi ad flumine Dommel uno lapide ab oppido Eindhoven disiunctum, nemo negat. 1) villa *Wadradoch* super flumine *Duthmola*, quam fuisse locum *Waalderen*, iam Adal-

gare poterit. Hæc villa in *W. Hede Hist. Episc. Ultrai.* p. 28. nominatur *Wa-*
derloe, et fluminis Dumella, quem in Tabula nostra Geographica secuti sumus.

2) *Burlo* esse videtur vel *Boxtel*, vel *Boekoop* ad flumen Dommel inter Eindhoven et Siluam ducis sita.

3) *Bocanschot* fuerit oporter *Baerschot* duo circiter millaria versus meridiem ab urbe Silua ducis reperiundus vicus.

4) *Hinesloten* habemus pro vico *Hoogloon*, duo millaria circiter sito ab oppido Eindhoven versus occidentem.

5) *Alpeim* est *Alphen* locus tria circiter millaria remotus ab urbe Breda orientem versus.

6) *Diorna* super flumen *Digena*, est *Dieffen*, iter dimidiae horæ sciuncus ab oppido Hilvarenbeek. Denique eis

7) villam *Budilio* addimus e diplomate Karoli M. per quam vicum *Buel*, situum inter Hamont et Weert oppida, designari intelligimus, inde ab urbe Rærmonde tria millaria, et quod excurrit, reperiendum.

Alter pagus, ad pagum maiorem *Bragbanto* relatus, est *pagus Rienſis*. Ad pagum Bragbanto eundem spectasse pagum, patet partim ex *Antwerpe castello*, quod Rienſi ad tam pago Bragbanto, quam pago *Rienſi*, tribuitur, partim e villa *Blowanſcote*, quam pagum in Bragbanto in pago *Rienſi* exstitisse, Saracho noster in suo Registro Bonorum et Prouentuum Abbatia Corbeiensi nos docuit. Sunt autem villa, ad pagum *Rienſem* relate, sequentes præterea:

1) *Blowanſcote* est *Blommeſchot* duo circiter millaria ab urbe Antwerpæ versus orientem locus, inter Wechelerzande, Lille, Vispelin, Crabbel, Pulderbosch et Soerſel situs.

2) *Boucbolt* ad annum 974 est villa *Bouhaut*, duo millaria ab urbe Antwerpia, et vnum milliare ab oppido Lier reperiunda.

3) Flumen *Nutta* est fluuius *Nethe*, qui intra oppidum Lier recipit riuum Nethe, et se in Dile et tandem in Scaldim fluuios exonerat.

4) *Castellum Antwerpo* est Antwerpia ad Scaldim sita vrbs celebrissima, que procul dubio etiam *marca Antuerpa* nomen dedit, cuius meminit Annalista Saxo Tom. I. Eccardi p. 525, referens ad annum 1076, *cesarem Heinricum ducatum Lotbaringie filio suo Conrado, marcam vero, que Antuerpa dicitur, Godefrido confobrino Gocelonis seu Godefredi ducis, impigro ad rem militarem adolescenti, tradidisse, qui etiam postea Lotbaringie ducatum obtinuerit.*

5) Erat in eodem pago *Rienſi* fluuius *Scalde*, id est, flumen Schelde, cuius etiam pars quedam ad pagum nostrum spectauit.

6) *Bauwel*, quæ probabilissime erit locus *Bauwel*, duo millaria ab oppido Lier situs orientem versus.

7) *Winnelincheime* erit vel *Wommelgem*, vel *Wyngem* villa, vnum milijare et quod excurrit ab urbe Antwerpæ existentes versus orientem.

8) *Furgulare* habemus pro *Vogelenfank* non procul ab urbe prædicta reperiundo vico versus meridiem. Infra eundem comitatum siue pagum *Rienſem* Anfridus Traiectensis episcopus, e stirpe Widikinda oriundus, quandam sui iuris hereditatem in villis *Westerlo*, *Oldlobolo*, *Mierbeke*, *Hoybeck* (*Honbecke*) et *Borchte* anno 994 seu 997 tradidit ecclesie sancte Mariae sanctique Martini in Traiecto, teste diplome, in *W. Hede Hist. Episcop. Ultrai.* p. 93, et in *Mirei Opp. Diplom.* Tom. I. p. 52, reperiundo. Ex his est

9) villa *Westerlo* vicus *Westerloo* ad flumen Nethe, duo millaria cum dimidio distans ab oppido Lier.

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hudo-
uico et

10) *Oldlobolo* verisimilime erit Oosterloo ad eundem fluum reperiun-
dus locus.

11) *Mierbeke* seu *Mirenbecke*, vti Heda legit, est vicus *Meerbeck*, ad idem
fluum obuius.

12) *Hoybeck*, seu, vt Heda habet, *Honbecke* erit vel *Heulken* in altera flu-
uii Nethe ripa non procul a Meerbeck exiftens, vel *Hoboken* haud procul a
supra dicta villa Vogelensank reperiunda. Haec, non illa, placet. Denique
autem erit

13) *Borchte*, *Borcht* ad fluum Scaldim non procul ab Hoboken villa,
iter vnius horae ab vrbe Antwerpa obuia.

Villæ ad
pagum
Bragban-
to ipse-
stantes.

Ad ipsum pagum *Bragbanto* referuntur

1) villa *Dorp*, quam Falquinus quidam anno 950 tradidit monasterio Gam-
blacensi, hodie dicto Gemblours, olim Leodiensis, hodie Namurensis, dioecesis
in Brabantia. *Dorp* erit vicus *Divorpe*, duo millaria et quod excurrit situs ab
vrbe Bruxellis.

2) *Filfurdo* erat teste diplomate Caroli M. regnantis anno quinto in pago
Bragbando. Vide sis diploma in Lunigs Reichs Archiv Spic. Eccles. Cont. I. p.
1141 seq. Haec villa procul dubio est oppidum *Vilvorden* inter Bruxellas et
Mechlinium vrbes obuium.

3) *Alostum* erit *Aelf* seu *Alost* oppidum situm ad fluum Dendre, qui se
Teneramundæ exonerat in Scaldim.

4) *Brucella* est vrbs *Brussel*, totius Brabantiae metropolis.

5) *Ganda* absque dubio erit *Gent* vrbs notissima, hodie spectans ad Flandriam
Austriacam.

6) *castrum Louanicum* esse vrbum *Louanium*, gallice *Louvain*, et teutonice
dictam *Loewen*, nemo negare poterit.

7) *Malisne* absque controvrsia erit vrbs *Mechlinium*, gallice *Malines*, et
teutonice *Mecheln* dicta, sita ad fluum Dile in Brabantia.

8) *Condatum* erit vrbs Conder, gallice dicta *Conde*, sita ad Scaldim in Han-
nonia gallica.

9) *Niviola* hodie dicitur *Nivelle*, quatuor circiter millaria sita ab vrbe Brus-
sel versus meridiem. Plures villas addere, in præsentiarum superuacancum esse
videtur. Longitudo et latitudo pagi nostri *Bragbanto* e dictis satis superque
elucescit.

De pago
Mafao in
Inferiori
Terra.

Progradimur ad pagum *Mafao*, qui in veterum documentis nuncupatur modo
pagus *Mafagovi*, modo *Mafagove*, modo *Mafanorum*, modo *Mafagobi*, modo
Mose, modo *Maso*, modo *Mafelant*, modo *Mafagao*, modo *Mosgaua*, modo *Mos-
fau*, et modo *Mosanus*. Saracho noster in suo Registro Bonorum et Prouen-
tuum Abbatia Corbeiensis eundem pagum appellavit *Mafao*, quod nomen in
Tabula nostra Geographica retinuimus. A fluvio *Mofa*, hodie dicto die *Maes*,
eundem pagum nomen accepisse, confitatur omnes, qui eundem probe digno-
scere sciant a pago *Mafalgowe*, cui nomen indutum a fluvio *Mosella*, teutonice di-
cto die *Mosel*. Pagum *Mafao* in superiore arque inferiorem pagum esse diui-
sum, patet e diuisione regni Lotharii facta anno 870, quam vide apud Baluzum
Capit. Regum Francorum Tom. II. p. 221, Miraeum Opp. Diplom. Tom. I.
p. 28. atque alios. Ad pagum *Mafao* siue *Maso* refertur anno 855

1) *Monasterium Berg super fluum Rura*. Fluum *Rura* est flumen *Roer*,
quod ad vrbum Roermunde influit Mosam, et monasterium *Berg* erit celebris
abbatia, quæ hodie appellatur *S. Odilienberg*. In Traditionibus Fuldenibus I.
F. Schannati p. 312. num. 14. in pago *Mafao* iuxta flumen *More* (lege *Mole*) positas
inuenimus villas *Blariege*, *Walare* et *Ostian bretana*.

2) Bla-

2) *Blariege* est procul dubio *Blerik* vicus, ad Mosam haud procul ab oppido Venlo situs inter Baerle, Brey, et castellum S. Michael. guber-
nante
Corbe-

3) *Walare*, esse poterit *Viller* villa obuia haud procul ab oppido Gennep, seu *Weel* ad Mosam reperiunda inter Blitterswyk, Wanßen, Geestern, Aeyn, gario. iam Adal-
Helson, Hekeren, Wees, Wissen, Kevelaer, Tuiften et Vorst.

4) *Ostanbretana* autem villa viderur esse *Offenbroek* vicus, situs non procul ab oppido Cleef inter Freudenberg, Beber, Ophau, oppidum Cleef, Kellen, Wardt, et Hassert in ducatu Clivensi. Eginhardus tribuit pago *Masano*.

5) *locum Gangluden*, qui nobis videtur fuisse *Gangel*, situs inter oppida Venlo et Roermonde, sive potius inter vicos Baerle, Holthuesen, Kessel, Neer, Keyfersbosch, Myl, et Helden. Teste Sarachonis Registro B. et P. Abb. Corb.

6) *Lunni* villa erat in pago *Masao*, quam fuisse putamus vicum *Leunen*, situm duo millaria ab oppido Venlo versus septentrionem inter Oerle, Tinray, Castenrey, Horst, Severum, Liesiel, Vlierden, Durne, Grotenberg, Marsel et Venroy. Denique

7) *Traiecta* anno 896 in pago *Maseland* nulla viderur alia fuisse villa, quam vrbs Traiectum ad Molam, hodie dicta Mastric. Plura de hoc pago addere a scopo nostro alienum est.

Pago *Masagowi* conterminus erat *pagus maior Riboariensis*. Maiorem eundem fuisse pagum, alias pagos sub se comprehendentem, patet ex eo, quod *pago Riboarii* De pago *Bannensem* et *pagum Ruricowe* in pago extitisse Riboariensi, diplomata eni. docent. Teste diplomate authenticō cœsaris Hlotharii, quod supra exhibuimus, villa *Cassenecha* erat in pago Riboariensi et in comitatu seu pago *Bunnensi*, de qua villa et pago etiam supra egimus. Quidquid enim hic C. F. Paulini aliisque de pago Ritterbienensi blaterant, nugas sunt, quippe quæ cum litteris authenticis parum conuenient. Abbatia *Werthina* erat in pago *Ripuariorum*, Chartulario Werthiniensi teste Tom. I. S. R. B. Leibnitii p. 102, vbi etiam p. 108 *Werthina* et *Lopanbeldi*, p. 110 *Heslingi* super fluvio *Rura*, p. 110 *Hernatcet* super ripam fluminis *Rura*, item *Heistratecbe*, p. 111 villa *Menithbin* super ripam *Rura*, p. 112 *Witti* et p. 115 locus *Tottentborra* et villa *Fislaca* eidem pago *Riporum* tribuuntur, quibus villis addenda sunt e Vita Ludouici pii *Flamereshem*, *Aquigranum*, et *Duria*, quibus, si placet, adnectenda est curtis *Will*, que anno 1138 erat in pago *Ribariensi* in comitatu Adelberti comitis, teste diplomate, quod exhibuit J. C. Lunig im Reichs-Archiv Spic. Eccles. P. II im Anhang p. 304.

In pago *Ruricowe* in loco, qui dicitur *Werthina*, super fluvium *Rura* in silua *Wenwald* ecclesiam et monasterium ædificandi Luidgero Mimigernefordensi episcopo ius concedit Carolus imperator augustus, et ad perficiendum in eodem loco Ruricoge-
we. monasterium res suas proprias, id est, fiscum suum, qui vocatur *Lothusa*, in pago Brabant cum omni integritate in proprietatem donat circa annum 802, teste diplomate in Lunigs Reichs-Archiv Spic. Eccles. P. III p. 691. In eodem pago *Ruricowe* in villa *Fislaca* particulari hereditatis sue Sigihard tradidit ad ecclesiam in loco, qui dicitur *Werthina* in pago *Ruricowe* in ducatu *Ripuariorum*, vbi Hildegirus et Gerfridus episcopi rectores praesentes videntur, ad annum 819 teste diplomate in Lunigs Reichs-Archiv l. c. p. 692. Anno 1065 in pago *Ruricowe* et in comitatu *Hermann* comitis palatini erat curtis regia *Tusburgh*, teste diplomate, quod allegat Dominus Georgisch in Regeftis Chronologico-diplomaticis p. 404. In eodem pago *Ruricowe* erant, teste Chartulario Werthiniensi Tom. I. S. R. B. Leibn. p. 109 *Burgbeki* riulus, p. 112 *Witti* villa, p. 114 *Podrebeci* et *Farnthrapa* flumina, p. 120 *Menithbinia* villa, p. 101 seq. locus *Diapenbeci* in ripa *Rura*, p. 103 silua *Hoiffi* in aquilonali ripa fluminis *Rura*, p. 106 villa *Fislacu* iuxta ripam fluuii *Rura*, et p. 107 *Weldi*. De situ harum villarum quædam adiungere volope erit.

1) *Werthina* est celeberrima abbatia Werden, ad Ruram sita in comitatu Villa in Marcano, et diœceſos Colonienſes, cuius abbas inter immediatos S. R. imperii pago *Ribariensi* proceres refertur.

2) *Lopanbeldi* erit probabilissime *Lipperbeyd*, locus vnum circiter milliare situs ab abbatia Effen in eodem comitatu Marcano.

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hlodo-
wiico et

3) *Herlingi* est vicus *Hesling*, iter vnius horæ ab abbatia Werden reperiuntur versus septentrionem.

4) *Hernatset* villam fuisse *Hettterscheid* itidem iter vnius horæ ab abbatia Werden sitam versus meridiem, putamus.

5) *Hestratescetha* erit verisimilime *Egerscheid*, iter vnius horæ villa obuiæ ab Hettterscheid occidentem versus.

6) *Menitbinin* erit vel *Mintert*, vnum milliare sita ab oppido Werden ad Ruram, vel *Menden* ad eundem fluuium reperiunda in ducatu Westfaliae. Illa, non haec, placet.

7) *Witi* est locus *Witen* in comitatu Marcano, tria millaria et quod excurrit distans ab abbatia Werden orientem versus.

8) *Tottentborra* fortassis est locus, qui hodie dicitur *in den Dornen*, situs ad fluuium Wupper in ducatu Montensi. Videant et iudicent de ea docti Werthinenses.

9) *Fislaca*, est probabiliſſime locus *Vischel* in archiepiscopatu Colonienſi tria circiter millaria reperiundus ab vrbe Duffeldorp occidentem versus.

10) *Flameresheim* habemus pro loco *Flamersheim* in ducatu Iuliaco, vnum milliare sita ab oppido Munster-eiffel versus septentrionem, et tria circiter millaria ab vrbe Dueren versus meridiem.

11) *Aquifgranum* absque dubio est vrbs celebratissima *Aken* inter vrbes S. R. Imperii liberas primaria.

12) *Duria* est oppidum *Dueren* in ducatu Iuliaco, situm ad flumen dictum die Roer, quod ad urbem Roermundam ebitur a fluuio Moſa, ut iam supra diximus. Tandem

13) villa *Will* esse poterit *Weel* ad flumen Moſa in ducatu Geldriæ sita, vel *Wiler* in archiepiscopatu Colonienſi sita ab vrbe metropoli Colonia duo circiter milliaris septentrionem versus, vel *Wehlen* in comitatu Recklinghusen ad fluuium Imſer confinua. E dictis pater, pagum *Riboariensem* seu *Ripuariorum* fuisse amplissimum pagum inter flumina Moſam, Rhenum et Lippiam, disternatur, aliosque pagos minores sub se comprehendisse.

Villa in
pago Ru-
ticowe.

Ad speciale pagum *Ruricowe* spectarunt cum abbatia *Werthina* praedita

1) filia *Weneswald*, quæ est procul dubio saltus iuxta fluuium Rura, quem S. Ludgerus, *data alia terra possessori*, comparauit, arborum opacitate et filiarum densitate vndique conclusum, in quo arboribus dirutis idem vir sanctus monasterium fieri curauit, teste Alfrido monasteriensi episcopo in Vita S. Ludgeri Tom. I. Script. Rerum Brunsvic. Leibnitii p. 98. seq.

2) *Fisclaco* est locus *Vischel*, de quo iam supra num. 9. egimus. Pater ex hac villa, pagum *Ruricowe* se etiam usque in terram archiepiscopatus Colonensis extendisse.

3) *Tusburch* est procul dubio vrbs *Duysburg*, ad fluuium Ruram sita, ob academiam ibi florentem celebratissima.

4) *Burgbeki* riulus est riuis haud procul ab abbatia Werthinensi influens Ruram.

5) *Witi* villa erit *Witen* iam supra num. 7 memorata.

6) et 7) *Podrebici* et *Farntrapa* flumina sunt riui in saltu *Weneswald* non procul ab abbatia Werthina se miscentes cum fluuio Rura.

8) *Menitbinna* villa erit eadem, cuius iam supra inter villas Riboarienses num. 6 mentionem iniecumus.

9) *Diapenbeci*, riuis in ripam Ruræ euadens, est riuis haud procul a vico Schelenberg cum flumine se miscens prædicto.

10) *Hoiff* filia in aquilonali parte fluminis Ruræ.

11) *Fir-*

- 11) *Fislacu* villa iuxta ripam fluminis Ruræ, et
 12) *Weldi* locus adhuc latet in obscuero. Rogamus doctos Werthinenses, Corbe-
 vt studiosius in situm istarum villarum inquirent. *Weldi* esse poterit Wald in
 ducatu Montensi locus, situs inter Medman et Solingen. guber-
nante
Corbe-
iam Adal-
garo.

Progradimur ad *pagum Wironi*, qui orientem versus conterminus erat pago *Hameland*. Ad Fresiam hic pagus Wirenis refertur in Tradition. Fuldens. I. F. Schannati p. 312. num. 2. vbi afferitur, quendam Gebi in eodem pago bona quædam tradidisse ecclesiæ Fuldensi. Et eadem pagina num. 8 quædam largiti to. sunt eidem ecclesiæ Ilanbald eiusque vxor Sibirn in pago *Wirah* in villa *Broncelar*, atque pag. cit. num. 5. in pago *Wironi* erat villa *Witulinfurt*, pagina autem 316 num. 60 nominatur hic pagus Wirenis, in quo Gebo quidam bona quædam tradidit, villa autem, in qua eadem bona fuerunt, omittitur. Fortassis huic pago nomen inditum erat a loco *Wird*, cuius eadem Traditiones p. 312 num. 6 aliisque documenta mentionem iniiciunt, qui nobis viderunt esse oppidum *Werd*, in Monasteriensi episcopatu situm ad verus flumen Yssel haud procul ab urbe Aenholt, sede quorundam quondam comitum de Anholt vasallorum Corbeieniis in comitatu Zurphaniensi. *Witulinfurt* autem erit *Wilvoort*, in eodem comitatu locus, vix iter viius horæ ab oppido Brevoort versus orientem reperiundus. Villa vero *Broncelar* probabilissime est *Boetzlar* locus, in ducatu Cleve trans Rhenum inter Wesalam atque Emmerich oppida obuius.

Hicce positis, pago *Wironi* septentrionem versus contiguus fuit *pagus Tockingen*. Ad Fresiam quoque hunc pagum spectasse, e Traditionibus Fuldensibus Sehannati patet, in quibus pag. 313 num. 12 refertur, quendam Wolfraban bona quædam tradidisse in pago *Tockingen* in villa *Waltheim*, et pag. 314 num. 41 Marcwart et Vppo in *Orlingwerba* in pago *Tokingen* bona quædam, atque to. eadem pag. 314 num. 44 tradidit Wolfhelm bona quædam in pago *Tokingen* in *Tippincheim* et *Tunenvert*, que villa *Tippincheim* l. c. p. 315 num. 53 appellatur *Dipbingheim*, et tandem l. c. p. 316 num. 71 quidam Nohleib pro vxore sua Lutgarda quædam tradidit in pago *Tocking* in villa *Waltheim*.

Villa *Waltheim* nulla viderunt alia fuisse quam vicus *Weldam*, in Transsalania situs haud procul ab oppido Goor inter Peckedam, Stuvelaer, Goor, Olidam, Weekdam et Nienhus. *Orlingwerba* esse videtur *Oldam* villa iam dicta. Multis enim villis in Belgio veteri syllaba Dam recentioribus temporibus addita est a crebris aggeribus, adversus aqua imperum atque inundationes circa eas construetis. *Tippincheim* seu *Dipbingheim* (vna enim eademque villa viderunt) est procul dubio locus *Diepenhem* in Transsalania situs vnum milliare ab oppido Borckeloo in comitatu Zurphania versus Aquilonem. *Tunenvert* autem villa si non est locus *Tuvelaar* seu *Stuvelaar* non procul ab oppido Goor reperiundus, desolatus erit, cuius situm nondum explorare potuimus.

Relicto pago *Tocking*, pedem proferimus in *pagum* contiguum *Twente*. In eodem Belgii Federati tractu, qui usque in hodiernum diem appellatur die *Twente*, existit hunc pagum, id omni caret dubio, et probant id villa, ad hunc pagum relate. Illa sunt

1) villa *Aldefale*, in qua S. Lebuinus anno 766 mortuus est, vti supra §. 3. not. (d) vidimus. Ea est absque controueria locus *Oldenfael*, in Twentia situs.

2) Erat in eodem pago Twente anno 1006 villa *Rumelo*, et

3) filia *Fugenboute*, teste diplomate Ansfridi Traiectensis episcopi supra inferto. Est autem *Rumelo* locus *Roomolo*, ab oppido Oldenfael tria circiter milia situs versus meridiem, qua in regione est etiam filia, quam pro falso *Fugenboute* habemus.

4) Spectabat ad eundem pagum *Thuente* locus *Gore* infra comitatum Godescalcii comitis, quem circa annum 1046 clericus quidam Adolphus militis officio functus tradidit ecclesiæ Traiectensi cum conuenientia heredis sue *Wibur-*
gis abbatis de Frikenburst, per manum aduocati sui Walonis, teste diploma-
te in Wilh. Hedæ Historia Episcoporum Ultraiect. p. 127 seq. Hic locus *Gore* nullus

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
nuico et

De pago
Thrente
in Belgio
Foedera-
to.

nullus esse alius poterit, quam oppidum *Goor* in Transalania tria circiter millaria situm ab oppido Oldensael versus occidentem.

Huic pago *Twente* contiguus erat *pagus Thrente*. Multæ villa huius pagi in diplomatis et chartis veterum, plurimæ autem in Sarachonis Registro Bonorum et Prouentuum Abbatia Corbeiensis reperiuntur, quas heic prima vice in lucem emittere volumus, e quibus patet, cundem *pagum Thrente* quondam in ea Belgii Foederati parte, quæ nuncupatur die *Drente*, exstisit. S. Ansarius noster hunc pagum appellat *Thrianta*, quando in Vita S. Willehadi a pag. 656 usque 659 refert, *Willebadum ex Anglia venisse in Friesiam ad locum Docynyrca vocatum in pago Holsracha, ubi iam olim martyrio coronatus D. Bonifacius episcopus, inde vero procedentem transisse fluvium Louecke, et venisse ad locum Humarcha, ibique secundum morem gentilium fortem super eo esse missum, vivere an mori debet, quia dixisset, insanum et vanum esse, a lapidibus auxilium petere, et a simulariis mutis et surdis subfidiis sperare solatium, denique vero inde transirentem Willebadum venisse Thrianta, qua in regione eundem verbum domini praedicasse, barbaros autem eum interimere, atque euaginato gladio illi caput absindere tentasse, eosque corrigiam quidem capse cum sanctis reliquis in collo suspensa præcidisse, collum vero S. Willebadi non vulnerasse.* In Chartulario Werthinensi Tom. I. S. R. B. Leibniti p. 119 hic pagus appellatur *Threant*, et eidem tribuitur villa *Arlo*, que probabilissime est vicus *Annen* in Drentia tria circiter millaria situs ab vrbe Groninga versus meridiem. *Heinricus rex interdicte anno 1006, ut nullus comitum aliorumue quorunque hominum in pago Thrente nuncupato et in comitatu Baldrici, ceroos, vrslos et apros insuper et bestias, que teutonicae Elo et Scelo appellantur, absque Anfridi Traiectensis ecclesie antistitis permisso venari præsumat, teste diplomate in Wilh. Hedæ Histor. Episc. Ultrai. p. 101.* Idem imperator Heinricus anno 1024 interuentu coniugis sue *Cunigunda*, et *Adelboldi Traiectensis* ecclesie episcopi, ac *Haymonis Verdunensis* episcopi, et fidelis *comitis* sui *Bertolphi* dedit ac concessit ecclesie Traiectenii comitatum de *Thrente*, vt videre est e diplomate l. c. reperiundo p. 112 seq. Rex *Heinricus III* anno 1046 interuentu coniugis sue *Agnetis regina Bernoldi Traiectensis* ecclesie præfuli comitatum, qui post obitum *Goseinti ducis* sua ditioni in *Trente* vius est subiacere, perpetualiter habendum tradidit, vt patet e diplomate apud eundem Hedam l. c. p. 124 seq. Idem *Heinricus rex iam anno 1040 pro patris sui Conradi imperatoris anima Bernoldi Traiectensis ecclesie episcopo donauerat prædia in Upelte, Wittelte et Pitheloi, que Ulfso et frater eius in comitatu Trente tenuerant, itemque prædia Lintherunge et Euen, que Ulfso et frater eius in comitatu Radolphi possederant, et quicquid de eorum prædio erat inter Emeze et Laueke, testantibus diplomaticis apud Hedam l. c. p. 120 seq. Tandem eodem anno *Heinricus ecclesie Traiectensi pro remedio animæ patris sui Conradi imperatoris*, cuius ventris interiora in eadem sepelierat ecclesia, tale præmium, quale vius fuit tenere in villa *Groninga* nuncupata in comitatu Thrente situm, libera manu donando concessit, teste diplomate l. c. p. 121 seq. Inter has villas*

1) *Upelte* est Uffelte in Drentia, quatuor circiter millaria ab vrbe Coevorden versus orientem sita.

2) *Wittelte* erit Witholte iter duarum horarum obvia a loco Uffelte versus aquilonem.

3) *Pitheloi* habemus pro *Pitteloo*, itidem in Drentia reperiunda duo millaria et quod excurrit ab vrbe Groninga versus meridiem.

4) *Lintherunge* erit probabilissime *Lieveren* locus situs duo millaria a Pitteloo versus septentrionem.

5) *Euen* videtur fuisse locus *Amen* non procul existens a villa Assen, de qua infra dicemus plura.

6) *Groninga* absque dubio erit vrbs celebratissima *Groningen*, que quidem hodie ad Drentiam non spectat, olim autem, vt e diplomate supra citato pater, ad pagum Thrente relata fuit. Hisce villis ex Abbatia nostri Sarachonis Registro Bonorum et prouentuum abbatia Corbeiensis addimus sequentes, et quidem

7) *Me-*

- 7) *Mepbin* villam, quam probe discernas velim ab abbatia *Meppia*, quæ gubernante olim sita erat in pago Agrotungun ad Emisam flumen, hodie in episcopatu Monasteriensi. *Mepbin in pago Tbrrente* erit oppidum *Meppel* in Drentia quinque millaria ab vrbe Coevorden versus occidentem situm.
- 8) *Harun* est *Haren* locus reperiundus non procul ab vrbe Groninga.
- 9) *Vollun* videtur fuisse locus *Valter* in Drentia haud procul a fortalito dicto Valterschans disiunctus.
- 10) *Roccun* villam habemus pro loco *Roon* sita vnum milliare ab vrbe Groninga in Drentia.
- 11) *Burtnun* esse poterit *Bunne* locus duo circiter millaria reperiundus ab eadem vrbe Groninga versus meridiem.
- 12) *Deringon* nobis videtur fuisse locus *Dieveren* situs non procul a Witholte, cuius iam supra mentionem iniecumus.
- 13) *Hulesdon* esse videtur *Haelte* locus obuius ab oppido Meppel vnum milliare versus aquilonem.
- 14) *Birsun* fortassis est *Bryne*, itidem in Drentia existens quatuor millaria ab vrbe Coevorden versus septentrionem.
- 15) *Hwinni* poterit esse, abiecta littera H, *Weende* in Westerwaldia situs locus, vel *Witten* in Drentia reperiundus non procul ab Assen vico.
- 16) *Afnnus* habemus pro *Assen* existente in Drentia tria millaria ab vrbe Groninga versus meridiem.
- 17) *Hallitbe* nobis, videtur fuisse locus *Halen*, versus meridiem situs vnum milliare ab Assen vico.
- 18) *Wachendorpe*, si non est locus *Wenneperveen* æquali fere itinere inter Vollenhove ad mare dictum de Zuyderzee, et Meppel situs, nobis est incognita.
- 19) *Wesderewalde* est procul dubio locus *Westervelde* in Drentia, ad tria millaria reperiundus ab vrbe Groninga.
- 20) *Lodon* erit Loo non procul ab Assen vico.
- 21) *Burgiri* hodie appellatur *Borger*, vnum circiter milliare conspicua a fortalito Valterschans.
- 22) *Anlidun* est villa *Anlo* tria millaria obuia ab vrbe Groninga versus meridiem.
- 23) *Gallinebusen* villa adhuc latet in obscurio. Liceat enim in Drentia reperiatur loca Gocinge, Gysselte, Kochingen, Gees, Grollo, Gasselte, Gieten, Gaferen et Glimme, vti didicimus e litteris docti amici ex hibernis Drentianis annis superioribus ad nos datis, nihil tamen definimus. Doctos dominos Groningenles, vt nos certiora doceant, heic publice rogamus, qui etiam
- 24) et 25) sicut villarum *Fimun* et *Burgun* inuestigare poterunt, si antiquæ Geographiae patriæ suæ sunt studiosi atque amantes.
- 26) *Fersne* probabilissime est *Vries* locus, reperiundus duo millaria Groninga versus meridiem.
- 27) *Dalamun* erit vicus *Dalen* non procul ab vrbe Coevorden existens.
- 28) *Mundefwide*. Haec villa nobis quoque incognita est. Mundendam locus situs inter Groningam et Winschooten ad pagum Thrente spectasse non videtur.
- 29) *Alderingen* habemus pro *Aldringa* ad vnum milliare sita ab oppido Wendschoten versus meridiem.
- 30) *Embini* erit *Emmen*, vnum milliare et quod excurrit sita ab vrbe Coevorden versus Aquilonem.
- 31) *Helderij* habemus pro *Helpen* ne vno quidem lapide disiuncta ab vrbe Groninga versus meridiem.

32) *Derf-*

RA

Ab anno
834 usque
877 re-
gante
Hudo-
uuico et

32) *Dersmun* villa situs nobis non est cognitus.

33) *Bruffina* villa in eodem pago *Tbrente* nobis esse videtur locus *Peyse*, ad vnum milliare situs ab vrbe *læpe* dicta *Groninga*.

34) *Redun* est *Ree* illis obvia, qui *Groninga* profiscuntur Assam. Sita est hac villa inter loca *Vries* et *Pitteloo*.

35) *Dorbus* habemus pro villa *Drouwen*, inter *Gasselte*, *Buyne*, *Borger* et *Bonne* conspicua.

36) *Alodun* esse poterit *Eelde*, vnum milliare et quod excurrit reperiunda ab vrbe *Groninga* versus meridiem.

37) *Dude* fuisse videtur *Donderen* duo circiter millaria distans versus meridiem ab vrbe *Groninga*.

38) *Widropia* esse poterit *Westrup* ab vrbe *Coevorden* sita tria circiter millaria versus Aquilonem.

39) *Roggan* fortassis est *Robaen* vnum milliare distans *Groninga*.

40) *Dynnun* nobis videtur esse *Dunninge*, ad vnum milliare reperiunda ab opido *Meppel* versus orientem.

41) *Walinoon* habemus pro *Pater - Wolde* vnum milliare sita ab vrbe *Groninga* versus meridiem.

42) *Gezzi*, est *Gees*, locus vnum milliare existens ab vrbe *Coevorden* versus occidentem, et

43) *Anrepe* erit *Anrepe* villa, non procul reperiunda a loco *Affen*. In omnibus his villis quondam possedit abbatia nostra Corbeiensis multis homines proprios, de quorum fatis plura dicti sumus in Clientela Corbeiensi.

De pago
Isluin
Belgio
federato.

Haec tenus locuti sumus de villis, ad pagos *Twente* et *Tbrente* spectantibus. Reuertimur ad *pagum Islui*, dictis pagis conterminum. Pleraque autem de hoc pago dicenda iam prælibauit illustris Chronicus Gottwicensis auctor, qui eundem pagum *Islui* in *superiore* atque *inferiore* diuisit, atque afferuit, illum ad dextram *Isalae* seu *Fleui* ripam usque ad eius diuorium in locum *Zuyder-Zee*, qui etiam hodie *Sallandia* dicatur, hunc autem inter dextrum *Isale* litus et fluuium *Fleum*, a mari australi sive *Zuyder-Zee*, usque ad virtusque fluuii ostium, ac inter *Stauriam* et *Enelutam*, sive inter pagos *Texla* et *Westracha* fuisse sitos. Ad *superiore* pagi *Islui* tractum retulit auctor citatus villas *Witbundi*, *Renberi* et *Okimi*.

1) *Witbundi* est viro illustri *Witmund* prope *Zutphen*. Quia autem ibi erat pagus *Hameland*, ut supra demonstrauimus, malumus intelligere locum *Wytmate* ne uno quidem millari situm ab vrbe *Zwol* versus orientem.

2) *Renberi* nobis fuisse videtur *Raen* locus in *Sallandia* situs.

3) *Okimi*, reperiunda Tom. I. Script. R. Brunsuic. Leibnitii p. 102, etiam l. c. p. 116. appellata *Ocamni*, est reuerendissimo domino auctori citato *Ockenbroeck* inter *Rysken* et *Daventriam*, quem locum in Tabula nostra *Geographica* retinuimus. Fortassis autem in censum venit *Auckum* villa in *Sallandia*, sita vnum milliare et dimidium ab vrbe *Zwol* versus orientem. Addimus hisce e Sarachonis nostri Registro Bon. et Prouent. Abbatie Corbeiensis villas.

4) *Afchendorphe* et

5) *Wesderevalde*, ad pagum *Islui* relatus. *Wesderevalde* villa probe discernenda est a *Wesderevalde* ad pagum *Tbrente* spectante. *Wesderevalde* in pago *Islui* est locus *Westervelt* non procul ab vrbe *Zwol* reperiundus, in quo homines quidam proprii olim spectarunt ad ecclesiam Corbeiensem. *Afchendorphe* est *Affendorp* locus haud procul ab eadem vrbe *Zwol* existens. Eandem autem villem probe discernas velim ab *Afchendorphe* sive ab *Afshintborpe* villa, quam in his Traditionibus infra §. 474 ad pagum *Generalem Emiso*, et ad pagum specialem *Latigo* spectasse, deprehendimus. Haec procul dubio est locus *Afchendorp* in *Emslandia* ad fluuium *Emisam* in *Monasteriensis* episcopatu situs. De *Afchendorpio* in *Emslandia* sito eruditissime egit summe reuerendus ac doctissimus dominus *Iodocus Hermannus Nuning* in *Monumentorum Monasteriensium Decu-*

ria Prima pag. 94. seqq. cuius egregii libri continuationem summopere exoptamus. Pace autem prestantissimi viri querimus, an non probabilius nomen vilie *Afskintborpe* deriuandum sit a quadam Asikone seu Afich, quam ab Aesga sive Aegle nomine, quod lingua Frisorum veteri iudicem seu iudicium denotat. Querimus præterea, anno oppidum *Mepia*, quod, teste Altfrido, ad parochiam S. Ludgeri non spectabat, sit oppidum *Mepbin*, supra a nobis ad pagum Thrente relatum? Hoc a villa nostra *Afschendorphe*, ad pagum *Isloi* spectante, sex fere milia distat discreta.

guber-
nante
Corhe-
iamAdal-
garo.

De locis pagi *Isloi inferioris*, sive comitatu de *Stavero*, seculo XIII ab yndis maris absorpti, e mente Ven. domini auctoris, qui scriptis Chronicon Gortwicense, nullus aliis locus memoratur præter *Stauriam* sive *Stavero*, in littore maris sitam, Westergoviae prouinciae adscriptam. Addimus autem ex abbatis nostri Sarachonis Registro B. et P. A. C. villam *Spana*, qua est vicus *Spangen*, in termino Transfalaniae quatuor circiter millaria ab oppido *Staveren* versus orientem disiunctus. Atque ex eo patet, olim totum littus maris Zuyderzee, ab oppido *Staveren* usque ad vicum *Spanen* decurrens, partem fuisse pagi *Isloi*. Comitus *Stavero* anno 1077 fuit *Egherti marchionis*, teste diplomate regis Heinrici IV in Wilh. Heda Hist. Ep. Vlrai. p. 139, cuius interuentu cæsar eundem comitatum, *Egherto* ablatum, tradidit *Conrado*, Traiectensis ecclesie episcopo. Idem cæsar eidem *Egherto* Frisia comitatum, nomine *Oostrogauwe* et *Westrogauwe* inditum, anno 1086 abstulit, et Traiectensi ecclesia velut proprium tradidit, teste diplomate eiusdem apud Hedam l. c. p. 140. Heda ibi memoravit, existare duo alia Heinrici IV de eadem donationis materie diplomata, quorum altero imperator comitarum prædictum, *Egherto* ablatum et Traiectensi ecclesie datum, eidem marchioni supplici, veniamque petenti, inuito episcopo Traiectensi *Conrado*, iterum restituerit, et postea huic, ad priorem mentem relapso, denuo ademerit, et eum ecclesie prædictæ reddiderit ad annum 1089; altero autem significetur, comitatu *Islegowe*, quem tenere confuerat *Egbertus marchio*, hunc per antea dictum imperatorem fuisse priuatum, ipsumque Comitatum denuo Traiectensi episcopo cælare fuisse donatum anno 1086. Posterius diploma exhibuit Jo. Ge. Eccardus in Historia Geneal. principum Saxonia superioris p. 307, qui etiam recte monuit, eundem *Egbertum* fuisse *Ebertrum*, Brunsvicensem dynastam, Comitem per varios tractus, et Misnia ac Thuringia Marchionem.

Pago inferiori *Isloi* conterminus erat *pagus Waldabi*. Huius pagi *Waldabi* bona quedam ecclesia Fuldeni tradidit quedam *Geltswint*, ad villam *Wictulfinge*- *Waldabi* furt sita, testibus *Tradit. Fuldeni*. I. F. Schannati p. 316. num. 63. An hic pa- De pago gus *Waldabi* si idem, qui anno 943 ab Ottone I in diplomate apud Hedam in in Belgio fœderato. Hist. Epist. Vlrai. p. 83. seq. adpellatur *pagus Forestenſis*, et in quo erat situla *Ful- De pago nabo*, vbi cæsar Baldrico Traiectensi episcopo curuos, vrsos, capreas, apros, be- *Fore- stias* insuper, qua teutonica lingua *elo* et *schelo* appellantur, venari permisit, id *stenſi*. in medio relinquimus. Idem pagus erat conspicuus in comitatu *Euerbardi*. In huius *Euerbardi* comitatu situs erat eodem anno 943 præterea pagus *Trente*. Putat eam ob rem Heda loco laudato, pagum *Forestenſem* eundem fuisse, qui nominatur *Trente*, quippe in quo, vti supra vidimus, cæsar Heinricus II anno 1006 idem venandi ius concessit ecclesia Traiectensi. Quemadmodum vero id veritati non repugnat, vnum comitem habuisse comitatum suum in pagis diuersis, eisque contiguis; ita putamus, pagum *Waldabi* in ea Frisia regione quondam extitisse, qua hodie *Seven-Wolden* nominatur. Si pagus *Forestenſis* fuit pagus plane diuersus a pagis *Thrente* et *Waldabi*, minutissimum sane eundem fuisse pagum necesse est, fortassis in eo regionis *Seven-Wolden* traectu reperiendum, cui nomen *Stellingwerf* posteri indiderunt. Sed villa *Frinkiga* huic sententiae non fauet, quippe que haud secus ac villa *Hessiga* in Sarachonis nostri Registro B. et P. A. C. ad pagum *Walderen* refertur. Hunc pagum eundem fuisse arbitramur, qui in Traditionibus Fuldenibus nominatur *Waldabi*. Villa *Frinkiga* sine vlo dubio est lo- De pago Walde- ren in Belgio millaria ab vrbe Staveren versus orientem disiunctus. *Hessiga* videtur esse *Hascbe*, fœderatus itidem in *Seven-Woldia* situs duoque millaria ab oppido *Sloren* distans. to. Wictul-

Ggg

F4

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
nico et
De pago
Westra-
cha in
Belgio
fœdera-
to.

Wictulingesfurt autem in loco Tiallebert, intra eamdem Seven-Woldiam visendo, videtur latere.

Missis autem hisce, progredimur ad *pages Westrache et Ostrache*, qui pagis Walderen et Thrente fuere contigui. *Pagum Westracha partem Fresiae ducatus fuisse*, atque in eo villas *Camminge et Hunderi* exstitisse, didicimus ex autographo diplomate cesaris Hludouici ad annum 840, supra inserto. Villa *Camminge* est locus *Kingma* in traectu, Westergoe dicto, distans dimidio milliari ab urbe Franeker verius orientem. *Hunderi* esse videtur *Hiddem* locus, ad mare positus, duoco millaria circiter ab urbe Franeker versus meridiem discretus.

In *Traditionibus Fuldensis* hic pagus pag. 314 num. 35 adpellatur *Westeriche*. In eo erat villa *Halalon*. Intra hanc sita *comes geyhart* bona quædam tradidit ecclesie Fuldensi. Eadem villa l. c. num. 37 appellatur *Hasalon* et ibidem memoratur pagus *Westrache*, quippe in quibus et in *Huron* bona quædam donarunt ecclesia prædictæ *Vulpolt*, *Alptag*, et *Folcwart* pro fratre *Otgero*. Idem *Traditionibus* testibus p. 315 num. 57, *Reginbertus* comes hereditatem suam largitus est ecclesie Fuldensi, sitam in *Allen*, item in *Huchingen* et *Heterheim*. Tandem *Egilmarus* quidam eiusque vxor *Goltgart* sita in eiusdem pagi *Westrache* villa *Hintinlofe* bona quædam tradiderunt eidem ecclesie. Haec ultima villa probabilißime eadem est, que l. c. pag. 313 num. 25 nominatur *Hindoblop ad flumen Mardanga*. Huius nonnihil tradidit quidam *Albrih*. Nomen hoc contractum fuisse videtur ex *Alberico*. Villa *Hasalon* seu *Halalon* videtur esse vicus *Hieslam*, situs in traectu Westergoe inter oppida *Worckum* et *Bolswerdt*. Villam *Huron* fuisse partem pagi *Westrache*, traditiones Fuldenses non asserunt. Quodsi autem id ita esset, vellemus designare locum *Arum*, uno circiter milliari situm et distantem ab urbe Franeker. *Huchingen* esse videtur *Höttinga*, æquali fere itinere sita inter oppida Franeker et *Bolswerdt*, et *Heterheim*. *Hettinga* uno milliari cum dimidio reperienda est ab urbe Franeker progrediendo versus orientem. *Hintinlofe* videtur esse *Hindelopen* oppidum situm ad mare. Addere autem his villis omnino debemus locum *Fronekeram*, cuius iam ad annum 1085 memini diploma *Conradi*, *Traiectensis* episcopi, apud *Hedam* in *Hift*. Episc. *Utrechtensis*, p. 140. Quamuis enim in hoc diplomate non significetur, eundem locum ad pagum spectasse *Westrache*: nullus tamen dubito, locum *Fronekeram*, omni ex parte villis, ad pagum eundem relatis, cinctum, pagi *Westrache* omnino fuisse partem.

De pago
Ostrache,
in Belgio
fœdera-
to.

Pagus Ostrache versus orientem contiguus erat pago *Westrache*. Postulat ergo series regionum, ut de villis, ad pagum *Ostrache* relatis, agamus. In *Actis S. Ludgeri* Tom. I. S. R. *Brunsu*. Leibnitii p. 86 pagus noster appellatur *Astrache*. In eo et quidem eius loco *Doccina* S. Bonifacius, martyrio coronatus, spiritum reddidit. Designari autem pagum *Ostrache*, patet e verbis l. c. p. 89. Haec docent, *S. Lutgerum doctorem ecclesie esse constitutum in pago, cui nomen Ostrache, in loco, ubi S. Bonifacius martyrio est coronatus*. S. *Ansgarius*, noster Monachus et *Hamburgensis archiepiscopus*, in *Vita et Geslis S. Willebadi* cap. 3 p. 656 pagum nostrum ad *Frisiam* referit, eumque appellat *Hofstracha*. Locum, ubi D. Bonifacius episcopus martyrio fui coronatus, nominat *Docycircus*. Addit p. 656 idem, *S. Willebadum, reliquo pago Hofstracha, transflue fluvium Loecke, et venisse ad locum, dictum Humarcha*. Villa *Doccina* seu *Docycircus* est sine dubio vlovrbs *Doccum*, sita in eo *Frisia* traectu, quem hodie nominant *Oostergoe*. In eadem regione pagum nostrum *Ostrache* exstitisse, nemo facile dubitat. Eandem regionem distinguit a traectu, dicto *Groninga*, fluuius *Lauwers*, quem *Louvek* flumen fuisse, est in aprico positum.

Hisce præmissis addenda sunt villaæ, quæ in veterum chartis ac documentis pago nostro tribuuntur. In *Traditionibus Fuldensis*, I. F. Schannati p. 313 num. 19 pagus noster vocatur *Ostre*. In hoc sitam fuisse villam *Baltremodorf*, ibi indicatur. *Volbraht* et filius *Ipram* donarunt eius villa bona quædam ecclesie Fuldensi. Eadem pagina num. 25 pagus noster appellatur *Osterriche*. Tradidit enim quidam *Reginhart* (cuius nomen in familia Widikindea est visitissimum)

mum) eidem ecclesiae bona quædam, posita in pago *Osterriche* villis *Colleheim*, ^{nante}
Tunufurt, *Wacheringe*, *Fetervorde*, *Amblum*, item in pago *Osterriche* in *Merwid*, ^{Corbe-}
Ringesheim et *Echmari*. Testibus eisdem p. 314 num. 40 bona quædam tradi-^{iam Adal-}
derunt pagi *Ostrabe*, sita ad villam *Mereheim*, eidem ecclesiae Engelramus, Ra-^{gario}
benic et Diotwar. Porro p. 315 num. 45 dedit eidem ecclesiae Rudolfus quidam
bona quædam, sita ad *Walheim* villam *pagi Ostrache*, quibus bonis l. c. num. 50
Bubo quidam sitam in pago *Ostrache in marcha Runwerde* addidit quinque boum
terram, quam illi tradiderat Helmwind in hereditatem. Non minus pag. eadem
num. 55 Sigerep ecclesiae Fuldensi bona quædam largitus est, sita in pago *Ostrache in*
Werba. Tandem tradidit teste p. 316. num. 68 Reginmunt bona quædam ei-
dem ecclesiae, sita in pago *Ostrache* eiusque locis *Sibinwerde*, *Bintheim*, *Fratruwer-*
de, in *insula Ambla*, et *Tunawerde* et peraque in *Longon-mor*. Extricabimus
obscuritatem, quæ his locis ineft, paullo curatius.

1) *Baltremodorf* est *Bieremerterp*, locus, qui vix iter vnius horæ ab oppido
Doecum abeft.

2) *Colleheim* dudum nuncupatur *Collum*. Locus hic itinere duarum hora-
rum versus orientem ab oppido iam indicato distat.

3) *Tunufurt* videtur esse vna eademque villa atque *Tunawerde*. Hæc est
Tonnawert, vno circiter milliari ab vrbe *Doecum* versus aquilonem remota.

4) *Wacheringe* esse videtur *Warrege*, locus, qui visitur ad lacum dictum
dat Hempenser meer, ab vrbe *Leeuwerden* vix iter vnius horæ versus meridiem
disiunctus,

5) *Fetervorde* et *Fratruwerde* vna videtur esse villa. Habemus eam pro vi-
co *Ferwert*, non procul a mari sito, versus occidentem et oppidum *Doecum*
spectans.

6) *Amblum* et *Ambla* est insula, *Ameland* vulgo dicta.

7) *Medwid* videtur esse *Medum*, villa iter vnius horæ distans ab vrbe *Leu-*
wardio versus septentrionem, vel *Marwerd*, locus ab eadem vrbe vno milliari
versus meridiem recedens, vel *Metzela*, haud procul a *Bieremerterp* obvia.

8) *Ringesheim*, nobis videtur fuisse *Rienkama*, locus non procul a villa *Ton-*
nawert conspicuus.

9) *Echmari* haberi possit pro loco *Aekmarip*, sito quidem intra tractum,
Seven-wolden dictum, vix aurem tria millaria distat ab vrbe *Leuewardio* ver-
sus meridiem; quanquam et cum eo in arenam prodire nolumus, qui perhibe-
bit, designari locum *Aegum*, vno milliari ab vrbe modo dicta meridiem versus
remotum.

10) *Mereheim* est *Merrum*, vix iter vnius horæ a loco *Ferwert*, iam supra
dicto, meridiem versus distans.

11) *Walheim* later in *Olt-wolde*, loco, qui, non procul a vico *Collum* situs,
nomen *Old-wolde* nactus fuit, vt ipse distingueretur ab aliis, in ea regione ob-
uiis, locis, scilicet ab *Ackerwolde*, *Murmerwolde*, *Dantumawolde*, *Veenwolde*, et aliis locis.

12) *Marca Runwerde* procul dubio exstitit in eo *Oostergoë* tractu, qui vñ-
que in hodiernum diem a loco *Rauwert* dicitur *Rauwerderhem*, et terminus pa-
gorum *Westrache* atque *Ostrache* videtur fuisse.

13) *Werba* erit vel *Wiarda* vel *Wirdum*, duo loca, non procul ab vrbe
Leeuwerden versus meridiem disiuncta.

14) *Sibinwerde* villa est. Habemus eam pro loco *Sioerda*, inter *Doecum*
et *Leeuwerden* vrbes obvio.

15) *Longonmor* *Longemeer* locus, situs est inter duo maria, quorum alte-
rum dicitur *tempensermeer*, alterum *Bergumermeer*. His villis addenda sunt ex
abbatis nostri Sarachonis Registro Bon. et Prov. abbatia Corbeiensis aliae non-
nullæ. En eas:

16) *Pharanrodum*,

Ggg 2

17) *Sta-*

RH

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
nico et

- 17) *Stadun*,
18) *Burcundum*, et
19) *Hany* in pago *Ostrache*.

Hany nobis viderit fuisse *Hania*, vnum milliare distans ab oppido *Doccum* versus occidentem. *Burcundum* est *Burum*, locus non procul a flumine *Lovecke* sive *Lauwers* reperiundus. *Stadun* est vel *Stania*, iter vnius hora distans ab *Harica* villa versus meridiem, vel *Stania*, obvia non procul a villa *Siverda*, iam supra dicta, versus Aquilonem. Denique locum *Pharanrodun* habemus pro *Pafenrboda*, non procul ab urbe *Leeuwerden* versus septentrionem recedente.

De pago
Fedirga
in Belgio
federato.

Hicce omissis, progredimur ad pagos cis fluminum *Lauwers* sitos, qui ex nostra sententia fuerunt pagi *Fedirga*, *Hugmerchi*, *Hunurga*, *Fivilga*, *Leomerike* et *Tyelle*. Ad *Fresiam* hos pagos sufficte relatos, e veterum documentis est perspicuum. De pago *Tyelle* testantur id *Traditiones Fuldenses*. De quatuor prioribus lectorem docuit id ipsum *Altfriedus monasteriensis episcopus*, qui in *Actis S. Ludgeri* T. I. S. R. B. Leibn. p. 90 ita tradidit: *constituit gloriose princeps Karolus Ludgerum doctorem in gente Fresonum ab orientali parte fluminis Labeki super pagos quinque, quorum bac sunt vocabula, Hugmerchi, Hunurga, Faulga Emilia, Fedirga et unam insulam, que dicitur Bant*. Ad ea verba Leibnitius in not. (S) annotauit, hos pagos in *Antwerpientium corumque Benedictinorum editione Vitæ S. Ludgeri* vocari *Hugmerthi*, *Hunulga*, *Fivilga*, *Emilga*, et *Fedirilga*. De hac locorum differentia tute iudicabis e pronuntiatis sequentibus. Id iam significamus, in verbis adductis fluminum *Labeki* fine vlo dubio eundem esse, quem *S. Ansgarius noster* in verbis supra productis appellauerat *Loveke*, hodie dictum *Lauwers*. Inde porro concludimus, *Ansgarium per Humarcham* indicasse pagum *Hugmerchi*. Nemo itaque dubitat, eosdem quatuor pagos, qui in orientali parte fluminis *Loveke* siti erant, exstissemus cis fluminum *Lauwers*, et quidem in eo Frisia traectu, quem hodie *Groningæ* et *Omlandia* dynastiam appellant.

Pagum autem Fedirga in ea illius dynastie parte fuisse putamus, quam hodie dicunt *das Wester - Quartir*. Id enim comprobant villæ, quas enumerabimus.

1) *Dorpun* in Sarachonis Registro Bonorum et Proutentium Abbatiae Corbeiensis tribuitur pago *Fedirgo*. Hæc procul dubio est locus *Dorp*, in orientali parte fluminis *Lauwers* situs. In *Traditionibus Fuldensibus* I. F. Schannati p. 312 num. 3 traditur *Goto* quidam ecclesie Fuldense bona quedam in pago *Fetergowi* in *marca Nordwalde* in villa *Geinlete* tradidisse. Ibidem num. 14 dedit quedam *Alberici frater Rudinc*, cuius dominus et domina erant *Helgricus* et *Agnes* in pago *Federatgewe* in villis *Frisiana* et *Donobusen*. Secundum easdem *Traditiones* tradidit p. 315 num. 56 *Wipuld* sitam in pago *Federatgewe* ad villam *Awinge* hereditatem suam. Porro p. 316 num. 63 largitus esse dicitur *Igolt* bona quedam, in pago *Federgowe intra marcham Nordwaldo* ad villam *Gelete* sita. Ad hæc, eadem pagina teste, tradidit ecclesiæ supra dictæ bona sua *Wilo*, intra pagum *Federatgewe* in villis *Frisiana* et *Donobusen* posita.

2) *Marca Nordwalde* idem retinet adhuc nomen.

3) villa *Geinlete* alibi vocatur *Gelete*. *Nordwalda* marca verisimilime extitit ea in regione, vbi *Noordwalde* locus reperiatur, vix iter vnius hora distans ab urbe *Groninga* versus aquilonem. Eadem regio videtur fuisse marca seu terminus pagorum *Fedirga* et *Trente*. Vidimus enim supra, ipsam urbem *Groningam* ad pagum *Trente* esse relatam. *Gelete* est fortasse locus *Clant*, vnum circiter milliare *Groninga* versus occidentem remotus.

4) *Frisianam* villam habemus pro loco *Fransum*, qui non procul a vico *Clant* seu *Giant* absit.

5) *Donebusen* seu *Duonbusen* latere videtur in loco *Oude - Alingebusen* seu *Adingebusen*, vnum milliare et dimidium ab urbe *Groninga* versus septentrionem disiuncto.

6) *Awinge* videtur esse *Auma* locus, duo millaria recessens ab urbe modo dicta versus occidentem. His villis adnumerandæ videntur villæ *Helewirt*, *Werthen*

then et Wiscuirt, quarum mentionem iniecit Altfridus, monasterioris episcopus, in Actis S. Ludgeri p. 91. In Fresia eas exstitisse, idem Altfridus refert. Videntur illæ pars fuisse illorum *quinque pagellorum in Fresia, quos*, eadem pagina teste, *Ludgerus ad agnitionem vera et indiuia Trinitatis de gentilitate perduxit.* *Wiscuirt* est videtur locus *Virvliet*, ad fluvium Lauwers reperiundus. *Werben* villa est vna ex illis, quæ non procul absunt a vico *Visvliet*, et nominantur *Wester - waert*, *Middel-waert* et *Oosterwaert*. *Helewiri* latere videtur vel in *Ferwert* vel in *Berwert*, vel in *Oxwert*, vel in *Selwert*, vel in *Kenwert*. Haec omnes villaæ in tractu, *Wester - quartir* dicto, reperiuntur nostra adhuc state.

Pago Fedirga contiguus erat *pagus Hunusga*. Probabilissime hic idem putanus est pagus, qui in *Tradit. Fuldenf.* ad *Freiam* refertur, et pag. 315 num. 46 *Hunusga* in *Belgio fæder.* *Hunergewe* appellatur, quippe in quo et quidem in villis *Mitilistenbeim* et *Huis- fingga* sita quidam *Ditmarus* bona quædam tradidit ecclesie *Fuldenf.* *Mitilistenbeim* est *Middelstum*, locus ab urbe Groninga duo circiter milliaria distans versus aquilonem. *Huiszinge* est *Huiszinge* locus, ne uno quidem lapide distans a loco *Middelstum* versus orientem.

Regio, ubi quondam *pagus Fivilga* erat, usque in hodiernum diem nomen antiquum retinet. Nominatur enim *Fivelingo*. In Abbatis Sarachonis *Registro B. et P. Abbatis Corbeiensis ad pagum Fivilga* haec villa referuntur, quas adiicio.

Fivilga in *Belgio fæderato.*

- 1) *Ostwerdi*
- 2) *Baccamun,*
- 3) *Lasdorpe* et
- 4) *Wabtnun.*

Ostwerdi est *Oosterwierum* locus, non procul a sinu *Dollert* situs. *Baccamun* habemus pro vico *Bauckens*, haud procul ab loco *Oosterwierum* posito. *Lasdorpe* videtur esse *Lofsdorp* villa uno circiter millari remota ab oppido *Delfzyl* versus occidentem. *Wabtnun* est villa *Watnum*, ne iter vnius horæ quidem a vico *Lofsdorp* distans. Teste diplomate Heinrici IV ad annum 1057, quod I. C. Lunig exhibet in *Reichs-Archiv Spicil. Eccles. P. I. in Anhang* p. 83 seq. acquisiuit Adelbertus, archiepiscopus Bremensis, *comitiam in Fivelgoë*, et dedit ei licentiam rex confitendum duos mercatus, alterum in *Winzehum*, et alterum in *Gerlevijwert*. Haec villa procul dubio est *Garrelweer*; illa autem videtur esse vel *Wirdum* vel *Worcken*. Vterque locus non procul a vico *Garrelweer* conspicuus est.

Pagus ergo Hugmerchi in alio dynastia Groningenis atque Omlandienis tractu non fuit, nisi in eo, qui *Hunsingoo* dicitur. In hoc minor est tractus quidam, qui appellatur *de Marren*, qui a pago *Hugmerchi* nomen videtur retinuisse. Nullum quidem alium locum, pago *Hugmerchi* inferendum, haec tenus in diplomatis inuenimus, præter villam *Ragini*. Hanc Saracho in suo *Registro B. et P. Abbatis Corbeiensis* eidem pago tribuit. Ea nobis fuisse videtur locus *Ranum*, in tractu *Hunsingoo* obuius. Eapropter credimus, fore, ut nemo reiiciat sententiam nostram. Si enim quis nobis obiicere veller, pagum *Hugmerchi* ponendum esse circa sinum *Dollartium*, tunc respondemus, pagos *Tyelle* ac *Leomerike* eo in tractu fuisse. Et de hisce pagis adhuc quædam restant dicenda.

Ad pagum *Leomerike* spectarunt anno 838 villa *Thuina*, *Alatinge* et *Westreheft*, teste Wilhelmo Heda in *Histor. Episc. Ultraj.* p. 51. *Thuina*, sive *Twine*, vti in *Leomerike* legitur, teste *Bachelio l. c. p. 52*, verisimillime est locus *Dune*, hodie *Dune - Brouck*, situs ab oppido *Winschoten* iter duarum horarum versus orientem. *Alatinge* dicitur nunc *Addingga*, vnum milliare distans ab oppido *predicto* versus meridiem. *Westreheft* nobis videtur esse *Westerlee*, ne uno quidem lapide distans ab oppido *Winschoten* versus occidentem.

Denique nobis esse probabilissimum videtur, Fresiae pagum *Tyelle* fuisse eundem, quem *Traditiones Fuldense* I.F. Schannati p. 315 appellant pagum *Tyesle*. Ad pagum *Tyelle* in *Tyesle* referuntur l.c. num. 51 villa *Langenmose*, *Witmuntheim*, *Kinloren*, *Bretenheim*, *Tyeslemore* et *Lantobi*. Pago *Tyelle* l.c. num. 53 tribuuntur villa *Lanthoy*, *Lant-*

gen-

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hudo-
wicico et

*genmore, sive Oftmore, Bretenmor, Witamuntbeim, Tyeslemore, Kintlofon et Gank-
chala.* Hunc pagum exstisit quondam circa sinum Dollartium, probabilissi-
mum est pronuntiatu. Hic sinus Dollart olim terra erat, multis villis culta,
quam anno 1277 funestissima diluvies in sinus illius voraginem commutauit.
Hodie sinus Dollart dirimit dynastiam Groningæ et Frisiam orientalem. A pago
nostrro *Tyelle* probabilissime nomina accepere vicius *Dyle* et propugnaculum *Dy-
lerchantz*. Ab his locis non procul abest locus *Stapelenmoer*, qui nobis villa
Tyeslemore videtur fuisse. *Bretenmoer* hodie appellatur *Breinermoer*, villa, quam
a propugnaculo *Dylerchantz* iter vnius horæ et quadrantis horæ abesse, refe-
runt. *Langenmore sive Oftmore* videtur esse *Uttemoer*, locus in Frisia orientali
situs intra præfecturam Leere. *Bretenheim* videtur esse *Beerte* vel *Beerten Ham-
rick*. Hæ villa, sita non procul a propugnaculo Winschoten intra dynastiam
Groningæ atque eius magnam veterem præfecturam, dictam *het grote olde Amt*.
Kintloren videtur esse *Kleibusen*, locus reperiundus ad Emisam fluvium. Villa
Kinloren videtur fuisse sita non procul a mari, dicto *Suit laerder meer*, qua in re-
gione etiam adhuc reperiuntur villa Nordlaren, Midlaren et Suidlaren. Villa
Gankhala viderur esse *Gockinga*, locus conspicuus in Groningenſi dynastia intra
magnam veterem præfecturam, iam supra dictam. Cum præterea quon-
dam in ea regione, in qua hodie sinus Dollarrius conspicitur, exstiterint villa
Leide, *Willgum*, *Wynemeer*, et *Wincham*, probabilissimum nobis videtur, vil-
lam Leide olim appellatam esse *Lantboij*, atque vnam e posterioribus, *Witmunt-
beim*, nisi perhibere velis, villam *Witmuntbeim* esse propugnaculum *Winschoten*,
cuius iam supra mentionem inieciimus.

Villa ad
Friesiam
olim re-
late.

Hæc tenus diximus de villis, quæ ad Fresiæ pagos perspicuis verbis relatae sunt.
Addenda porro sunt ex villa, quas quidem Fresiæ partem fuisse dicunt. At
eidem, quoniam in pago eodem sita fuerint, non referunt. Plane de his villis
tacere nos potuisse, fatemur. Ne autem quid omisisse videamus, non nihil ex
illis maluimus decerpere, quam tacere prorsus. Ea autem tantum modo adfer-
re possumus, quæ maximam partem nituntur coniecturis utique probabilitibus.
Ea igitur, quæ gaudeo libertate, alii quoque velim gaudeant, qui aliter de hisce
fentient.

In Traditionibus Fuldenſibus I. F. Schannati p. 312 seqq. ad Fresiam referun-
tur villa fequentes. En illas:

Adinga-
mora.

1) *Adingamora* esse videtur campus circa locum *Addingen* in Groningæ
dynastia situs. Traditor nomen erat *Gerbrant*.

Antlida.

2) *Antlida* probabiliter est *Andiel* in eadem dynastia. Traditor erat *Deo-
dredus comes*.

Aufsmo-
ra.

3) *Aufsmora* videtur esse *Oftmore*, supra relata ad pagum *Tyelle*. Tra-
ditor est idem, qui bona ecclesiæ Fuldenſi dedit in *Adingamora*.

Boge-
heim.

4) *Bogehem* esse videtur *Bockum* in Geldria. Tradidit sita ad hanc villam
bona Burgolf eiusque pater *Antulf*.

Buntheim.

5) In *Buntheim* obvia tradidit quedam *Sigita*. Hæc villa videtur esse vel
Bente, vel Bunne in Drentia sita, vel Bentheim locus, a quo comites de Bent-
heim nomen accepere.

Catwurt.

6) In *Catwurt* tradidit bona *Alfrit* pro patre suo *Ratgerio*. *Catwurt* vi-
derur esse vel *Cornwert* in Westfrisia, vel *Kenwert* in dynastia Groningæ, vel
Korwurt in Kenemaria.

Citinge-
moveldo.

7) *Citingemoveldo* fortassis est locus *Kinhell*, obvius in Drentia. Tra-
ditors erant *Frigart* eiusque filii *Friduwic* et *Fribure* eiusque filius *Rudolf*.

Colle-
heim.

8) *Colleheim*. Eiusdem nominis villa erat in pago *Ostrache*. In hac tra-
debat bona sua *Reginhart*, ac *Wolfgartis*, fortassis *Reginharti* filia. Nisi hæc
placent, villa *Colleheim* querenda est vel in *Colham* intra Westfrisia, vel in
Col-

Coldam, vel in Coldinga intra Frisiam Orientalem, vel in Coldeveen intra Drentiam.

guber-
nante
Corbe-
iam Adal-
gario.

9) In *Creslinge* sita tradidit bona idem *Deodredus comes*, qui bona tradidicrat, intra Antlidam sita.

*Creslin-
ge.*

10) *Eintides* esse possit Enzedel, vel Efens in Frisia Orientali sita, vel Ef- Eintides. fen, vel Eede in Geldria. Traditor erat eadem Wolfartis, quæ bona dedit in Colleheim.

11) *Fardincheim* fortasse est Feringa in Greeningæ dynastia. Traditores *Fardin-
cheim.* erant Efacha, filia Aronis, et Hera, filia Habonis.

12) *Finfluze* poterit esse Flunix in Frisia Orientali. Traditoris nomen Finfluze. erat Folcrih.

13) *Federfort* est fortasse villa Fetervorde, quam supra deprehendimus in Feder- pago Ostrache obuiam. Designari intelligimus locum Ferwert. Traditor erat fort. Ebberih.

14) In *Gaddingenheim* bona dedit Liutbrant, et in *Gaddin-
genheim.*

15) *Gandingen* Erlof, eiusque coniux Vdalwich. Fortassis vna villa est *Gandin-
Genderingen* in comitatu Zutphania, atque altera Genderingen ad flumen Mo- gen. fam, vel Gestingen itidem sit ad fluuim eundem.

16) In *insula Ganc* tradiderunt ecclesiae Fuldeni bona quedam Hera, fi- *Ganc* in- lia Habonis, Burgolf eiusque pater Antulf, atque Efacha, filia Aronis. An in- sula. telligitur insula Grind, inter insulas Flielandt, et Schellinch, et Westergoe sita?

17) Dedit eidem ecclesiae bona Tetta quedam in *Getolfeim*. *Gerol-
feim.*

18) *Gruosa* esse poterit Groestra in Westfrisia, vel Groysen, ad Rhenum Gruosa. sita non procul ab oppido Heusden.

19) *Hera* fortassis est Heres intra Greeningæ dynastiam. *Hera.*

20) *Heimes* esse poterit Hinnema in Westfrisia, vel Heinsbroek in Kene- Heimes. maria, vel Hemen in Geldria. Traditor est eadem Wolfartis, quæ bona tra- didit, ad Colleheim sita, et Eintides.

21) *Hefi* fortassis est Hefens in Westfrisia, vel Hees in Geldria, vel Hees Hesi. non procul distans ab vrbe Noviomago, vel Hesel in Frisia orientali. Elige, cui dicas, tu mihi sola places.

22) *Horgana* videtur esse Hoorn haud procul ab Addinga villa, vel Hoorn Horgana. non procul ab vrbe Groninga, vel Harinma intra Westfrisiæ, vel Heringa in- tra Twentiam. Traditor est Burgolf filius Antulfi, iam supra nominatus.

23) *Hura* esse viderur Horn, vel Horn in Frisia orientali. Hura erat po- *Hura.* sita olim in comitatu Wiccingi, et traditoris nomen Folcrihi, iam supra dicti.

24) *Kinheim* villam habere quis posset pro loco Kins in Kennemaria, vel Kinheim. pro Keen in Geldria. Traditor dicitur Folcrih.

25) *Leimsipblege* esse viderur Lemseele in Zutphania. Traditoris nomen *Leim-
spiblege.* est Hangil.

26) In *Leonesbab* tradidit bona Folclint. In *Lionespach* et *Lionespab* tra- *Leonef-
diderunt* bona Burgolf eiusque pater Antulf, item in *Lsonipich* tradidit bona bah. Folclint. Fortassis tantum sublunt duas villæ, quarum altera est Lovenich in Geldria, atque altera Loopich, non procul ab vrbe Montfort posita.

27) *Lintawrde* fuisse viderur vel Lichtaerd vel Langwert in Westfrisia, vel *Lintawr-
de.* Lintfort aut Linderte in Geldria.

28) *Mardanga* fluuus, non procul ab Hindalop hodie dicitur Morra. Tra- *Mardan-
ga fl.* ditor erat Albrigh.

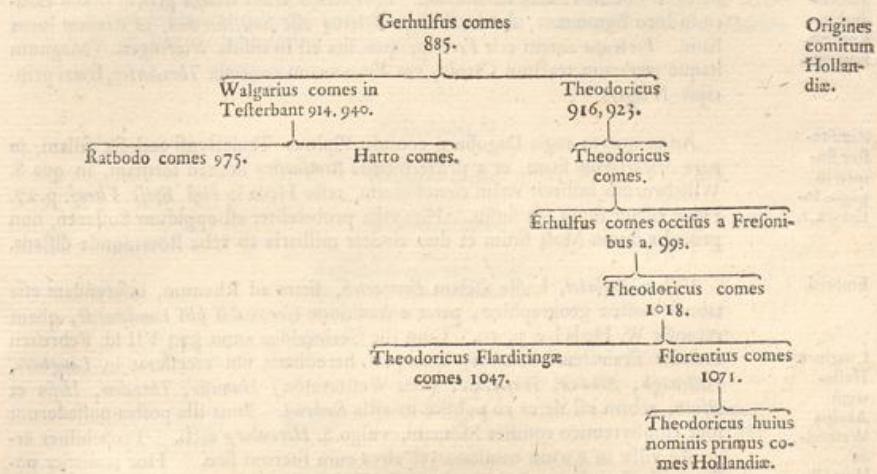
29) Tradidit iuxta *Maresclop* flumen terram ecclesiae Fuldeni Gerwic. *Mare-
Locus sclop fl.*

14

Ab anno 834 viisque 877 re- gnante Hludo- uuico et Mere- heim.	Locus Marschlacht situs est in Groningæ dynastia. Fortassis in eadem reperi- tur fluuius Maresleop.
Mermen- dorf.	30) In <i>Mereheim</i> tradidit bona nonnulla Hiltarih. In pago Ostrache fuisse villam Mereheim, iam supra vidimus. An sit vna eademque, vel an haec sit Meer, aut Maren ad Mosam, aut Mormer aut Meerum ad Rhenum, aut Meru- mer in Groningenſi dynastia, aut Merum in Westfrisia, id omne in medio re- linquimus.
Rochin- gere marca.	31) In <i>Mermendorf</i> bona quædam tradidit Adalger. Haec fortassis est villa Merenburg, sita ad mare dictum dat <i>Leydsche Meer</i> .
Sasheim.	32) In <i>Rockingere marca</i> tradidit bona Fridurih. Eadem marca videtur fuisse non procul ab vrbe Herlem in ea regione, vbi reperitur Rockersduen, sita.
Scutnfort	33) Tradiderunt Altfrit in <i>Sasheim</i> l. c. p. 316 num. 6, Bruning in <i>Sachsen- heim</i> p. 315 num. 47, et Altfrit pro parte Rargerio in <i>Sachsenheim</i> p. 316 num. 64. An semper vna eademque designetur villa, non certo, scimus. Id si ita esset, intelligere liberet locum Sassenhem, in Rhynlandia situm, vnum milliare Lugduno Batavorum distantem.
Seyft.	34) <i>Scutnfort</i> probabilissime est Schilpfuert in Kenemaria. Traditor erat modo dictus Altfrit, filius Ratgerii.
Sibfurte	35) <i>Seyft</i> esse videtur Zeyft locus, vno millari, et quod excurrit, ab vrbe Traiecto ad Rhenum versus orientem discretus.
Texal- mōre.	36) In <i>Sibfurte</i> bona quædam tradidit ecclesiæ Fuldenſi, testibus <i>Tradit.</i> <i>Fuld.</i> p. 314 num. 31, Folerip. Hic locus latere videtur in Zybe-Carspel in Kenemaria.
Thore- ne.	37) <i>Texalmore</i> spectauit ad Tettam. Fortassis hic locus spectauit ad pa- gum Texla, per quem intelligimus insulam Texlam significari.
Trilant.	38) <i>Thorene</i> esse possit Dorn in Geldria, vel Doorn in terra Traiectensis episcopatus, vel Toren non procul ab vrbe Lugduno Batavorum, vel Dornum in Frisia Orientali.
Tumfur- te.	39) In <i>Trilant</i> bona tradidit Folerih. Haec villa videtur esse Dril in tra- etu, <i>Tielerwart</i> dicto, vel Driel ad Mosam, vel Drumel in traetu <i>Bonnelcourt</i> .
Tund- werde.	40) <i>Tumfurte</i> viderur fuisse Tonnawert in Westfrisia. Traditor est mo- do dictus Folerih.
Wale- heim,	41) <i>Tundwerde</i> videtur esse Tierwert in Westfrisia. Traditoris nomen est Folcrip.
Wester- kinlofen.	42) In <i>Waleheim</i> tradidit bona quædam Udalwich. Esse haec villa vide- tur Walsheim, ad Rhenum sita non procul a Dinxlaken, vel Weel Walle in Frisia orientali.
Wiron.	43) <i>Westerkinlofen</i> villa fortassis spectauit ad pagum Tyelle, in quo obuia erat villa Kinlofen, de qua egimus supra.
Witmun- then.	44) In <i>Wiron</i> et <i>Wireon</i> tradidit bona sua Folclint. Fortasse est vna eademque villa, et denotatur vel Witte Wierum vel Oster-Wierum in Dynastia Groningæ et Omlandie. Tandem
Westan- ko.	45) <i>Witmunthen</i> , in qua Burgolf filius Antulfi quædam l.c. tradidit ec- clesia Fuldenſi, esse possit Witmuntheim in pago Tyelle, vel Withmund in Orientali Frisia, vel Withmund non procul ab vrbe Deventer, vel Wytmā in Sallandia.
Motheim	Porro retulit S. Ansgarius noster in <i>Vita S. Willibadi</i> p. 686 ad Fresiam præ- terea villam <i>Westanko</i> . Ad haec erat intra candem Frisiam villa <i>Motheim</i> , teste quodam inedito diplomatico. <i>Westanko</i> esse videtur Westergeest non procul ab vrbe Doccum, vel Werzinga vno millari sita ab vrbe Groninga versus Aquilonem. <i>Motheim</i> videtur esse Medium in traetu, Ostergoe dicto, non procul ab vrbe Leewardii situm.

Carolus

Carolus rex Francorum, Pludellæ residens, anno 863 tradidit ad preces co-guber-
nitis Haganonis viro nobili Theodorico, fratri Walgeri principis, ecclesiam nante
Egmendensem et Kinhem a Suuthardeshaga vlique Fortrapa, teile Iohanne de Beka Corbe-
in Chronic p. 28. De fratre Walgeri, Theodorico, Wilhelmus Heda l. c. p. gario.
30 hoc exhibuit schema genealogicum:

Vt ipse de hoc schemate genealogico iudicare queas, annotabimus sequentia. Teste diplomate regis Conradi I, *Walgerus comes* erat anno 914. Confer Hedam in H. E. *Vlrraj.* p. 73. Teste diplomate quodam Ottonis I, l. c. p. 83. anno 944 habuit *Walgerus*, et postea eius filius *Radbodus* bona quedam lege beneficij intra pagum Lake et Isla. Teste diplomate Ottoniano l. c. p. 86 *Walgerus* eiusque filius *Radbodo*, nec non *Hatto* et illorum antecessores ad monasterium Tiela bona quedam concederant, qui etiam cesar ad an. 953 profitetur l. c. p. 86 seq. se iam olim cuidam *Walgero* bona quedam in Amuda in beneficium concessisse, atque *Hattoni* terram in Eki pro sui ipsius commisso abstulisse. Anno 975 erat *Ruatbodo* comes in pago *Inferlake*, teste diplomate Ottoniano apud eundem Hedam l. c. p. 87 seq. Anno 997 inter testes erat quidam *Erolf*, teste diplomate l. c. p. 94. Anno 998 habebat *Poppo* filius *Walgeri* villam Arclo, sitam in pago Teferbantia, pro ministerio, teste diplomate Ottoniano l. c. p. 95, quod ipsum affirmit in diplomate Heinrici II ad annum 1003 l. c. p. 100. Ad annum 1063 resert *Wilhelmus*, Traiectensis episcopus, *Theodoricum comitem eiusque filiorum*, *Theodoricum et Florentium*, in potestate suam redegisse ecclesias Flarding, Kirchwerke, Velscereburgh, Heilegelo et Pethem, quas in Hollandia Bodreali exstissee, supra diximus, l. c. p. 132 seq. Idem asseritur in litteris Heinrici regis ad annum 1064 l. c. p. 109 seq. Ad annum 1077 *Diedericus* erat comes in pago *Velve*, teste diplomate Heinrici IV apud eundem Hedam l. c. p. 137 seq. Iam nullo modo probabile esse putamus, *Walgerum principem*, qui anno 863 erat frater *Theodorici*, atque adhuc anno 914 vixit, et anno 944 et 953 pater appellatur *Radbodi*, fuisse filium *Gerholfi*, anno 885 viuentis. Fortassis proprius attingimus scopum, si statuimus, *Walgerum principem* fuisse *Walgerum*, nepotem Widekindi, siue ipsum *Walbertum*, itidem nepotem Widekindi Magni, cuius præterea frater erat *Thiadricus*, vii supra vidimus §. 104. *Walbertum* adhuc anno 863 vixisse, et bona hereditaria in pago possedisse Teferbant, iam supra demonstrauimus. Siue igitur status, *Walgerum principem* fuisse *Walgerum*, quem plerique pro fundatore abbatiae Herifordensis venditant, siue credas, fuisse *Walbertum* fratrem *Thiadrici*, quod nobis probabilissimum videtur,

Hhh

viro-

Abanno
854 vñque
877 re-
gnante
Hludo-
uuico et

Egmon-
tenfis ec-
clesia
Suirhar-
deshaga.
Kinhem.
Fortrapa.

Rimsue-
stra flu-
men in
pago Mo-
fiorum.

Embrici.

Langhare
Helle-
wigh
Aladna
Weſefel-
de
Humelle
Theoden
Hefin
Aſuin.

Origines
comitatum
Cliven-
fium.

vtroque tamen modo *comites Hollandiae* descenderunt a *Widekindo Magno*, quod etiam ex quadam diplomate Otroniano apud Miraeum Opp. Diplom. T. I. p. 52 comprobari poterit, quo caesar Otto Theodoricum, (Hollandiae) comitem auunculum suum a. 985 nominat, summa hac voce in sensu generaliori. *Erbulfus comes* videtur *Erlolfs* fuisse, qui Fuldenis ecclesiae bona quedam tradidit ad villam Gandingen sita. De hoc supra diximus. Quod ad loca, que Carolus rex Francorum *Theodoricus*, fratri *Walgeri*, tradidit, attinet, sita illa sunt in Kene Maria sive in Hollandia Boreali. *Egmontensis* enim *ecclesia* procul dubio extitit in loco Egmont. *Suitbardshega* videtur esse *Suitscherwou*, et *Kinhem* locus Kins. *Fortrapa* autem erit *Vertrop*, que sita est in insula Wieringen. Magnum itaque terrarum traetum Carolus rex Francorum concessit *Theodoricu*, fratri principis *Walgeri*.

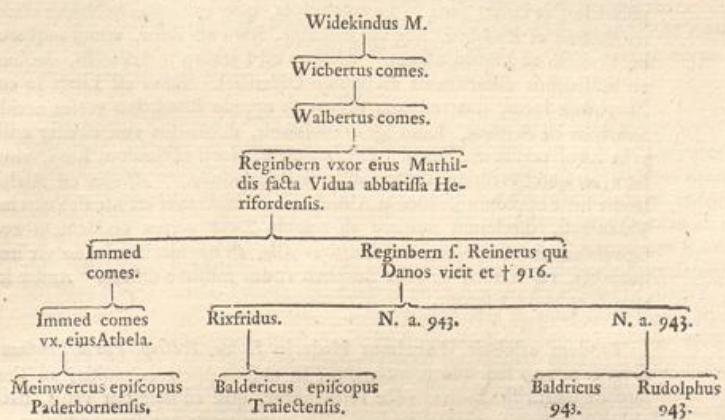
Anno quarto regis Dagoberti contulit Pipinus Traiectensi ecclesiae villam, in pago *Mofiorum* sitam, et a praterfluente *Rimsuestra* nomen sortitam, in qua S. Willebordus instituit vitam cenobiticam, teste Heda in *Hist. Episc. Ultraj.* p. 27. Hanc villam supra omisimus. Haec villa probabiliter est oppidum *Susteren*, non procul a fluvio *Mosa* situm et duo circiter millaria ab urbe Roermonde distans.

Villam *Embrici*, hodie dictam *Emmerich*, sitam ad Rhenum, inferendam esse tabulae nostrae geographicæ, pater e traditione *Gerowaldi filii Landwardi*, quam recenset W. Heda l. c. p. 50. Cum ille Gerowaldus anno 833 VII id. Februarii ecclesia Traiectensi donaret, quidquid hereditatis sibi accesserat in *Langhare*, *Hellewigh*, *Aladna*, *Weſefelde*, (seu Westerfelde) *Humelle*, *Theoden*, *Hefin* et *Aſuin*, actum est de ea re publice in villa *Embrici*. Bona illa postea possederunt iure emphyreutico comites Montani, vulgo *S. Herenbergs* dieti. Probabiliter ergo haec villa in eorum comitatu vel circa eum fuerunt sitæ. Hoc tantisper posito, villa *Langhare* erit locus *Langel*, *Hellewigh* *Heelweg*, *Aladna* *Aelten*, *Weſefelde* *Verfevelt*, *Humelle* *Hummel*, *Theoden* *Dydam*, *Hefin* *Hees*, et *Aſuin* *Aſwin*. Haec loca cuncta in comitatu *Zutphanie* reperiuntur. Non videmus, quid huic sententiae nostræ obiici queat.

Porro in censum heic quoque videntur venire villæ, quarum mentionem iniecit Wilhelmus Heda l. c. p. 78 seq. his verbis: *Baldricus* (Traiect. episcopus) concessit in precariam usufurtaario N. et N. et post discessum eorum ex hac luce *Baldrico* eorum *filio*, et post eum *Rudolpho*, *fratri suo*, certas res sancti Martini episcopatus sui, de abbatia vocabulo *Hereberc*, uno cum monasterio in honore B. Petri dedicato, mansos seruitiales num. LXV, in fundis coniacentes ita nuncupatis *Rura*, *Liethrop*, *Linne*, *Suletheim*, *Flothorp*, *Ajcolon*, *Malicalcol*, *Culvelo*, simul cum manciis CCCLXXXIII, deinde ipsi N. et N. tradiderunt ad prefatam abbatiam de *Alode* iuris sui curtem unam in villa vocabulo *Willere* sitam, ad quam respicit ecclesia una cum dote, quæ posita est in fundo nomine *Brochem*, et alia medietas alterius ecclesiae sitæ in villa nuncupata *Fischelo*, mansique seruitiales numero XLV, una cum manciis CXC, et ut rebus S. Martini liberius perfui possent, et pro ablatione peccaminum *genitoris sui Raineri* *comitis*, et infuper *Nevelungi* senioris sui XXXIII mansis legaliter in redhibitione usufurtaario S. Martino traditis, XII mansos, qui superfunt, diuino instinctu commoti sponte tradiderunt. Actum *Traiecti* VIII kal. Iulii anno VIII regni Ottonis glorioissimi regis ab incarnatione autem domini DCCCCXLIII, cum signo *Baldrici* glorioissimi praefulsi, *Reginbaldi* prepositi, et *Sigboldi* decani in praesentia testium.

Dolemus, Wilhelmm Hedam nomina traditorum ibi non addidisse, vel addere non potuisse. Fieret enim ex iis palam, si ea nossemus, quis fuerit pater *Baldrici ac Rudolphi*. Aius eorum videtur *Rainerus* sive *Reginbertus* fuisse, qui an fuerit *Reginbern*, qui Danos superauit, vel eius pater *Reginbern*, coniux *Mabildis* abbatissæ, in medio iam relinquimus. Quodsi autem illud perhibere placet, non sine aliqua probabili conjectura afferere id possemus. Infra enim videbimus, *Reginberni* IIdi fratrem fuisse comitem *Immadum*, auum *Meinwerci* epi-

episcopi Paderbornensis, qui, vt iam supra significauimus, in Inferiori Terra gubernata multa prædia possedit. Videntur ergo hi domini ex stirpe *Widekindi* M. fuisse nante orti, cuius filius *Wibertus*, ac nepos *Walbertus* in Teſterbantia prædia nonnulla Corbe- habuerunt, vt iam supra demonstrauimus. Hac sententia stante, *Baldricus* iam Adal- eiusque frater *Rudolphus* consanguinei fuisse videntur *Baldrici*, episcopi Tra- iectensis. Arque huius episcopi pater appellatur *Rixfridus comes*, ex nobili san- guine comitum *Cliuensum* oriundus, teste tabula apud Hedam l. c. p. 75. Hæc si vera effent, vt iudicetur fuisse vero consentanea, comites Cliuenſes a *Widekin-* do M. hoc modo traxissent originem.

Probabiliter fuit pater *Baldrici* ac *Rudolphi* comes *Everhardus*, qui anno 943 et 944 comes erat in pagis *Forestensi* et *Thrente*. Hoc comprobant duo diplomata, obvia apud *Hedam* l. c. p. 83 seq. *Rudolfs* videtur fuisse ille *Rudolf*, qui intra pagum *Ostrache* in villa *Waltheim* ecclesiae *Fulden* bona quædam tradidit secundum I. F. Schannati *Traditiones Fuldenenses* p. 315 num. 45. Si enim eius auus et proaous fuerunt *Reginberni*, discimus ex iisdem *Traditionibus* p. 313 num. 26, p. 314 num. 32 et p. 315 num. 57 bona eisdem possedithe hereditatam in pago *Westrache* et *Ostrache*, quam in pago *Emisgowe*, quo in ultimo pago bona tradidit *Reginbart* sita ad villam *Langenboub*. Hæc ultima nobis fuisse videtur vieus *Langholt* in *Frisia Orientali* sita intra prefecturam *Stickhufen*. Iure ergo hereditario bona possedit *Rudolf*, que tradidit, sita in pago *Ostrache*, ecclesia *Fulden*is. *Rudolfi* filius fuisse videtur *Baldericus*, a patruo ita dictus, qui, teste diplomate Heinrici II apud *Hedam* p. 101, erat anno 1016 comes in pago *Thrente*. Huius filius esse potuisset *Bertolpus*, qui anno 1024 comes fuit in eodem pago *Thrente*, teste diplomate cœsaris Heinrici secundi apud *Hedam* l. c. p. 113. *Bertolpi* filius vel frater fuisse videtur *Temmo*, qui anno 1025 comitatum suum habebat in pago *Thrente*, teste diplomate regis Conradi II. l. c. p. 113 seq. Huius *Temmonis* frater, vel filius, esse possit *Rudolphus*, cui nomen indutum fuisse videtur ab suo vel proauo. Ipse anno 1040 comes erat in pago *Trente*, teste diplomate apud eundem *Hedam* l. c. p. 120 seq. Plura de his dicti sumus in *Clientela Corbeien*. Faciem dictis accidentem *Traditiones Werbinenses*, quas propediem expectamus.

Hicse præmissis, dicendum quoque est aliquid de villis, quas pater *Baldrici* atque *Rudolphi* anno 943 tradidit abbatia, in *Hererec* olim exstructæ. Hæc abbatia esse non videtur monasterium Ordinis S. Benedicti, in loco *Hohorst* supra montem sanctum non procul ab urbe *Amersfortio* constructum. Vidimus enim

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hudo-
Willere.

Brochem
Fischelo.

Rura.
Lierthorp.
Linne.

Sulethem
Flortherp.
Acolon.
Malical-
col.

Culvelo.

Raginbe-
ri liberi
i) Immed
cuius li-
beri pu-
tantur

a) Volc-
wart.
b) Im-
med II.
c) Sibeth
et d) Ei-
neholt.

supra, illud demum anno 1006 fundatum fuisse ab Ansfrido, Traiectensi episcopo. In loco *S. Heerenberg*, intra comitatum Zutphanie sito, illam *S. Petri* abbatiam exstisit, neminem negaturum esse censemus. Videtur *Baldricus*, Traiectensis episcopus, patrem et patrum *Baldrici* atque *Rudolphi* in eadem abbatia aducatos constituisse. Villa *Willere*, qua erat ex aldio patris *Baldrici* et *Rudolphi*, est vel *Wylre*, non procul ab oppido Cranenburg in ducatu Cliviæ obuia, vel *Willer* villa, haud procul ab urbe Gennep in eodem ducatu sita. Si intelligitur haec villa, tunc villa *Brochem* esse videtur locus Beeck. Sin vero villam *Willere* habes pro loco *Willer*, quod et nos admittimus, locus *Brochem* est *Bockum* vicus, non procul ab eo situs. Villa *Fischelo*, qua eodem iure spectabat ad patrem *Baldrici* ac *Rudolphi*, procul dubio est vicus *Wijssel*, in Cliviæ ducatu inter oppida Cleef et Calcar situs. Ea autem loca, qua episcopus *Baldricus* tradidit patri *Baldrici* et *Rudolphi*, haec esse videntur. *Rura* est *Roer*, vnum milliare ab urbe Traiecto ad Moesam distans. *Lierthorp* est Lathorp in Sallandia, duobus circiter milliaribus distans ab oppido Oldensael. *Linne* est Linde in comitatu Zutphanie locus, duo millaria distans ab oppido Borckeloo versus occidentem. *Sulethem* est *Suythem*, locus in Transfalania, disiunctus uno circiter millari ab urbe Zwol versus meridiem. *Flortherp* est Vlodorp ad fluvium Rura, vnum milliare, et quod excurrit, distans ab urbe Roermonde. *Acolon* est Aculo in Sallandia inter oppidum Delden et Almelo sita. *Malicalcol* est Meulekaten in tructu Velouiensi, dimidium milliare ab oppido Zwol versus occidentem recedens. *Culvelo* autem esse videtur vel *Kulidum* villa, ab oppido Borckeloo vix iter vnius horæ sita, vel *Kervel*, ab urbe Zurphen vnum milliare distans. Ambæ in comitatu Zutphanie visuntur.

Tandem exhibuit Wilhelmus Heda in *Histor. Episcop. Ultraiectensem* p. 64 seqq. et p. 109 seqq. duo monumenta, in quibus præterea multæ, ad Traiectensem ecclesiastam spectantes, villa reperiuntur, qua ad Belgium verus, haec tenus a nobis descriptum, referenda sunt. Iis autem nunc non immorabitur. Docti Baraui ipsi de eisdem videant. Nobis iam proposuimus, de filiis *Raginberi* nostri, qui hoc in §. 229 bona tradidit ecclesia Corbeiensi, copiosius dicere, ut tandem regiam in viam, ex qua paullulum haec tenus defleximus, redeamus et e diverticulo ad propria cursum reflectamus.

Vt vero ordine retrogrado procedamus, deprehendimus primo *Immedum*, quem in tabula genealogica §. 104 ultimo loco posuimus, non quod illum ætate inferiorem *Rainberno* fuisse credamus. Secuti enim Widekindum Corbeiensem credimus, eum fuisse filium *Ragenberi*, ordine tertium; sed eo quod ipse creditur fuisse pater multorum posterorum, de eis dicere constituimus, antequam de filiis *Rainberni*, *Widukindi* ac *Tbiadrici* dicere ingredimur. Quod ergo ad *Immedum*, filium *Ragenberi*, attinet, produxit illustris *Ecardus* in *Historia Genealogica P. S. S. Prefat*, p. 6. diploma quoddam Ottonianum, quod singulari benevolentia M. R. P. Bernwardi Ringelhemensis abbatis debuit. Hoc datum est XVI. Kal. febru. anno incarnat. dom. 940, indict. XIII, et anno regni Ottonis V. In hoc diplomate perhibetur: *Comes Immati confixisse monasterium in loco, Ringalem nuncupato, et praefecta eidem loco Einebold abbatissa, eiusdem comitis filia, eidem monasterio in pagis adiacentibus, scilicet Wendhausen et Odsfredeßen, Gerste-, Walmoda, Neuwen, Selida, Gysete, Haverlahe et Uepste omniem hereditatem suam tradidisse consensu filiorum Volcward, Immati et Sibeth eandemque traditionem auctoritate sua confirmasse episcopos Wilhelmu Moguntinensem, Burchardum Treurensem, Annonem Wormacensem, Altfridum Hildesheimensem et Bernar- dum Haluerstadensem.* Que omnia si sese bene haberent, tunc extra omnem dubitationem positum esset, *Immedum* nostrum fuisse patrem *Volcwardi*, *Immati*, *Sibethi*, atque *Eineboldae*. Sed multa caue grauia errata huic diplomati infunt, quæ vel ei falsitatis notam incurrunt, vel crassam descriptoris produnt ignorantiam. Primum enim in eo ponitur vocabulum *pagus* pro villa. Mos hic illi seculo erat inusitatus. Deinde Fridericus appellatur archicapellanus et Wilhelmus Moguntinensis sedis episcopus. Qui vero Wilhelmus eo tempore esse poterat archiepiscopus Moguntinus? Archiepiscopus tunc erat Fridericus, qui secundum nostrum Chronicon Corbeiense MS. et coetaneum anno 937 ordinatus et anno 954 mortuus, atque intra hos annos in genuinis diplomatis sa- piissime

pissime occurrit. Falsarius nesciuit, Fridericum eo tempore fuisse et archicapituco et pellatum et archiepiscopum. Nec porro Burchardus Treuirense episcopus gubernante in aliis documentis, quantum scimus, ea aetate occurrit. Tunc vtique Altfriedus, episcopus Hildesheimensis, atque antea monachus Corbeiensis, non amplius erat in viuis, quippe qui anno 874 e vita exierat. Ad annum 940 vel gario. Thiethardus vel Othwinus praefuit Hildesieni sedi. Ad annum 940 Wangionensis ecclesia episcopus non erat S. Anno, sed potius Richowo, qui demum anno 949, testante *Necrologio Fuldense* fatis concessit. Denique anno 940 XVI Kal. Febru. non fluxit iudicio XIII, sed fuit potius XII. Fluebat tunc annus regnantis Ottonis I non quintus, sed quartus. Quid ergo censendum est, queris, de hoc diplomate, et de his Immedi filiis? Respondemus. Si apographum concordat accuratissime cum venditato autographo, diploma est suppositum, atque ab impostore quodam effictum ad palliandas fabulas, quas nonnulli de *comitibus Ringelheimensibus e familia Widikindea* dederunt et enixi fuerunt heros, qui nostra sententia nunquam in rerum natura fuere.

Ne tamen nos more Alexandrino egisse, ac sine graui ratione innumerabili ineptorum scriptorum turbæ contradixisse videamus, iam supra §. 104 ostendimus, quinam domini per pagum Saltgo (ad quem omnino probabilissime abbatia Ringelheimensis refertur, quamvis Selida villa, vix iter vnius horæ ab eadem abbatia distans, ad pagum Amberg referatur) sint dominati, progenitores scilicet Slademensium comitum, e familia Billingana orti. Inter hos quidam *Sibertus* erat, filius Theodorici. Hunc alii filium Theodorici comitis de Ringelheim, alii vero filium comitis Immedi de Ringelheim appellant, ut scilicet fabulam originis Ringelheimenorum comitum e domo Widikindea eo purpurisso spectabiliori reddere possint, cum nouerint, tribum Immedingiorum ad gentem Widikindeam referri. Et hinc crediderint, negari non posse, Sibertum fuisse familiæ Widikindeæ partem, si, eundem fuisse filium Immadi eiusdem, statuarur. Ut autem porro detegamus fabulæ originem et id, quod ansam illi præbuisse videtur, comitibus Ringelheimensibus in terra episcopatus Hildesheimensis obuiis confingendis aptam, libet opinari, legiſſe veterum quendam in Chronicis virtutiori et forte deperditio. Finge, in eo fuisse lectum, reginam *Mabtildam* fuisse filiam comitis in *Ringelmi* vel *Ringelheim*, quemadmodum illa sic appellatur ab auctore *Chronici Rhythmic Principum Brunsvicensium Tom. III S.R. B. Leibn. p. 18* his verbis: *ENE ALDE KRONIKEN bōre weſegen dat de Forſte* (Koning Henrik) *dogetrich neme to wibe berlich eyne Frowen heit Mechtild, de was van RINGEHEIM, also men wilt, Greven Immathes Suster, de gewan dem Konige rich dre Sone berlich Otto Brun unde Henrich.* Quodsi autem illi nullus alias locus cognitus sit, quam vicus Ringelheim in episcopatus Hildesheimensis prefectura Liebenburgica, arbitratus est, eundem vicum designari, et hunc comitibus Ringelheimensibus in terra episcopatus Hildesheimensis fuisse subiectum, sibi perlausit. Eum alii more pecudum, quæ sequuntur antecedentium gregem, sunt secuti. Erat vero locus *Ringelmi* in episcopatu Paderbornensi ad fluvium dictum *die Alme*, situs in pago Almunga, quaquaverum villis, ad eundem pagum spectantibus, cincto. Extitisse autem locum *Ringelmi* iam tempore caſarum Saxonorum, patescit e *Vita Meinwerci Tom. I. Leibniti p. 529*, vbi haec reperiuntur verba: *Ecclesie Paderbornensis canonicus nomine Volcmarus cum affenfu fratribus duorum Nitbingi et Wirinhardi duo prædia Holtheim et Aslan in die S. Lamberti in quodam loco qui dicitur Ringelmi dedit Patherb, ecclesie, Eilberto in presentia Liudolfi, Erponis, Benne, Ekkonoris, Liudolfi, comitum et aliorum multorum, omni contradictione remota, id accipiente.* Nostra aetate appellatur *Ringelmi* locus Rigelstein. In loca eiusdem tractus varia familiam Widikindeam olim ditionem exercuisse, iam supra demonstrauimus ita, ut nulla de eo dubitatio superesse queat. Hisce autem positis, locus probabiliter designari potest, ad quem auia reginæ *Mabtilda*, abbatissa scilicet *Mabtildis*, ex cœnobio Herfordiae legationem destinauerit, ad impetrandam consencionem parentum, aptam despontandæ *Mabtilda*. Cum enim statim postera die consenserint huius parentes, vii auctor *Vite Mabtildis T. I. Leibn. p. 194* refert, necesse est, habitauerint in vicinia Herfordensis monasterii *Thiadricus et Reinbilda*. Ipsi certe intra sex horas iter conficere potuerunt Ringelmo Herfordiam.

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Elludo-
nuico et

Fuisse itaque *Immedi* liberos *Volkwartum*, *Immatum*, *Sibethum* atque *Einebolt*, id nondum extra dubitationem positum neve demonstratum esse putamus. Quin imo alia etiam ratione comprobari posse censemus, *Immadum* seniorem anno 940 non amplius fuisse in viuis. Si enim secundum computationem nostram *Raginbern*, pater *Immedi* nostri, anno 852 nuptias celebravit cum *Mathilda*, *Thiadricus* natus fuerit circiter anno 853, *Widekindus* anno 854, *Immed* anno 855, et *Ratibern* anno 856. *Immed* ergo anno 940 vitam ad LXXXV annum produxerit, necessum est. Quamvis autem pernegare nequeamus, hominem tot superare annos viuendo posse, suspicamur tamen, imbecillitatem aetatis *Immedi* sustinere non potuisse itineris grauitatem, Ringelmo Moguntiam instituti, ibidem cesarem rogandi gratia, vi fundationem monasterii Ringelheimensis confirmaret, vi ipsum diploma l. c. loquitur. Cum itaque *Immadus* iam anno 940 summa grauis senectute et labante valetudine fuerit oporeat, nequaquam eius meminisse potuit *Widekindus* noster, *Annal. Lib. III* p. 654 referens, *Immedum* quandam in obsidione urbis Moguntiae anno 953 periisse, his vobis verbis: *A Maguntia recedens rex - demum circa Kal. Ian. infectio negotio, amissi duobus principibus viris ac potestate claris, IMMEDI ac MEINWERCO, quorum uterque iecu sagitarum periiit, alter Maguntia, alter in itinere Baioriam pergentibus, revertitur in Saxoniam.* Cum *Immed* vir *principalis* et potestate clarus dicitur, colligere ex eo licet, non solum illum fuisse e nobilissima quadam familia Saxoniae ortum, sed etiam propera aratem prouectiorem iam dominum, magna auctoritatis et prudentiae plenum, fuisse. Haec vero momenta filio *Immedi I* bene respondent. Cum igitur plerumque sentiant sibi persuadent eruditii, omnes *Immados* ad tribum *Immedingiam*, quam *Aiberius Stadenus* in *Chronico* ad an. 1104 p. m. 147 *egregiam* atque *inlyta* *Ottonium flirpi vicinam* appellat, esse referendos, *Immedum*, qui anno 953 periiit, filium fuisse *Immedi I*, statuere liber. Si enim *Immadus I* fuit natus anno 856, atque anno aetatis XXX nuptias celebravit, tunc *Immadus II* in luminis auras prodire potuit anno 887. Anno igitur a nato Iesu 953 ipse circiter LXVI annos haberit, necessum est. Aetas autem, qua ipse tum fuit, sustinere adhuc munia bellica valuit. Ut enim non omne vinum, ita nec omnis aetas, acescit. Quare circa dubium muneris sui esse credebat *Immedus* noster, bellum domesticum, cuius fax et tuba ille ipsius *Ottonis* filius erat, extinguere, et consanguineo cesari manus suas accommodare.

Immedi
II. filius
Immadus
III. cuius
liberi
1) *Mein-*
werco e-
piscopus
Pader-
bornen-
fis.

An *Immedus II* avus fuerit *Meinwerci* episcopi Paderbornensis, pro certo quidem affirmare non licet. Ad tribum vero *Immedingiorum* referendum viderur *Meinwercus*, siquidem patri eius nomen fuit *Immedi*. Poeta enim *vetus ex Abdinghouiano monasterio de Meinwerco* ita canit:

*Saxo natus erat, bene religione cluebat,
vnus primorum consiliens nobiliorum,
pollens magnarum dominatu diutiarum.
Immadusque pater comes eius et Attyla mater.*

Suffragatur ei *Necrologium Abdinghouianum*, in quo haec verba leguntur: *IV Kal. Februarii obiit Immebe comes, pater Meinwerci episcopi, et VIII id. Auguſti obiit Adala mater Meinwerci episcopi.* Hanc autem sententiam de episcopi *Meinwerci* origine, ad domum *Widikindeam* referenda, ex ipsis bonis, quae *Meinwercus* ex hereditate parentum suorum possedit, quæque partim ecclesiæ sue cathedrali, partim collegio canonorum *Bulforiano*, intra suburbium Paderbornæ sita, et partim monasterio O. S. Benedicti, in civitate Paderborna obuio vulgoque *Abdingho* dicto, largitus est, colligimus et comprobamus.

Mein-
werci
mater
Athela.

Et ut hoc eo melius ostendere queamus, de matre eius *Athela* quædam debemus præmittere. Fuisse eam comitis *Wichmanni* filiam, adprobamus sequenti diplamate, cuius apographum accepimus e manu amici cuiusdam, quodque eo libentius adiungimus, quia ab exemplo edito in *Lunigs Reiche-Archiv Spic. Eccl. P. III. p. 358* in plerisque vocibus est diuersum. Speciat id ad iura imperialis semperque liberæ abbatæ Eltenæ, quæ olim, testantibus quibusdam diplomatis, sita erat in pago Hameland iuxta Rhenum, atque hodie vix iter trium horarum abest ab urbe *Cleve*, versus orientem vero contermina est comitatui S. Herrenberg.

berg, ac versus meridiem, occidentem versus, et septentrionem, confinis duca-
tui Clivenſi. Est autem ipsum diploma ad hunc maxime modum insigne et
conformatum.

Görbe-
iamAdal-
gario.

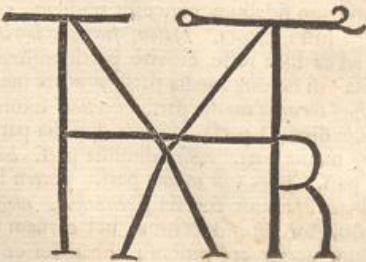
CIn nomine sanctae et indiuiduae trinitatis. Otto diuina fauente clementia romanorum imperator augustus. Si loca uel monasteria a religiosis personis et deo dicatis constructa nona imperiali auctoritate corroborare conamur hoc procul dubio et ad praesentis noni regni statum et ad eternae beatitudinis premium profuturum nobis fore credimus. quapropter omnibus in Christo fidelibus nostris scilicet praesentibus et futuris notum esse uolumus. quomodo temporibus aui noni domini ottonis impri Augusti uuichmannus comes pro animae suae remedio suorumq. parentum in quadam loco elena dicto monasterium et scii monialium congregationem in honorem domini nostri ihu Christi et scii uiti martiris amplissimae benignitatis conamine construxit nec non magnam certae proprietatis suae partem cuius nomina infra tenentur. simul et beneficii quod dilectus ausus non er primus ei concessit in beneficium. postea pro seruitute fedula sibi donauit in proprium et ad ipsum licenter contradicit monasterium suumq. ipsius filiam nomine lutgardem ceteris monialibus praeconstituit abbatissam. succedente uero tempore cum idem uuichmannus comes semel ad uesperam noctis inclinasset penitusq. naturae concessisset altera suae procurationis filia nomine adela quandam hereditatis iam traditae partem exposens dicens quod pater eius secundum saxoniam legem absq. eius consensu et licentia nullam potuisse facere traditionem totam patris sui donationem produxit in errorem. huius itaq. seditionis perturbatio usq. ad tempora dilecti patris noni perdurabat ipseq. noni caritatius pater eandem contentionis cladem extinguere pro uiribus insudabat et hoc quo ad ipse uitam finiuit minime ad unguem usq. perduxit. exacto autem longo temporis interuallo cum eiusdem monasterii abbatissa praetitulati uiri uuichmanni filia uniuersae carnis uiam tunc intraret aliaque in ipsius locum imperialis noniae potestatis iure accederet. in palatio noni quod dicitur nouiomago nonum iussimus fieri colloquium ibiq. tandem huiusmodi de seditionis fecimus finem. baldericus enim praedictae adelae maritus pro nona uoluntate exhortatione simul et petitione id ipsum monasterium sua propria suaque coniugis manu in nonum contradidit mundiburdum. et sicut mos est laicorum cum festuca semel ab eodem exiuit predio. ea ratione. ut nos noni regali imperio ac descriptionis praecepto tale libertatis arbitrium eidem monasterio perpetuiter condonaremus quale ceteras monialium congregationes scilicet affindiae quidelingeborg et ganderebem habere cognouimus. insuper baldericus omnia eiusdem monasterii predia quae prior abbatissa duntaxat in sua habuit potestate et inuestitura ad reliquias scii uiti in praesentia noni nonumq. plurimorum fidelium concessit traditaq. contradicit quorum nomina haec sunt infra scripta. helton. furnon. uorithusen cum omnibus utilitatibus ad ea loca iuste et rite pertinentibus. embricæ media pars aequa diuisa. in bamme media parl. arnhem media parl. redingen media parl. aspel tornika media parl. herweld dimidia parl. liende dimidia parl. thule dimidia parl. malme dimidia parl. brummen dimidia parl. oelberg media parl. rathe dimidia parl. huizingen dimidia parl. thelden dimidia parl. triendem media parl. putten loco constructo dimidia parl. adhaec quatuor foresta steenualt. moffet. uuichmoet. et subori. in his quatuor forestis ceruum uel ceruam uenandi nullus habeat licentiam nisi uerbo et consensu abbatisse et si ceruus uel cerua effugiat de his forestis eos in alias silvas sequi sit licentia abbatisse nunciis. in foresto in quo est elena constructa singulis annis inter ceruos et ceruas duodecim ferae tribuant abbatisse. ut autem huius donationis ueritas firma et inconuulta permaneat posterior abbatissa nomine lutgarda praelibatae adelae maritatae quatuor curtes nomine rhinbarn. helikanbeki. luithusen et reelo cum omnibus utensilibus ad ea per-

FH

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hlodo-
wico et

pertinentibus in proprium tradendo ad ea recompensauit. quatenus post haec sicut praediximus pacis et amicitiae pignus eo permaneat tenacius. hanc igitur idem *baldericus* traditionem grata et hilari fronte recepit nec non de fidelium nōrum scilicet *uuilligisi* archiep̄i *hildibaldi* ep̄i et *eberiti* marchionis ceterorumq; multorum fidelium consilio sicut idem *baldericus* donando postulauit eidem monasterio potestatue concessimus ut a modo sicut cetera monasteria supradicta libero perenniter perfrauant arbitrio. praeter haec quidquid predii diuus imp̄er augustinus *uichmanno* in proprium donauit. praecipue quae dicuntur *nerdinklant*. *urck*. *barbnegot*. *otuines*. predia insuper in *friſonibus* et quidquid abbatissa in quatuor comitatibus uidelicet *bunefgo*. *fiulgo*. *bumerche* et *emſiche* tributi a magnificientia cui nōri receperillet nos nostrae descriptionis praeceptio ad utilitatem abbatissae et sororum ibidem deo et sc̄o uito famulantur largimur et concedimus cum omnibus utilitatibus supradictis sicut et in ista proprietate areis edificiis terris cultis et incultis agris campis pascuis siluis piftationibus molendinis ecclesiis uis et inuisi exiſtibus et redditibus quaeſitif et inquirendis cunctisq; appendiciis que dici possunt. nec non ſitcum et telonium de piftatione in pago *ſalon* et in flumine *iſula* qui uulgari nomine hac dol dicitur. et quod dilectul genitor noster eidem monasterio concessit eodem modo pro aeterna remuneratione nos contradimus et nos adhuc volumus nostroq; imperiali praeceptio cunctis nōris in Xp̄o fidelibus firmiter iubemus ut in eodem monasterio uel locis ad id pertinentibus nullus dux comes uel vicecomes nullus marchio uel quilibet *ſchuldacio* uel alia iudicaria persona ullum habeat placitum nec parafredos nec parata facienda nec aliquod exigatur feruile feruitum prius quam eiudem abbatissae feruui in cuiuscunque comitatu habitet alterius comitis non eat ad placitum sed ad eius ſolummodo quemcunq; abbatissa ſibimet eligere uelit aduocatum. ceterum pro animae nōfae expiacione etiam largiti ſumus monasterio ut poft haec perpetualiter cum eiudem monasterii abbatissa morbo consumpta moriatur ſc̄imoniales inter ſe unam quamecunq; uelint ſimul cum conſenſu *traiectensis* ep̄i in cuius poſitae ſunt dioceſi abſq; mortalium omnium contradictione licenter elegant. et ut huius monasterii ſatus ab aduersariorum omnium incurſu maneat intactus ſicut *uichmannus* comes instituit de eodem monasterio ad limina ſc̄i petri principis ap̄lorum romani argenti quotannis libra deferatur. poſtremo ipsa uenerabilis abbatissa cum omnibus rebus ſuis nōro ſemper pareat imperio et ſub nōro confiſtat mundiburdio quatenus ipſam ſororesq; eius iugiter pro nobis exorare delebet. Et ut haec nōfae confeſſionis auctoritas obtineat firmitatem et a ſc̄ae dei eccliae fidelibus nōrisq; melius credatur et diligentius obſerueretur hoc praefens praeceptum inde conſcribi et anuli nōri impreſſione ſigillari iuſſimus quod et propria manu ſubtus firmauiimus.

ſignum

domni ottonis impe-
ratoris augusti

Hildibaldus ep̄i et cancellarius uice uuilligisi archiep̄i recognoui et *sss.*

Datum XV. kal. iunii anno dominicae incarnat. DCCCCXCVII.
indict. X. anno autem tertii ottonis regnantis XIII imperii uero I actum
in palatio nouiomagi feliciter amen.

Ex

Ex hoc diplomate pellucet error Bucelini, qui in *Germania Sacra* perhibet, ab-
guber-
nante
iam tempore aui sui, qui anno 973 fuit mortus, extitisse. Deinde id est me-
moratu dignum, quod in hoc diplomate *Wichmannus* comes appellatur pater
Lutgardae abbatissa Eltenensis, atque *Adela*, cuius maritus iam anno 997 fuit *Bal-*
dericus. *Adelam* non fuisse aliam, nisi matrem episcopi Paderbornensis *Meinwerci*,
demonstramus sequenti diplomate, quod e MS^{to}, quod in Archiuo Corbeiensi
exstat, hue transferimus et reliquis addimus. En illud.

CIn nomine sc̄e et indiuiduę trinitatis. Heinricus dei grā romanorum
imperator augustus. Si eccliarum dī sublimitatibus inferuimus omni
studio eterne retributionis prēmia nobis speramus esse affutura. Qua-
propter omnium fidelium Xpi presentium scilicet et futurorum noue-
rit uniuersitas qualiter Meinuercus sc̄ā patherbrunnensis eccliae uene-
rabilis ep̄us omnia predia sua que hereditario iure possederat matri sue
adelae contradidit. dehinc ipsa cum manu mariti et aduocati sui *bal-*
derici comitis cum consensu etiam heredum eadem predia potestatue
nobis donauit at nos perpetue beatitudinib⁹ spe ac pia prefati ep̄i dilecti⁹,
nepotis nři qui se suaq⁹ omnia diuino mancipare gaudet seruitio prece
et devotione commoniti predia eadem legitime nobis tradita inter que
principales sortes sunt iste *immedeshuson. uualmontem. bauerlon. bu-*
kilhem. mandelbiki. golzbiki. dodonbuson. hokinefleuo. uuakerefleuo cum
appertinentibus uillis et mancipiis utriusq⁹ sexus filiis uiis et inuis exi-
tibus et redditibus molendinis p̄ficationibus paciis uenationibus quefi-
tis et inquirendis omnibus utensilib⁹ que quolibet modo dici uel no-
minari possunt i.e. patherbrunnensi ecclie in honorem sc̄e dī genitricis
marie sc̄i, kiliani martyris ac bti liborii confessoris construēte per
hanc imperiale paginam largimur omnium hominum contradictione
remota. insuper etiam imperiali auctoritate precipimus ut nulla maior
minorue persona aliqua iudiciaire potestate in eisdem prēdiis se intro-
mittat nisi aduecatus quem eiusdem ecclie ep̄us sibi eligat. si quis au-
tem quod absit hoc nře donationis preceptum infringere ausus fuerit
centum libraf auri perlolutat L eidem ecclie et L nře camere. et ut
hec nře largitionis auctoritas firma et inconuulsa permaneat hoc pre-
ceptum inde conscriptum manu propria corroborantef sigillo nřo iussi-
mus insigniri.

signum domini
Heinrici

romanorum inuictissi-
mi imperatoris au-
gusti.

Guntherius cancellarius uice Erkanbaldi archicancellarii recognoui
et ss.

data IIII idus ianuarii indicit. XIII. anno domine incarnat. MXVI. an-
no uero domini Heinrici sedi regnantis XIII. imperii autem II. actum
drodmannia feliciter amen.

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hlodo-
vico et

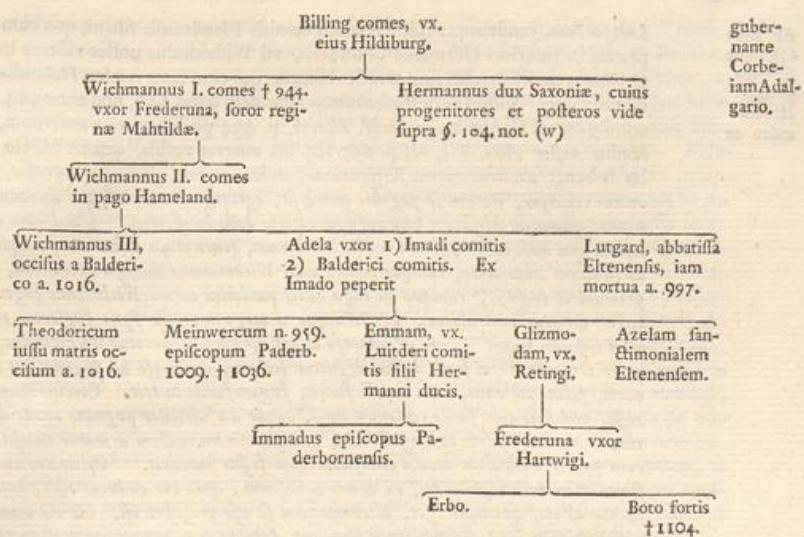
Athelæ
pater
Wich-
mannus.

Cum itaque pater *Meinwerci* episcopi fuerit *Immed*, vti iam supra vidimus, inde sequitur, *Baldericum*, qui probabilissime est ille ad annum 1006. Comes per pagum Thrente, cuius iam supra mentionem iniecimus, fuisse vitricum episcopi Paderbornensis *Meinwerci*.

Iam queritur porro, cuiusnam fuerit stirpis *Wichmannus* comes, pater *Adela*. Inter nobiles Saxones eum relatum fuisse, conclusas licet e verbis *Vite Meinwerci*, qua *Tom. I. Leibn.* p. 518 hec sunt: *Ad inferioris Germanie septentrionalis tractum Traiectensis diocesis est terminus, locus nautium et vectigalium commensibus questus; magnorum et nobilium virorum gloria, quam in defensione gentis sue et patria magnanimiter adepti sunt, insignis et famosus.* De quorum nobili prosapia ortus est *IMED* in eadem prouincia: qui virtutis et probitatis maiorum suorum factus heres legitimus et strenuus, comitatum suo tempore in eiusdem prouincia administravit parsibus. Qui tanta nobilitatis lineam propagari, nominisque sui memoriam et posteritati gloriam cupiens nobilitari; cum multiplici diuinitarum apparatu ac possessionum praediorumque raditu nobilem duxit vxorem DE TERRA SAXONIAE ATHELAM nomine, de qua processu temporis genuit THIEDERICVM et MEINWERCVM, GLISMOD et AZELAM. THIEDERICVS autem paterna dignitatis et facultatis heres designatus; MEINWERCVS in ecclesia beati Stephani protomartyris in ciuitate Haluerstadensi ad clericatus officium a parentibus est oblatus. ALELA vero castitatis emulatione agnum secutura sanctimonialium catui in ecclesia pretiosi martyris Viti Eltene associatur. GLISMOD autem tricesimum fructum pudicitiae matronalis adeptura, cuiusdam nobilis principis in Baioaria matrimonio copulatur. Si Athela, filia *Wichmanni* atque vxor *Immedi*, ex Saxonia, genus duxit, sequitur inde, ipsum *Wichmannum* fuisse Saxonem. Bona eum hereditaria possedit in pago Hameland, colligere datur ex diplomate Ottoniano, supra allato. Comitatum habuisse illum in eodem pago Hameland, discere poteris e diplomate Ottonis Magni, quod *Benj. Leuberus* in sua *de Stapula Saxonica disquisitione* num. 1595 publici iuris fecit, in quo ad annum 954 prædictum, situm in loco Dauindre, in pago, qui dicitur Hameland, et in comitatu *Wigmanni*, traditur monasterio, constructo Magdeburgi. Cum itaque comes *Wichmannus* pater Adelæ vixerit tempore Ottonis I, censemus, *Wichmannum* illum fuisse *Wichmannum II*, filium *Wichmanni I*, cuius erat frater *Hermannus*, filius *Billingi*, dux Saxonie celebratissimus. Alius enim *Wichmannus*, qui tempore Ottonis Magni vixerit, notus non est. Pater eius *Wichmannus I*, cuius progenitores iam supra §. 104 not. (W) adduximus, mortuus fuit anno 944, testante *Necrologio Fuldense Tom. III Leibn.* p. 763. Hinc eum pro fundatore et condитore monasterii Eltenensis, ac pro patre *Adela* habere non liber. Sequeretur enim ex eo, *Adelam*, anno circa 944 natam, peperisse *Meinwercum* episcopum anno 959. Cum vero ita *Meinwerci* frater natu maximus anno 958 in luminis auris prodierit oporteat, *Adela* ad annum 957 nuptias celebraſſe videtur cum comite *Imado*. At eo tempore, si sic ratiocinati fuerimus, *Adela* vix tredecim habuisset annos. Annum vero natalem antiquiorem ei adscribere non possumus, siquidem illa florerit anno 1024. *Wichmannum* ergo II pro patre *Adela* matris episcopi *Meinwerci* reputamus.

Iam porro queritur, quomodo bona hereditaria, in pago Hameland sita, manu obtigerint *Wichmanni II*? An *Wichmannus II* ea primus acquisiuit? An pater eius *Wichmannus I* ea comparauit? An vero avus eius, comes *Billingus*? Ut ergo lucem afferamus rebus, non obscuritatem; sequentem tabulam genealogicam premitamus oportet. En illam.

Billing

Quod itaque ad propositam questionem attinet, nullum vestigium deprehendimus sententiae, si pronuntiare placeat, progenitores *Billingi* aliquid bonorum possedisse in pago Hameland. Zutphanenes comites, seu, ut in membranis nostris scribuntur, *Sutfenenes* (in quorum comitatu pagus Hameland fuit) eorumque progenitores tenuerunt bona feudalia ab ecclesia nostra Corbeiensi. Inde opinati sumus, extare in archivio nostro seu tabulario vestigia quædam, e quibus colligi possit, *Billingi* progenitores sita in eodem comitatu bona quadam habuisse. Sed operam perdidimus, dum ita bona exquisiuimus vel exquirendis operam nauauimus. Quamuis enim, comitem quendam *Wichmannum* circa annum 850 in pago Hameland comitatum suum habuisse, certum sit, non audeamus tamen, istum *Wichmannum* inter progenitores *Billingi* referre; rati potius, *Hildiburgam*, *Billingi* vxorem, illius *Wichmanni* vel filiam vel neprem extitisse, atque huius interruerunt familiam *Billinganam* bona quædam in pago Hameland acquisuisse. *Wichmannum II.*, nepotem *Billingi*, comitatum et bona hereditaria, in pago Hameland sita, habuisse, iam supra significauimus. Ac ex eo momento concludimus, iam eius patrem, *Wichmannum I.*, tenuisse in eodem pago tam bona hereditaria, quam comitatum. Illud enim indicare videtur *Widekindus nostro Annal. L. III. p. 657* referens, *Wichmannum monitum ab imperatore, in Baovarianam proficisci volente, quod destitutus a patre et matre loco filii eum assumserit, liberaliterque educauerit et HONORE PATERNO promouerit, rogatumque, ne patruo (sc. Herimanno duci) molestiam inferret*. Nec alienum a veri specie est, *Wichmannum I* bona quædam in Belgio ac Hamelandia acquisuisse per coniugem suam. Hac enim, ut iam supra §. 104 not. (n) demonstrauimus, erat *Frederuna*, regina Mahtilda soror. Eapropter autem negandum non esse censemus, ipsum *Billingum* comitem bona, in pago Hameland sita, accepisse in dotem a patre coniugis sua *Hildiburgis*, cui secundum probabilissimam coniecturam nomen fuit *Wichmanni*, et huius in memoriam a Billingo filium suum appellatum fuisse *Wichmannum*. Atque sic nomen *Wichmanni* in *Billinganam* familiam videtur fluxisse.

Wichmannum II adsciuisse sibi coniugem, didicimus e *Widekindo nostro Annal. Lib. III. p. 658 seq.* narrante, *Wichmannum*, fuisse fugatisque Slavis, ad Hugonem ducem fuga elapsum esse, scientem vero (anno 957), Saxoniam bellatoribus vacuam, a Gallia profectum Saxoniam occulte intrasse, domum coniugemque reuississe et inde se iterum alienigenis immersisse, post bac vero obtinuisse, ut patria coniugisque patrimonio cum gratia imperiali frueretur. Cum vero *Wichmannus* filiam habuerit nomine *Luitgardam*, concedere possumus, eius coniugem quoque appellatam fuisse

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hudo-
nico et

Luitgardam, eandemque fuisse Arnolfi comitis Flandrensis filiam, qua cum multa prædia in inferiori Germania obtinuerit, ut Widekindus noster videtur indicare. Quamobrem illi cruditi non errasse videntur, qui eum inter comites Hollandæ et Frisiae referunt. Ipsum vero Wickmannum II tandem anno 966, non anno 964 neque anno 962, ut C. Abelius in Sächs. Alterth. p. 434 perhibet, esse mortuum, Widekindus noster Ann. Lib. III p. 660 seq. his narrat verbis, quæ in MS. nostro ita habent: Audiens autem Wickmannus, urbem captam, sociosque oppresos, ad orientem reuersus, iterum se paganis immersit, egitque cum Slavis, qui dicuntur uolontini, quomodo Misacam amicum imperatoris bello lacefferent. Quod eum minime latuit, qui misit ad Bolizlaum regem Boemorum, gener enim ipsius erat, accepitque ab eo equitum duas acies, cumque contra eum Wickmannus duxisset exercitum, pedites primum ei immisit, cumque ex insu ducis paulatim coram Wickmanno stigerent, a casvis longius protrahitur, equitibusque a tergo immisiti signo fugientes reuersi non hostium monet. Cum ex aduerso et post tergum premeretur Wickmannus, fugam suam tentauit. A sociis igitur arguitur sceleris, quia ipse ad pugnam eos instigauerit, fidensque equo, cum necesse fuerit, fugam facile inierit. Coactus itaque equo cessit, pedebris cum sociis certamen initit, coque die viriliter pugnans armis defenditur. Ieiunio autem et longiori via, qua per totam noctem armatus incessit, mane cum paucis admodum aream cuiusdam iam fessus intravit. Optimates autem hostium cum eum reperissent, ex armis agnoscunt, quia vir eminentis esset, interrogauitque ab eis, quisnam esset, Wickmannum se esse professur est. At illi arma depolare exhortati sunt, fidem deinde spondent, salutem eum domino suo presentari hocque apud ipsum obtinere, quatenus incolunem imperatori restituat. Ille licet in ultima necessitate sit constitutus, non immemor pristine nobilitatis ac virtutis, designatus est talibus manu dare, petit tamen, ut Misace de eo annuncient, illi velle arma deponere, illi manu dare. Dux ad Misacam ipsi pergauit, vulgus immumerabile eum circumdat, eumque acriter impugnat. Ipse autem quamuis fessus multis ex eis fusa tandem gladium sumit et potiori hostium cum his verbis tradidit, accipe, inquit, hunc gladium et deser domino tuo, quo pro signo victoria illum teneat, imperatorique amico transmittat, quo sciat aut hostem occisum irridere, vel certe propinquum deflere: et his dictis conuersus ad orientem, ut potuit, patria voce dominum exorauit, animamque multis miseriis et incommodis repletam pietati creatoris omnium effudit. Is finis Wickmanno, talisque omnibus fere, qui contra imperatorem arma sumserunt.

Superstitiosus Wickmanno filium cognominem, collegimus ex iis momentis, quæ inter comites Wickmannum III et Baldericu[m], Adela coniugem, obvia fuerunt et peracta. Refert enim Ditmarus Tom. I Leibn. p. 411 seq. inter Wickmannum et Baldericu[m], comites, diuturnam intercessisse contentionem, ortam, opinor, ob bona paterna, que tam Wickmannu[m], vpote Wickmanni II filius, quam Baldericus, vpote Wickmanni III sororius, sibi vindicabat. Addit Ditmarus, eandem contentionem Baldericu[m], sape ob eam in prælio devictum, adeo adfixisse, ut inter ceteros primates fastidio cum magno versatus sit et dedecore. Addit idem, interim Wickmannum ad discordiam diu insaniuentem pacis feedere sedandam adiecisse animum, et Baldericu[m] amicis precibus domum suam vocasse, conuinuoque exceptisse ac munere placasse suscepso. Vxor vero Adela Baldericu[m] monit, vt retibus dolosis hic Wickmannum occuparet, qui nunquam per vim capi potuisset. Baldericus ergo vicissim ad confirmandum capte familiaritatis vinculum inuitauit Wickmannum, eumque optime suscepsum, at infecta veneno potionem illico turbatum, ac postridie ad suos reuersurum dimisit ornatum muneribus. In itinere autem, militibus Balderici doloso ibidem tardantibus, a quadam seruo insciens et ex improviso prostratus fuit, præsente Balderico et cædem nullatenus vlcisciente. Patet e sequentibus Ditmari verbis, hanc fuisse peractam cædem anno 1016. De eadem cæde videtur agi in Chronicis Quedlinburgensi Tom. II S. R. B. Leibn. p. 291 his verbis: *MXVI Wigman comes occidentalis Saxoniae, inter se et Baldericu[m] comitem reconciliata pace, persuadente callida perfida et auara coniuge eiusdem, infidili pessimorum in itinere dolose peremptus occubuit. Mentio hic fit de Balderico, marito Adile, matris Meinwerci episcopi. Cum enim primo corpus Wickmanni ad Frecheim ciuitatem delatum, ibidemque ad fratres suos collocatum sit, deinde Balderici vrbs Upplun, (qua iuxta Eltene olim erat sita, in qua et Thiedericus, filius Imathi, iussu matris Adilæ anno 1015 fuerat occisus, teste Vita Mein-*

Meinwerci p. 540 propter necem, *Wichmanno* illatam, sit destructa a Thiedri-guber-
co Monasteriensi episcopo eiusque *comprouincialibus*; denique vero et Bernhar-
dus dux, qui nepos erat ducis Herimanni Billungi, nefandi criminis vtor, et
iure (sanguinis) omnino filii *Wichmanni* comitis adhuc parvuli eiusdemque here-
ditatis totius tutor exiterit, telle *Ditmaro* l. c. p. 412, *Wichmannus* iste fuit filius
Wichmanni II, et *Baldericus* vitricus episcopi Paderbornensis *Meinwerci*. Falso
itaque perhibetur, *Wichmannum*, occisum fuisse patrem comitis Adelæ, quip-
pe qui iam anno 966 mortuus erat. Ex omnibus autem ipsis momentis sit pa-
lam, *Adilam*, nobilissimo licet sanguine procreatam, sceleratissimam fuisse femi-
nam, auaram, voluptuosam, immo fallacem, astutam et crudelem. Quamuis
illa vero malitiosa fuerit mulier, auctor tamen *Vite Meinwerci* vera de ea mini-
me retulit, dum p. 540 narrat, venisse eam ad filium suum episcopum in *Pather-
brunnon*, et oblati ei bonis, ad temporalis vite subsidia sibi delegatis, Nouam do-
num (Neuhaus) cum attinentiis eius, quamdiu viueret, sibi ab eo concedi petisse,
episcopum vero, ne tacta pice ab ea inquinaretur, consortium eius vel commercium
omnino recusasse, sequere bonis eius non indigere protestatum esse, illaque mandasse,
vt ab omni suo episcopio vel allodio quantocius recederet; qua accepta repulsa cum
ignominia, illam maiori aduersus episcopum exarsisse inuidia, atque ad eius contume-
liam et maiorem inuidiam *Baldericum* comitem, licet hominem fortem, diutinem, et
potensem, non tamen eius matrimonio congruentem maritum accepisse, eiusque consi-
lio filium proprium *Thiedericum* comitem, episcopo quasi animam suam dilectum, ab
hominibus eius occidi præcepisse. Sed vera haud esse, qua primo loco auctor ille
memoriae prodidit, id patet ex eo, quod iam anno 997 *Adila Baldericum* habue-
rit sibi matrimonio sociatum, *Meinwercus* vero demum anno 1009 episcopatum
Paderbornensis ecclesie acceperit, vt ipse auctor l. c. p. 522 rerulit. Inter an-
iles ergo fabulas referenda esse ea, credimus, que auctor l. c. p. 542 de morte
et sepultura *Adile* nostræ narravit, indicans, *Colonia* eam esse mortuam et ante ec-
clesiam B. Petri sepultam, sed tempestate adeo seviente, vt totius ciuitatis interitum
minitaretur: effossam ergo esse illam atque in *Rhenum* proieciam, ubi ipse *Rhenus*
sui inundatione et fluctuum collisone pluribus diebus ita effurbuerit, quasi, se male-
dictam illam non posse servare, manifeste protestaretur. Si enim id dogma ad sensu
dignum esset, quod dictat, Deum miracula edere, si mala mulier moriatur;
tunc utique horridæ tempestates furerent semper nimbis stridentibus. Id facile
concedimus, mortua *Adila Meinwercum* cum sorore sua bona hereditaria, in-
tra inferiorem Germaniam sita, diuissime: atque hanc, sororem puta, partem
suam S. Vito in *Eltene* contulisse; illum vero suam partem cœnobio, quod ipse
in ciuitate *Patherbrunnen* inchoauerat, delegasse.

Vt ergo tandem in viam, a qua paululum deflexeramus, redeamus, e bonis *Mein-
episcopi Meinwerci* comprobare libet, vera esse ea, que haec tenus de origine istius *werci e-
Meinwerci* predicauimus. Amplas et magnas fuisse opes *Meinwerco*, id pater *pifcopi*
ex eius responso, quod ipse Heinrico II dedit cæsari. Rex enim, denunciato *bona he-
sibi obitu Rbetarii*, episcopi Paderbornensis, *Meinwercum* aduocauit, et consueta
benevolentia ei arridens, sumpta chirotheca, accipe, inquit. Quo, quid esset acce-
pturus, percontante? episcopatum, ait rex, *Patherbrunnen* ecclesiæ. Illo autem
dicente, quid sibi episcopatus ille deberet, qui de bonis propriis excellentiorem con-
sruere valeret? Quia hoc, inquit rex, veraciter confido, ideo te in opere illius mi-
sericorditer subvenire desidero, vt illius in celo coheres fieri merearis, cuius piam
matrem in terris heredem tuum feceris. At ille hilariter, ego, inquam, ea spe et
conditione episcopatum suscipiam. Ita relatum legimus in *Vita Meinwerci* Tom. I
Leibn. p. 522. Iam autem ex diplomate imperatoris Heinrici iam supra adducto
elucescit, *Meinwercum* hereditario iure posseditis prædia *Immedeshuson*, *Walmon-
them*, *Hauerlon*, *Hukilhem*, *Mandelbiki*, *Golzbiki*, *Dodonbuson*, *Hokinesleuo* et
Wakeresleuo. Inter haec *Immedeshusen*, olim Comitum sedes, est *Imshufen* præ-
dium, in principatu *Grubenhagio* situm. Tenuerunt id Barones de *Steinberg*
in feudo ab ecclesia Paderbornensi. *Walmonthem*, locus est *Walmoden*, situs in
episcopatu *Hildesiensi* intra præfecturam *Woldenberg*. *Hauerlon* est *Ha-
uerla* in eodem episcopatu in præfectura *Liebenburg*; *Hukilhem* erit vel vicus
Hocklem in principatu *Göttingensi* haud procul ab oppido *Northeim*, vel *Ho-
kelen* in episcopatu *Hildesiensi* in præfectura *Marienburg*. Locus prior venit
in censum, siquidem ex heredio suo ibi *Meinwercus* ac eius successores cœno-
biuum

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
uuico et

bium construxerunt? *Mandelbiki* est Mandelbeek, locus principatus Göttingensis intra præfecturam Brunstein, olim ad cœnobium Wibrechtshusenam relatus; *Golzbiki*, villa nec Goldbach seu Golmke in ducatu Brunsvicensi, haud procul a monasterio Amelunchsborn posita, nec Golbach haud procul ab oppido Creutzberg in Hassia sita, esse videtur. Cum enim eandem villam cum villa *Dotenbusen* Meinwercus anno 1031 tradiditer monasterio Abdinghouiano, atque Heinricus cœsar III, easdem villas in comitatu Bernhardi ducis anno 1053 fitas fuisse, afferat, probabile nobis videtur, easdem villas bonis, que Wichmannus comes in pago Hameland possedit, adnumeratas fuisse. *Hokinesleuo* et *Wakersleuo* prædia nobis cognita non sunt. Quamvis enim in archiepiscopatu seu potius Ducatu Magdeburgico inueniatur vicus *Wackersleuen*, atque in ducatu Brunsvicensi haud procul ab oppido Schöningen olim vicus *Wagersleuen* extiterit, nec non vici, quibus est nomen *Herkesleuen*, *Heymersleben*, *Hassleuen*, *Harssleuen*, *Hamersleuen*, *Hötensleuen*, *Haldensleuen*, *Hadmersleuen*, *Hersleuen*, *Hildesleuen*, *Hillersleuen*, *Honesleue*, ac *Hohenwarsleben* in Saxonia nostra reperiantur, aliquid certi tamen definire non audemus. Fortassis illos acquisiuit Billungus ea atate, qua Comes per pagum Neletici fuit. Illud probabilem esse videtur, bona, in principatu Göttingensi olim sita, fuisse familiae Billinganae propria. Cum enim auctor Vita Meinwerci loco laudato afferat, *Adela* eadem prædia possedisse hereditario iure; bona ea sine dubio erant paterna. Iam autem supra §. 104 not. (w) docuimus, familiam Billinganam in principatu Göttingensi bona tenuisse. Ibi simul indicauimus modum, quo ea in manus Billingorum peruenire potuerint. Ergo erat *Wichmannus* ille omnino pater *Adela*, neposque Comitis Billungi. Ex hoc momento colligere licet, castrum *Plesse*, in eodem principatu Göttingensi situm, quod, teste *Vita Meinwerci* p. 528, prædiū hereditarium erat Meinwerci episcopi, ad eadem Billingana bona fuisse relatum, et pari ratione in manus eiusdem episcopi peruenisse. Quibus diëtis illud porro liber adiungere lectorique nostro in memoriam reuocare, familiam Billinganam inter coheredes ducis Ostfalorum Hessi nomen professam fuisse. Ab hoc Hessio videntur villas *Walmonthem* et *Hauerlon* Billingani accepisse. Nolim tamen de eo Iovem lapidem iurare.

Quenadmodum vero *Wichmannus* comes, avus maternus *Meinwerci*, in pago Hameland bona hereditaria possedit, ita ex his bonis *Meinwercus* ad annum 1031 monasterio Abdinghouiano donavit villas *Goltbeke*, *Dotenhufen*, *Waltmanninkhuson*, *Merebeke* et *Rimi*, testante sequenti diplomate, quod e MS^c adiungimus, lectu omnino dignum. En illud.

CIn nomine sce et individue trinitatis. Rerum omnium creatorem deum summum et immutabile esse bonum omnium stat rationi fidelium cuius omnipotentiam aliquo indigere superfluum est estimare uel credere. quomodo uero in libro salomonis scriptum inuenimus. diuinitatem hominum redemptio anime illius. et ab ipso auctore mundi preceptum legimus date eleemosinam et omnia munda sunt ubiſ. ita prestat ut ex beneficio ab eo nobis collatis ob redēptionem animarum nostrārum qualiacunq;. possūmus in eius seruitio expendamus pauperibusq;. eius membris succurrente de manna iniquitatibus faciamus amicos qui nos recipient in habitacula eternae beatitudinis. Hac igitur ratione ammonitus ego *Meinwercus* utinam cōpus consilio et auxilio bte memorie Heinrici imperatoris pro remedio anime mee et parentum meorum in suburbio episcopii mei monasterium construxi et in honore omnium sanctorum deuotissime consecraui eiusdemq;. in dotem ecclie ex hereditate parentum meorum sive acquisitione propria predia subtili nominata cum omnibus suis pertinentiis solemniter tradiſi delegauit et concessi *Widun* cum ecclia *gellendorp* *rumbekē* *merebeke* cum ecclia *dotenbusen* *waltmanninkhuson* *rimi* *driburi* *goltbeke* *hauergo* *nederre* *balbornon* cum decima *leſſete* cum decima *wanbeke* *hoenſile* *radinchēim* cum ecclia et decima *pütten* cum ecclia et decima et eccliam in *worribusen* *teſſerband* cum ecclia *tulen* *hafti* *gamberen* *helleue* *niueula* cum decimis earum *burgnon* cum decima de episcopatu meo item *burgnon* cum

guber-
nante
Corbe-
iam Adal-
gario.

cum decima *andepo* cum decima bonis meis centies restituta et redemta. hec igitur omnia p̄fato monasterio a me collata cum omnibus suis pertinentiis terris uidelicet cultis et incultis mancipiis utriusq; sexu nullis pacuis pratis siluis uenationibus aquis aquarumq; decursibus p̄ficationibus molendinis uis et inuiis exibut et redditibus questis et inquirendis ceterisq; omnibus que quomodocunq; donari possunt utilitatibus in mundiburdium et tuitionem omnipotentis dei sc̄ōrumq; omnium committo. ammonens et contestans sub nomine dñi nři ihu Xpi ut nullus successor meus siue alia persona magna siue parua contra ecclias dei seuiens foris et intus eidem monasterio. rebusq; concessis seu concedendis aliquam uiolentiam seu rapinam ulla temeritate inferre presumat. si quis autem de p̄fato monasterio aliqua auferre uel minuere de thesauris uel prediis iniuste temptauerit uel monachis ibidem constitutis uim aliquam siue molestiam intulerit omnipotentis dei sc̄ōrumq; eius iram atq; ostentam incurrat et in die iudicii si non emendauerit dñico maledictio subiaceat ite maledicti in ignem eternum qui preparatus est diabolo est angelis eius. constitutus autem et volumus non census uel debiti sed inuiolabilis causa dilectionis ut abbas p̄fati monasterii omni anno in dedicatione ecclie sue ep̄sum si presentis est canonicosq; suos ad conuiuum inuitet nihilq; aliud preter quod karitas dilitauerit aliquando persolvere cogatur. defuncto uero abbate habeant monachi potestatem secundum timorem dei eligendi abbatem nec quisquam eis per violentiam aliquam seu per malignum consilium in hac re obstat. hoc autem uotum meum dñi ihu Xpc peto ut clementer suscipias tribusq; ut quicunque hanc traditionem nrām atq; licentiam liberalem infringere uel permutare quolibet ingenio temptauerit maledictioni et ultiōni quam inuasoribus eccliarum tuarum preparasti incurrat.

Aetum in die consecrationis eiusdem monasterii anno ab incarnatione dñi XXXI. indict. XIII. quarto non. nouembris presentibus et adiuuantibus auctoritate sua ep̄is domno Hunfrido parthenopolitano. Godewardo bildenensem. Sigeberto mindenensem. hanc autem traditionem Amelungus comes summus maioris ecclie aduocatus manu sua suscepit et regis potestatis banno in comitatu suo stabiluit. super his presentium atq; futurorum orationem bonis prodeesse oblecramus ut ipse mihi in die iudicii mercedem restituat pro cuius amore hec incepi atq; perfeci.

Erant autem supradicta prædia anno 1053 sita in comitatu Bernhardi ducis. Radinheim et Teſterbant erant tunc conspicua in comitatu comitis Gerhardi. Id ipsum sequentes cæſaris Heinrici III approbant litteræ, quas itidem e MScto addimus. En, lector, eas ipsas.

CIn nomine sc̄æ et indiuiduae trinitatis. Heinricus diuina fauente clementia Romanorum imperator augustus. Si res ecclesiastica diuino cultui condonatas pro amore dei conferuare eas uero que apud humanas leges aliquorum contradictione infirme uidentur et instabiles nrā imperiali auctoritate confirmare et corroborare studuerimus et ad p̄fentis uite felicitatem et ad eterne beatitudinis interminabile gaudium nobis profuturum fore non diffidimus. Unde omnium Xpi firūq; fidelium tam futurorum quam p̄fentium sollerter industria nouerit qualiter nos ob spem diuine retributionis quedam fidia Goltbeke Dotenbuſon Waltmanninkbuſon Merebeke Rimi in comitatu ducis Bernhardi sita et Radinheim in Teſterbant in comitatu Gerhardi comitis a Meginuuero uenit. Badrabrunnenſis ecclie pſule ad monasterium tradita quod ipse in honorem bti Petri apolorum principis et omnium sc̄orum deuotissime a fundamento construxit heredibus illius Luitboldo et Adalberto primum quidem multum contradicentibus et quod eadem bona hereditatio ad se iure deuenerint iuxta secularē iudicium affirmare conantibus

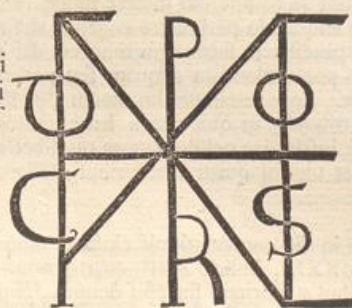
ad

F4

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
uuico et

ad ultimum ob nrē uoluntatis et benigne adhortationis excellentiam collaudantibus eidem monasterio et abbati Egilberto suisq. successoribus et monachis inibi deo famulantibus auctorali. nrā ad stipulatione confirmamus et corroboramus cum omnibus suis appendicis hoc est utriusq. sexus mancipiis areis edificis terris cultis et incultis pratis pa- cuiis aquis aquarumq. cursibus molis molendinis pisationibus siluis uenationibus exitibus et redditibus uis et inuis quiescit et inquirendis cum omni utilitate que ulla modo poterit inde prouenire. ea uidelicet ratione. ut fidiclus abbas suiq. successores de pstat pdiis liberam de hinc potestatem habeant obtinendi commutandi pcarandi uel quidquid illis ad usum eiusdem monasterii placuerit inde faciendi cum consenuit. Infuper eiam firmum et stabile perpetuo iure sancimus ut nullus dux aut comes aut aliqua persona parua uel magna pstatum abbatem eiusq. successores super eiusdem bonis inquietare molestare aut deuestire psumat. Et ut hec nrē imperialis confirmationis auctoritas stabilis et inconualla per succendentium temporum monumenta permaneat hanc cartam inde conscriptam manu propria ut infra uidetur corroborantes sigilli nrī impressione iussimus insigniri.

Signum domini
Heinrici tertii
regis

sedi Romanorum
imperatoris inui-
ctissimi.

Wintherius cancellarius uice luitbaldi archican-
cellarii recognoui.

Sigillum obuium
est in Tab. IV.
num. I.

Acta X kal. aprilis anno dñice incarnationis MLIII indict. VI. anno autem domini Heinrici tertii regis imperatoris autem sedi ordinat. eius XXV regni XV imperii VII actum Goslare in dei nomine feliciter amen.

Dignum memoratu id in hoc diplomate esse censemus, quod traditioni Meinwerci episcopi post fata eius multum contradixerint *Luitboldus* atque *Adalbertus*, affirmantes, bona, in *Dotonhusen*, *Walmanninkhusen*, *Merebeke*, *Rimi*, *Radincheim* in *Tesferbant* sita, hereditario iure ad se deuenisse. Ex quo momento colligimus, eosdem fuisse filios *Wichmanni III* et *Balderici*. *Radincheim* certe, ad Rhenum situs, locus, fuit domicilium comitis *Balderici*, qui vitrius erat Meinwerci episcopi, Vita Meinwerci teste p. 541 seq. Ibi refertur, *Meinvercum* in *Radincheim* quoddam *dorsale*, in cubiculo matris sua suspensum, deuici iussisse, atque occulte caballo impositum ad monasterium suum nouum Paderbornæ videntum quantocuyus deferri imperasse, ipsum vero *dorsale* matrem eius ad nominis sui memoriam, atque in honorem *Balderici* comitis fieri et pingi curasse, eo quod draconem in loco quodam interfecerat. Consanguineos ergo eos fuisse oportet Meinwerci episcopi. Nihilo fecius negari non potest, *Meinvercum* fuisse nepotem *Wichmanni II*, eiusque patrem *Immadum* e sanguine Widikindeo fuisse ortum. Atque ut illud eo clarius elucescat, premitendum est diploma fundati collegii canonicorum Bufloriansi, cuius apographum accepimus e manibus docti cuiusdam viri Padernensis. Id sic est conformatum.

In

Con honore scæ trinitatis et indiuiduae unitatis. Notum sit regie
 potestati omniq; pontificali dignitati cunctoq; ecclesiastico ordini uni-
 ueroq; populo Xpiang fidei signato quod ego *Meinuuercus* peccator
 anno ab incarnatione dñi MXXXVI. licentia serenissimi imperatoris
Chuonradi ac consensu moguntini archièpi *Bardonis* coloniensis archièpi
Hermannii wirceburgensi èpi *Brunonis* cepi construere eccliam extra
 Patherbrunnen ciuitatem in orientali parte positam ad similitudinem
 fcc ierosolomitane ecclie et ob honorem fcc dei genitricis et perpetue
 uirginis marie et dñorum apolorum petri et andree pro illa obtinenda
 celesti ierusalem. in hac autem ecclia canonicos deo seruientes congre-
 gauit quibus uictum et uestitum de propriis bonis ministrari. in die au-
 tem sificationis benedictione peracta ante missarum solemnia sermone
 ad populum finito more aliarum eccliarum deo consecratarum dotaui
 eam dans curtem unam in *Theldun* quam ex hereditate paterna possedi.
 duas precarie acquisitas unam in *Wallisti* alteram in *Afziki* et unum
 uoreuuerc in *Afziki* unam curtem in *ualle*. quia uero de prediis in
 confinio tantum non habebant ut sufficere posset ad usus ecclie ac deo
 seruientium in ea consilio fidelium nfrorum accepto decimam. subter-
 scriptas de dominicalibus curtibus *ad me pertinentibus* eidem ecclie de-
 di. quarum prima est ENENHVS cum XIII uoreuuerc ad eam perti-
 nentibus *Stidinen Bennedista Colfidi Dedinghuson Heddinghuson Dale*
Hengkilari Hilimari Suasharon Barghuson Brochhuson Balbornon Pather-
brunnon. SVTHEM et tres uoreuuerc ad eam pertinentes *Kirchorp*
Holtham Siuuardissan. NIGENHVS et quatuor uoreuuerc ad eam per-
 tinentes *Hasta Afzba Bruch Tuna. BEKINA* et quatuor uoreuuerc ad
 eam pertinentes *Henghi Elinere Brochhuson Aflan. BERGHVSON* et
 quinq; uoreuuerc ad eam pertinentes *Uralanchuson Meginchuson Burc-*
huson Hepin Ikamanninctorpe. BIKESETEN et tres uoreuuerc ad eam
 pertinentes *Hise Unrecassen Ekama. HELAGANKIRCAN* et duo uoreeu-
 erc ad eam pertinentes *Aldenthalpe Bardingthorpe. LVTHIDE* et
 duo uoreuuerc ad eam pertinentes *Dodenbroke Breca. HEGINHVSON* et
 quatuor uoreuuerc ad eam pertinentes *Rothbebtisson Berga Holtef-*
 minne duo AGINHVSON et sex uoreeuere ad eam pertinentes *Sande-*
nibiki Homa Saftincchorpe Stenham Hardincchorpe La. NIHEM et qua-
 tuor uoreuuerc ad eam pertinentes *Malrede Leuerincthorpe Pummassun*
Baddenhuson. HERISTALLI et quinque uoreuuerc ad eam perti-
 nentes *Wrigist Thesli Brecal Herumadasson Boffasson. DASBVRC* et duo
 uoreuuerc ad eam pertinentes *Dafburg Afznedere. WARDBVRC* et
 tria uoreuuerc ad eam pertinentes unum in ipsa villa *VVeßnedere Afz-*
dagasson. CVLITE et tres uoreuuerc ad eam pertinentes unum in ipsa
 villa *Uorfli Rothun. HIRISVVITHVSON* et tres uoreuuerc ad eam
 pertinentes *Aflan Bilinchuson Teuinchuson. CURBIKE* et quatuor uoreeu-
 erc ad eam pertinentes *Daluic Anasi item Anasi Lengeuelde. VI-*
LISI et unum uoreuuerc ad eam pertinentem *uernebbi. Afziki* que est
 iuxta *Horſte*. ipsi autem uillulis qui domos hasce predictas inhabitant
 uel his qui post eos ponendi sunt nihil omnino permittentes nisi quin-
 decim iugera pro uestitu alia uero que laborauerint in agro uel nutrie-
 rint in domibus tam propria sua que habent aut postea deo annuente
 possessuri sunt quam ad nram potestate pertinent quadrupeda siue
 pennata more solito absq; ulla contradictione addecimarent. Ut ergo
 nulla ex his pretermitterem que mihi a deo data erant dedi etiam decimam
 in *Sinibbi* super armenta mea et super examina apum fideliter deo
 et dño nro ihu Xpo scđo. spiritui offerens uota mea. Si quis autem
 eorum qui uidentur his omnibus preesse presumtuofe hanc meam tra-
 ditionem per malam uoluntatem aut propter nequitiam cordis sui irri-
 tauerit et secundum meam dispositionem decimam non dederit dicen-
 se non iuste daturum et hoc a procuratore fratum uel ab ipso pposi-
 to loci uel quod maius est a communi fratum querimonia proclama-
 tum fuerit. si ministerialis huius rei rector est iuramento se in reliquiis
 nris purgabit. si lito iudicio ferri igniti synodali sententia se liberabit.

Kkk ne

FH

Ab anno
844 vique
877 re-
gnante
Hludo-
nuico et

ne autem alicui successorum meorum non bone voluntatis uiro neque amore dei in corde suo retinenti mensa sue stipendia diminuisse uidar sciat haf decimal me et de hereditariis et de acquisitiis centies restituisse. Ponebam etiam terminum ut unaqueque solet habere ecclesia audiente clero cunctoque populo congregato nullo contradicente sed magis voluntati mee in omnibus contentiente confitente uniuerso clero hec omnia sine ulla contradictione posse fieri in primis villam hanc que dicitur *Aspithara* aliam que vocatur *Hildelinhuson* tertiam que vocatur *Hassuitebuson* quartam *Hobensli* que vulgari uerbo dicitur quatinus *Afbetinchuson*. Super hec omnia cum non possent habere ullam utilitatem syluarum potestate episcopali dedi eis in *Benuidila* et in marchiis *Thurnikorum* *Rengithinchusorum* *Hildelinchusorum* *Afpetharorum* in unaquaque ebdomada pondera sex plaustrorum. dedi etiam ad honorem et utilitatem ecclesie partem *Sundere* mea in orientali plaga uiae que uadit ab urbe ista usque in *Afbetinghuson*. Sciat namque fidelis in domino frater mei ordinis locum meum possessorus omnisque ecclesia catholica his litteris A et C T C a me priuilegium hoc signatum proprii manibus meis sigillatum peractaque. benedictione sepulcri et altaris antepositi VIII. kal. iunii missa celebrata filii ecclesie traditum. ea uide licet ratione. ut si quando tribulationem seu contradictionem harum rerum prenominastrarum ab aliquo patiantur scripturarum testimonio ueritas approbetur. Traditionem autem hanc si quis successorum meorum aut consanguineorum seu posterorum eorum a quibus precario partem quandam acquisieram infringere voluerit horum apolorum petri et andree et episcoporum *Bardonis Hermanni* et *Brunonis* quorum testimonium priori introduxi loco meoq. banno et omnium animarum deo consecratarum in secundo cum uenerit dominus unicuique operum suorum premia redditurus cum iuda traditore anathemate feriatur perpetuo. qui autem post instinctum dei patris omnipotentis ex meis interfuere quorum consilio auxiliisque. hec omnia perfecerim paucis notabo nominibus. *Sigebardus* abbas Patherbrun. *wino* abbas Helmuuardihsen. qui mensuras ecclesie et sepulcri de ierusalem apportauit. *Hofodus* prepositus matris ecclesie et frater eius usque. dodico decanus. *Bouo* prepositus loci istius. *Betelinus* camerarius. *Eppo* dapifer. *Cizo* Geilo fratres ei pincernae. *Eue* et filii eius. *Landico* et *Eue*. *Dudo*. *Titman* de Enenhus. *Aldericus* de Nienhus.

Si haec bona. que *Meinwercus* tam monasterio Abdinghoviano quam collegio Bustorfiano tradidit. penitissime considerare liber. bona illa. ad villas *Theldun*, *Putten* et *Vorthusen* sita. fine vilo dubio ipse acceperat ex hereditate patris sui *Immadus*. cui illa tradita fuisse credimus ex iuptiis. cum *Adela* contractis. Patet enim e diplomatico Ottoniano supra adducto. has villas fuisse inter hereditaria bona comitis *Wickmanni* patris *Adelae* recensitas. et intelligitur designari per *Theldun* oppidum Delden. in prouincia Transfalandia in Belgio Federato situm. E quibus momentis præterea diuidicari poterit. quoniam iure *Immadus*. pater *Meinwerci*. a recentioribus comes appelletur in *Teslerbant*. scilicet eo iure. quo ipse fuit possessor bonorum quorundam in pago Hameland. id est. in comitatibus Zurphen et Ober-Yssel. Fuisse autem *Immadus* comitem origine Widikindum. id patet e bonis. que *Meinwercus* episcopus itidem ex hereditate parentum tenuit. quæque sunt 1) *Tulon* cum quatuor ei adueniis seu capellis *Hastibi*. *Gamberen*. *Helleve* et *Nwela*. de quibus locis iam supra. vbi de pago Teslerbant egimus. diximus. Quodsi igitur iam supra demonstrauimus. familiam Widikindeam in eundem tractum dominatam esse. capropter pater *Meinwerci* ad eandem quoque familiam referendum fuerit. Id ipsum indicat 2) curtis maior *Enenbus*. intra quam bona. ad *Meinwercum* episcopum spectantia. idem *Meinwercus* anno 1036 collegio Bustorfiano cum aliis bonis in XIII *Vorewerc*. eodem referendis. scilicet *Stidinen*. *Bennidisla*. *Colstidi*. *Dedinghuson*. *Heddinghuson*. *Dale*. *Hengkilari*. *Hilimari*. *Suasharon*. *Barghuson*. *Balbornon* et *Patherbrunnon* donauit. Inter villas hafce *Stidinen* memoratur. que est Stiden in episcopatu Paderbornensi. *Bennidisla* Bensen. *Colstidi* Colsted. *Dedinghuson* Dedincklusen. *Heddinghuson* Heddinghusen. *Dale* Dalen. *Hengkilari* Hen-

Hengelern in dynastia Wevelsburg, *Hilmari* Helmeren in eadem dynastia, *Suas-* gubernator Schwaffer en in eodem dominio, *Barghuson* Barchusen in dynastia Burana, ^{nante} Corbe-
Brochuson Brockhusen, et *Balbornon* Balhorn. Huc quoque referimus 3) *He-*
lagankircan cum *Aldentborpe* et *Bardingthorpe* intra dynastiam Buranam sitam, in-
ter quas *Bardingthorpe* sine dubio a quadam Bardone, cuius nominis aliquot do-
minos in familia Widikindea deprehendimus, nomen accepit. Liber 4) villam
Lutbihe cum duobus praediolis seu vorewere, ad eam pertinenteribus, *Dodenbroke*
et *Breca*, quae testibus membranis nostris in pago erant Huuetigo, in quem fami-
lia Widikindea passim dominata est, ad eadem bona referre. Eodem referi-
mus villam *Aginbuson* cum sex vorewere, ad eam spectantibus, *Sandenbiki*, *Ho-*
ma, *Saftinethorpe*, *Stenbiki*, *Hardincthorpe* et *La*, de quibus iam supra egimus.
Eisdem annumerare placet 5) *Culite* curtem cum duobus vorewere *Vorfti* et
Rothun; *Hiriswithuson* cum tribus vorewere, *Aslan*, *Bilinchuson* et *Tevinchuson*,
itemque curtem *Curbike* cum quatuor vorewere *Dalwig*, *Anasi*, item *Anasi* et *Len-*
gevelde. *Culite* enim est Cülte, locus in principatu Waldeccensi intra præfectu-
ram Wetterburg situs; *Vorfti* est Verste in dynastia Wevelburg, *Rothun* est Roden
in præfectura Roden intra Waldeccensem principatum; *Hiriswithuson* est Hardehufen in terris episcopatus Paderbornensis. *Aslan* est Asselen haud pro-
cul a Lichtenau. Bona enim ad villam *Aslan* sita in loco Ringhelmi, quippe
quæ alia villa est, Volcmarus Meinwerco donauit, vt iam supra vidimus. *Bi-*
llinchuson est Billinghusen intra præfecturam Landau in principatu Waldeccensi.
Tevinchuson est Deringhusen in eadem præfectura; *Curbike* est Corbach; *Dal-*
wig est Dalwig; *Anasi* est Ober- et Nieder-Ense, ac *Lengevelde* est Lengefeld.
Omnis haec villa in præfectura Eisenberg sita sunt intra principatus
Waldeccensis tractum. Iam vero supra demonstrauimus, dominos, ad familiam
Widikindeam spectantes, in his villis, vel in aliis locis, quæ his villis fuerunt
contermina, possessiones et bona habuisse. Patrem ergo *Meinwerci*, *Immadum*,
qui trinepos erat Widekindi Magni, ad eandem familiam referimus, rati, ecclie-
siam Paderbornensem *Meinwerco* acquisitionem et accessiones illorum bonorum
aliorumque Widikindeorum prædiorum debere.

De fratre epiloci *Meinwerci*, *Theodorico*, eiusque sororibus, *Glismoda* atque 2) *Theo-*
Azela, non opus est multa dicere, cum e testimonio Vite *Meinwerci*, iam supra doricus
adducto, patescat, eisdem fuisse liberos comitis *Immadum*. *Theodoricus* mortuus filius Im-
madum. III. *Glismod* vero habetur 3) *Glis-*
a Gelenio, qui eam *Giselam* vocat in *Auctario ad Vitam S. Engelberti*, pro matre
moda. imperatoris *Heinrici II*, cui videtur assentire Nic. Schatenius in *Annal. Paderb.* 4) *Azela*.
T. I. p. 388. Sed cum *Heinrici II* cesaris pater fuerit Heinricus dux Bauariae,
omnino ex verbis abbatis Urspergenis, quorum tantum partem adduxit Schatenius
l. c. vel ex Alberto Stadeni ad a. 1104 p. m. 147 discere potuisset Schatenius,
Glismodam fuisse vxorem *Retingi*, filii Botonis II, nepotis *Retingi I*, et pro-
nepotis Botonis I, cui *Retingo Glismoda* peperit *Friderunam*, vxorem Hartwigi
comitis palatini, qui fuit germanus illius Sigehardi, qui Sigihardum generat
Ratisponæ peremptum. *Frideruna* vero mater fuit *Erbonis* et *Botonis*, quem sicut
corpo proceriore et elegantiorum, ita rebus bellicis præstantiorem atque famosorem,
totius pene Germanie atque Italie testabatur populus; Pannonia vero talem illum ac
tantum se fatebatur aliquando sensisse, vt is vero de gigantibus antiquis unus apud
illos crederetur fuisse. Ipsius Urspergenis verbis vtimur. Mortua autem est
Glismoda ad nonas Februarii, teste Necrologio Abdinghoviano.

Cum vero et *Emmam* appellauerimus sororem *Meinwerci* atque vxorem *Luit-* 5) *Emma*,
deri, comitis, qui erat frater Bernhardi ducis atque filius Hermanni Billingi,
opere pretium fuerit monuisse, illam vocatam esse sororem *Meinwerci* atque
vxorem Liudgeri ab Adamo Bremensi Lib. II. cap. 60. Adstipulatur eidem au-
tor Vite *Meinwerci* p. 524, haec prodens: *Frater quoque præfati ducis Bernhar-*
di (filii ducis Hermanni) *comes Liutderus IV Kal. April. (1011)* obiit, qui cum
vxore sua *Emma* senatrice christianissima multa bona ecclesia Bremensi contulit. Quod si
igitur *Immadus*, epilocus Paderbornensis, nominatur ab eodem auctore p. 546
sororius *Meinwerci* epiloci, ipseque *Immadus* epilocus in diplomatis ad an-

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
uuico et

Unwanus
archiepi-
scopus
Bremen-
sis, nepos
Immadi
III.

num 1052 et 1054 quæ exhibet Nic. Schatenius in *Annal. Pad.* T. I. p. 540 seq. et p. 543 seq. *Meinwercum* vocat auunculum suum, non immerito statuitur, *Immadi* episcopum fuisse filium *Emmae* ac *Liutderi* comitis. Non ergo arbitramur, *Emmam* effactam et sterilem fuisse.

Debemus porro *Unwanum* archiepiscopum Bremensem huic stirpi annumerare. Ad clarissimum genus *Immedingorum* enim ille resertur ab Adamo Bremensi Lib. II cap. XXXIII, afferente, sedis eum annis XVI, ferulam suscepisse ab Heinrico imperatore ac pallium obtinuisse a Papa Benedicto, assumptum e Choro Paderbornensi. Consanguineum fuisse cum *Meinwerci* episcopi, conclusas etiam ex eo, quod, fauente *Meinwerco* episcopo, *Unwanus*, Patherbrunnensis ecclesie canonicus, Lubentio archiepiscopo Bremensi anno 1013 prid. non. Ianuarii mortuo successerit, *Vita Meinwerci* teste p. 524. Quantum vero coniectura auguramus, putamus, natum fuisse *Unwanum* ex matre, quæ soror fuerit *Immadi*, quo patre vñs est *Meinwerco* episcopus. Quomodo *Unwani* mater ac pater fuerint appellati, cuiusque stirpis pater eius fuerit, iam quidem ignoramus. Si autem bona ipsa consideramus, qua hereditario iure ad *Unwanum* archiepiscopum spectarunt, pater eius vtique ad progenitores comitum de Lutterberg referendus videtur. Pater ille fortassis fuit *Folhardus III*, cui vxor erat *Suanberg*. De hisce egimus supra §. 112 not. (o). Primum enim nouimus, *Unwanum* archiepiscopum possedisse curtem *Hoenslide* in pago *Rittiga* in comitatu Bernhardi comitis sitam, quam *Unwanus* Heinrico II cesari legaliter tradiderat, qui eam anno 1013 donauit ecclesie Paderbornensi, testante diplomate eiusdem cesaris in Schatenii *Annal. Paderb.* T. I. p. 402. Cum hoc consentia *Vita Meinwerci* Tom. I Leibn. p. 524. Deinde *Unwanus* Bremensis archiepiscopus erat possessor curtis *Morunga* in pago *Morungano* in comitatu eiusdem comitis Bernhardi seu Bennonis, quam idem *Unwanus* per manum aduocati sui Udonis eidem regi Heinrico, contradictione omnium hominum remota, tradiderat. Hic eadem porro largitus est *Meinwerco* ad annum 1016. 4 idus Ianuarii, testante diplomate eiusdem cesaris in Schatenii *Annal. Paderb.* T. I. p. 417 seq. atque auctore *Vite Meinwerci* T. I. Leibn. p. 525. Denique *Unwanus* habuit curtem *Bernesbusen*, in pago *Litsga* in comitatu Udonis sitam, quam itidem accepit ab eo Heinricus cesar, qui eadem porro donauit *Meinwerco* eiusque ecclesie anno 1016, testante diplomate in *Annal. Schatesii* I. c. p. 418, seq. Quodsi autem villa *Hoenslide* est Hohnsted in praefectura Brunstein intra principatum Göttingensem: *Morunga* porro est Moringen oppidum in eodem principatu, et *Bernesbusen* est Bahnhausen in praefectura Wolferbuttelani Principatus Stauffenburg; in eodem vero tractu domini, quos supra §. 112. ad progenitores comitum de Lutterberg retulimus, bona sua hereditaria possederunt, vti loco laudato vidiimus, probabiliter quoque *Unwanus* ad eandem gentem spectauit. Nemo intercedat, monens, id cum chronologia pugnare, quod matrem *Unwani* appellauerimus *Immadi* sororem, quippe quæ ante annum 953 sic nata esse debuisset, quo pater eius *Immadi* vitam cum morte commutauit. Si enim *Unwanus* archiepiscopatu Bremensi prefuit annis XVI, ipse creatus archiepiscopus fuerit opiter anno 1013 et mortuus 1029. Cum vero ante annum etatis XXV pallium a papa non potuerit accipere, necesse est, *Unwanus* anno 988 fuerit natus. Si ergo mater eius matrimonium contraxit cum patre *Unwani* anno 987, eiusque pater anno 953 mortuus est, ipsa annum etatis XXXV circiter egerit oporter, cum anno 988 peperisset *Unwanum*. Utique ergo *Unwanus* esse potuit filius sororis *Immadi*, patris *Meinwerci* episcopi. Et haec tenus de posteritate *Immadi*.

2) Rain-
bern fili-
us Ragin-
beri.

vicit Da-
nos anno
915.

Reuertamur ergo ad *Rainbernus*, fratrem *Tbiadrici*, *Widekindi* atque *Immedi*, filiorum *Raginberi*. An *Rainbern* idem sit, qui in hoc §. 229 inter testes apparet, pro certo quidem dicere non possumus. In viuis tamen ipse iam eo tempore fuerit necessum est, quo pater eius hæc bona monasterio nostro tradidit. Si enim secundum computationem nostram *Rainbern* anno 856 fuit natus, ipse anno 870, quo *Raginbern* abbatiam nostram munieribus suis ornauit, circiter habuit annos etatis XV. Utique scilicet hæc habeant, hoc certum est, *Rainbernus* nostrum de Germania nostra optime fuisse meritum. Referente enim *Widekindo* nostro, *pugnauit contra Danos*, *multo tempore Saxoniam vaillanter*, *vi-*
citque

citque eos, liberans patriam ab illorum excursionibus usque in hodiernum diem, guber-
Quo tempore haec reportata victoria a Danis fuerit, nemo veterum scriptorum, nante
in lucem editorum, quantum scimus, litteris prodidit. Botho quidem, *Chronici Corbe-*
Picturati auctor T. III. Leibn. p. 303 hoc contigisse anno 918, perhibet. Chro-
nicon Saxonum ab Abelio editum p. 80. habet annum 917. Sed cum, irru-
ptionem Danorum in Saxoniam accidisse, referat Helmoldus Tom. II. Leibn. p.
544; eo tempore, quo Ungari, regnante Conrado I, non solum Saxoniam,
sed etiam prouincias cis et trans Rhenum demoliti sunt, cum quo consentit A.
Cranzius in *Saxonia* Lib. III. cap. 3; patet e Chronicis nostro MScto et coeta-
neo, haec evenisse anno 915. Turbulentissimus autem eo anno Germaniae nostrae
status erat. Ipse enim Conradi rex, quia arma pro salute communis capere
debebat, bellis implicatus fuit ciuilibus, et contra ducem, postea regem Hein-
ricum, bellum gerit, arbitratus, vi aggrediendum esse illum, quem dolo cape-
re non potuerat. Quemadmodum vero Heinricus copias Conradi regis ad no-
strum Eresburgum, quod oppidum Stadberge est in Paderbornensi episcopatu,
tanta strage cecidit, ut postea dictum sit: *tantus ubi infernos, qui celos devoret omnes,* teste Chronicis nostro MScto; ita eodem anno 915 *Rainbern* Danis se
fortiter opposuit, eodemque ingenti elade prostrauit. Eo maior ergo *Rainber-*
no nostro laus est tribuenda, quo fortius eo tempore ferum atque immanem ho-
stem fudit ac rem illis in partibus restituit. Ne mireris autem, nos, haec alio
tempore accidisse, perhibe, quam communiter creditur. Putamus enim, re-
centiores hic nescire rotundis quadrata. Innixi enim Chronicis nostro coeta-
neo, arbitramur, Corbeiensibus nostris maiorem fidem adhibendam esse, quam
omnibus scriptis recentioribus. Illi enim sine dubio optime norant, quanta
mala, bello intestino atque Ungariis Germaniae illata, eo tempore ipsi sustinue-
rint. Quam ob rem fide esse digna non reor, quæ auctor Chronicis Saxonici,
ab Abelio editus, perhibet, dictans, fudisse scilicet Heinricum aucupem vna
cum comite *Rainberno* Danos. Confusisse enim is videtur aliam pugnam, cum
Danis alio tempore scilicet anno 934 commissam, cum nostra. Et quamus
sciamus, recentiores plorosque credere, bellum istud cum Danis ab Heinrico
aucupe fuisse anno 932 suscepimus; Corbeientes tamen nostri denuo in Chronico nostro,
sepiissime excitato, prodiderunt, Ungariorum exercitum anno 932
NB. in pago *Belza* esse deletum, atque iterum anno 933 exercitum Ungariorum
ab Heinrico rego confectum esse. Ita ex hoc momento, contentiones recentiorum
omnium, de loco istius pugne definiendo agitate, uno istu corrunt. Lo-
cum *Riade*, iuxta quem Heinricus cum Ungariis pugnaturus castra metatus est,
testante Widekindo nostro *Annales* Lib. I. p. 641, habemus pro Rade vico Prin-
cipatus Luneburgici, intra praefecturam Knefebeck, sive, cuius ecclesia est filia
ecclesie in Ohrdorf. Victoria autem fugatisque Ungariis, demum anno 934
Heinricus Danos superauit, testante eodem Chronicis MScto. Ipsi Dani latro-
cinio nauali in Frisios incurvabant, vti Widekindus refert l. c. p. 641. qui addit,
Heinricum Danos reddidisse tributarios, regemque eorum *Cnutam*, vti in
MScto nostro nominatur, ad baptismum suscipiendum adduxisse.

Nonne autem fructum, quem per victoriæ suam ipse meruerat *Rainbern*, Rainbern
Germania nostra ei tribuit? Respondemus, vtique illud videri verissimum. acquirit
Quemadmodum enim Germania nostra ingratia animi crimen semper exhorruit, fructum
ita pro tantis in rem publicam meritis *Rainberno*, Raginero, seu Rainherio
vitória in Fresia.
(vnum enim idemque nomen est) potissimum in Fresia honores habitu gratiaque
relatae videntur fuisse. Extra omnem dubitationis aleam hoc positum esset, si ve-
terum nonnemo literis prodidisset, quanam in regione *Rainheri* noster Danos
fuderit. Widekindus l. c. refert tantum, Danos Saxoniam vastasse. Helmoldus
vero l. c. addit, Danos, auxilio vlos Slauorum, primo Nordalbingos, deinde
Cisalbinos Saxones inuasisse, Saxoniamque magno quassauisse terrore. Per nega-
re nolumus, Danos Nordalbingiam, id est, Holsatiam, Stormariam et Ditmar-
iam, ac Transalbianam, id est, Mecklenburgiam, et fortassis etiam Branden-
burgicam, regionem vastasse, quanquam de ultimo momento paullulum dubita-
mus. Id potius nobis videtur probabile, Danos idem Conradi I tempore iter
ingressos esse, quo in Saxoniam fecerant impressionem, tempore Heinrici aucu-
pis. Haec enim vetus consuetudo et pristinus Danorum mos erat, vti Widekin-
dus l. c. atque *Annales Rerum Francorum* testantur, per idem iter in Saxoniam
K k 3 recurso

FH

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
nico et

recursare. Si igitur Dani latrocino nauali Fresones infestarunt anno 934, credimus præterea, eos eodem modo Saxoniam nostram et Fresiam anno 915 invasisse. Piraticam enim fecisse Danos æque ac olim Saxones nostros, in confessio est apud vniuersos.

Noli autem mirari, si perhibeamus, Widekindum nostrum *Saxoniae* mentione ipsam *Fresiam* comprehendisse. Testem enim eius rei habemus grauissimum. Is est Alfridus, episcopus olim Monasteriensis, memorans, Fresiam seu Frisiam tempore Carolingiorum Regum *Saxoniae* fuisse adnumeratam. Cum enim ille in *Actis S. Ludgeri* Tom. I. S. R. B. Leibn. p. 89. seq. retulisset, *Lugerum in gente Fresonum optatum evangelizandi exercituisse officium, Witukintum vero ducem Saxonum cuoruisse Fresones a via Dei, ecclesiarum combusuisse et expulisse Dei famulos et usque ad Fleo flumini fecisse Fresones Christi fidem relinquere et immolare idolis iuxta morem erroris prisini, idem addidit p. 90 seq., tunc Lutgerum, necessitate compulsum, deseruisse partes illas — post duos igitur annos et mensis sex reuertisse ad patriam suam, et peruenisse eius famam ad annos glorioſi principis Karoli, qui constituerit eum doctorem in gente Fresonum ab orientali parte fluminis Labek super pagos quinque, quorum haec sunt vocabula: Hugmerchi, Hunuiga, Fuulga, Emisga, Fedirga, et vnam insulam, qua dicitur Bant. Ipse vero, sic pergit idem Autor, cura solerti, doctrina domini gregi sibi tradito fluente ministrare studuit, fata destruere, et omnes erroris prisini abluere sordes. Curauit quoque veterius doctrina derivare flumina, et consilio ab imperatore accepto transfretauit in confinio Fresonum atque Danorum ad quandam insulam, qua a nomine Dei sui falsi Fosete, Fosetisland est appellata. Peruenientes autem ad eandem insulam, destruxerunt omnia eiusdem Fosetis fana, que illic fuere constructa, et pro eis Christi fabricauerunt ecclesias. Cumque habitatores terre illius fide Christi imbucaret, baptizauit eos cum invocatione sanctæ trinitatis in fonte, qui ibi ebulliebat, in quo S. Willebordus prius homines baptizauerat, a quo etiam fonte nemo prius haurire aquam nisi tacens presumebat. Causam etiam eorum principis filium Landricum nomine accepit a fonte, quem sacræ litteris imbutum ordinauit presbyterum, qui multis annis genti Fresonum in doctrina prefuit studio. Tunc iterum operante maligno ab ORIENTALIBVS FRESONIIS non infidelitatis magna fuerat exorta, cuius Maluino (fortasse legendum est, mali Unno) et Eilrat fuere principes, et combuste sunt ecclesia, feruique dei repulsi. E quibus verbis primum patet, Widekindum M. etiam Fresonibus dominatum esse, deinde Fresiam ad Saxoniam spectauisse, et denique Fresiam in orientalem, et ideo præterea in occidentalem fuisse, diuisam. Quemadmodum enim pagus Emisga, ad flumen Emeiam in Westfalia situs, sine dubio ad Saxoniam nostram pertinuit, vt iam supra demonstrauimus: ita olim Frisi magnam tenuere prouinciam ita, vt ex testimonio veterum Fresia non solum Frisiam orientalem, hodie ita dictam, sed etiam prouincias Gröningiam, Transfalanam, Frisiam occidentalem, Ultraiclinam, et Geldriæ partem, ac propterea maximam partem Belgii fœderati, complexa fuerit.*

Rainber-
ni liberi
1) Isti-
berhus
dux Lo-
tharin-
gia.

Omnibus itaque rite consideratis, neminem fore ambigimus, qui dubiter, Rainbernum nostrum fuisse illum, qui appellatur *Ragiberi* et pater *Giselberti* ducis Lotharingia. Quemadmodum enim rex Francorum Carolus, cognomeno simplex, in diplomate quadam, ad VIII. Kal. Septemb. anno 915 dato, quod Aubertus Miraeus in operibus diplomaticis et historicis Tom. I. p. 254. seq. exhibet, *Raginerum* appellat *marchionem strenuum, probabilissime ita dictum, eo quod eodem anno, et ideo ante diem XXV mensis Augusti, aciem Danorum fortiter proligauerat: ita Wippo, in *Vita Conradi*, ducem *Giselbertum* filium fuisse *Raginerii*, predictat. Posterioris egregie confirmant litteræ *Gerberge*, coniugis *Giselberti*, quas reperimus in *Auberti Mirai donationibus Belgici* Lib. I. cap. XIX. p. 376. edit. prioris, quibus S. Remigio suum allodium *Gerberga* tradit *pro salute tam sua, quam remedio senioris sui pia memoria Giselberti sive parentum, patris scilicet et matris Rageneri et Albrada anno DCCCCLXVIII. 4 id. Februar. in villa, que dicitur Haæla. Sic Carolus simplex chartam suam voluit esse celeberrimæ illius pugnae æternum monumentum. In Fragmento ex Chronico Conradi Urspergensis, quod Petrus Pitheus vulgavit, nominatur *Raginerus* noster merito partium Caroli fidissimus tutor. En verba: *Hac tempestate***

(ci)

(felicit anno 916) *Regenerius, vir nobilis, partium Caroli fidissimus tutor, finem gubernavit, cuius exequis Carolus interfuit. Hisque peraltis Gisberto, filio eius nante iam adulto, paternum honorem coram principibus, qui confluxerant, liberalissime contulit. E quibus atque aliis argumentis patet, Rainbernnum nostrum anno 916 gario.*
fuisse mortuum. Id secundum computationem nostram accidit anno etatis eius LX. Ponamus enim, Rainbernnum nostrum matrimonium contraxisse anno etatis sue XXX, tunc natus esse potuit Gisbertus anno 887. Eo igitur anno, scilicet 916, quo Gisbertus seu Liberhtus, vti a Corbeiensibus nostris appellatur, ducis auctoritate fulsit, annum etatis agebat XXIX. Cumque idem anno 939. inter homines agere desierit, etatem suam tunc produxisse censemus est Gisbertus ad LII annum. Nonnulli sentiunt, Gisbertum statim circa primordia regni Conradi se cum ceteris regi Conrado opposuisse. Ipsi vero citra controversiam toto errant celo. Ante annum 916 enim Gisbertum illud nefas concipere non potuisse, patet ex eis, quae veterum fide exposuimus.

De fatis Gisberti, ducis Lotharingiae, pluribus agere, superuacaneum esse Isliberhti duximus. E Widekindo enim nostro constat p. 637, seq. *Isliberhtum illum, cui vxor Gerburg filia Heinrici aucupis.* principatus regionis paterna successione cesserat, a kristiano quodam arte esse captum, et sub custodia regi Heinrico transmissum. Qui vero videns, ISLIBERHTVM valde industrium, genere ac potestate diuinitis quoque clarum, liberaliter eum caput habere, ac postremo desponsata ei filia nomine GERBURG, affinitate pariter cum amicitia iunxit cum sibi, legato omni ei Hlotharit regno. Tempore, quo coronatus fuit Otto Magnus, Isliberhtus, dux Hlothariorum, ad cuius potestatem Aquisgranum quoque referebatur, omnia procurabat l. c. p. 643. Tum vero partibus Heinrici ducis, qui frater Ottonis Magni erat, adhaesit, testante eodem Widekindo p. 646 seq. Cumque denique cum Euerardo contra Ottonem iterum consiprasset, anno 939 Rheno ad Andernacum submersus interiit, Widekindo teste p. 648 et Chronico nostro suffragante. Confer Dicmarum Annal. L. II, p. 338. Frodoardum ad a. 939, p. 148, aliosque. Ipse, vnico filio Heinrico relieto et in infancia mortuo, cuius mater Gerburg postea copulata fuit marito nouo regi Hludouico, cui tres filios genuit Karolum, Hlotharium et Karolmannum, referente Widekindo l. c. p. 650, genus suum clausit.

Fratres habuisse Gisbertum ducem Lotharingiae, collegimus e verbis Widekindi Corbeiensis Ann. Lib. II. p. 648, qui ibi refert, nepotes Isliberti seruituti rebus. ^{2) Wiberti} gie se subiecisse, urbis, quas tenuerant, nibilominus retentis. Nomina fratrum Isliberti non sunt exhibita per Widekindum nostrum. Id valde dolemus. Quantum autem e bonis ac nominibus estimare licet, fratres Isliberti putamus fuisse Wibertum ac Lambertum. In Codice Donationum Auberti Mirai, iam supra 3) Lam- laudato, exstat cap. 32 diploma Ottonianum, datum anno 949. Indict. XII, anno bertus, autem imperii XII, mense iunio, in quo refertur, virum nobilem, nomine Wi- bertum, in pago Darmensi in proprietate hereditatis sue construxisse monasterium in honorem sanctorum Petri apostoli et Exuperii, Gemblous nuncupatum, cuius aduocatiam dederit inter ipsius Wiberti electionem cesar Lamberto, comiti Louaniensi, viro forti et bellico, vt vice cesaris contra omnium inquietationem eiusdem monasterii esset adiutor ac defensor. Wibertus ille, deposito militia secularis balteo, obtulit castrum suum Gemblacum S. Petro et decessit in Gorizia, Lotharingiae cenobio dicessios Metensis ad X. Kal. Iunii ipso anno 962, indeque Gemblacum translatus, et anno MCX. e tumba adlevatus est, proculante Sigeberto Gemblacensi, qui vitam eius scriptit, a Surio editam. Cum itaque Gemblous sit Gemblours, Gemblacum, intra Brabantiam in terminis comitatus Namuricensis situm; pagum Darmensem eundem fuisse putamus, qui infra appellatur Darnau. Quodsi autem Wiberto nomen fuit inditum a patruo suo Wiberto episcopo Verdeni, qui eodem anno, quo nosfer Wibertus natus fuerit, floruit adhuc, Rainberht filium fuisse Wibertum nostrum, verisimillimum nobis videtur. Lambertum autem fratrem fuisse Gisberti ducis, omnes fere statuunt. Et cui melius aduocatiæ Gemblacensis dignitatem committere potuit Wibertus, quam germano suo fratri? Optima enim de eo sperare poterat. Et quamuis eius posteri degenerare a maiorum virtute potuerint, in ipso tamen diplomate Ottoniano sanctum erat, tunc eos, quidquid beneficii pro ipsa aduocatio tenebant e manu regis, amissuros esse. Nemo autem nobis obiiciat, queso, in ipso diplo-

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hudo-
wiico et

4) Ragi-
nerus
Hanno-
niae co-
mes.

diplomate, ad quod prouocauimus, quædam inesse, quæ falsitatis notam ei injure videntur. Nominat enim se Otto regem Lothariensem et Francigenum. Subscriptio archicancellarii diplomati deest. Anni regnantis Ottonis appellantur anni imperii, non regni. Neque anno 948 eiusque mensi Iunio est æqualis indictione XII, sed quinta. Fatemur quidem, ea momenta fuisse in causa, cur de veritate istius diplomatis diu dubitauerimus. Cum vero e Vita Wiberti ac Sigeberto viderimus, ipsum *Wibertum* eodem tempore vixisse, iam non multum hesitantes respondemus, amanuensium et libriorum imperitia ac typographorum errore factum esse, ut illi naïvi in diploma istud fluxerint, quod datum multis aliis diplomaticis cum illo est commune.

Porro nobis probabile videtur, fuisse *Giselberto* fratrem *Raginerum*, a patre et aucto eiusdem nominis ita appellatum. Habemus ergo illum *Raginerum* pro filio *Rainberni*, qui in *Testimonia de Brunone Colonensi archiepiscopo*, Ottonis M. fratre, quod sumptum est ex Vita Gerhardi, abbatis Bronensis ecclesie, et reperitur Tom. I. Leibn. p. 290 seq. adpellatur *comes Hauinoenium, cognomento Longicollus*, qui, quia tyrannice suis importunabatur provincialibus, nec vellet resipiscere, semel et sedulo communitus, tempore Brunonis archiepiscopi exulabat in ignotis regionibus. Quamobrem de eodem adhac sermonem esse, creditus, in Chronico Ditzmari, episcopi Merseburgensis, Tom. I. Leibn. p. 411, cuius verba recitamus ita conformata: *In occidente LAMBERTVS, REINHERITI FILIUS, cum suis viis ab hoste Godesfrido, multorum inimicus occubuit. Non fuit enim in hac terra deterior illo, qui multos in ecclesiis cum fune campanarum strangulauit. Quot homines hic exheredaret, vel occideret, nullus explicare valet: nunquam is de perpetrato facinore penitentiam suscepere curauit. Ille cum fratre suomet, REINGERIO, Werinbarium, et eius germanum Reinzonem, pariter occidit.* HVIVS PATER ad Bohemian ab Ottone in exilium missus, ibidem moritur. Ipsa corundem patria viuentes douit, amissos gaudet. Hoc duntaxat conqueri debemus, quod eo die propter nocentem ex utraque parte congrederent tot inculpabiles ceciderunt. Ex his testimonii patet, 1) *Raginerum* seu *Reinberium*, comitem Hauinoenium, tempore archiepiscopi Brunonis, id est, intra annos 952 usque ad 965 in exilium fuisse pulsum, 2) *Reinberii* filios vero postea fuisse restitutos, 3) *Reinberii* filios bona sua hereditaria habuisse versus occidentem, et 4) *Reinberii* filios fuisse *Lambertum* et *Reingerum*. Hæc vero omnia fratri ac nepotibus *Giselberti* ducis optime respondent. Hauinoenenses enim sine dubio sunt incolae pagi Hainoënsis, quem in comitatu Hannonia, germanice *Hennegau*, olim extitisse, diplomata adprobant. Hic autem comitatus situs est in occidentali Germania parte. Unus ergo est idemque *Raginerus*, de quo Gerhardus abbas et Ditzmarus episcopus memoriae nonnihil prodiderunt.

Hunc autem *Raginerum* fuisse fratrem *Giselberti* ducis, ex omnibus porro circumstantibus momentis patet. Mortuo *Giselberto*, Otto caesar ducatum Lothiorum conferebat Ottoni, Ricuinis filio, & hoc defuncto, eidem ducatu prefecit Conradum (Salicum), cui filiam suam rex desponsabat, Widekindo teste *Annal. lib. II. p. 648* seq. Post haec cum similitates, qua inter Heinricum et Luidolfum nec non dictum Conradum, fratrem, filium, ac generum Ottonis Magni, intercesserant, in apertum erumperent bellum, *Raginerus*, Hannonia comes, ratus Lotharingie ducatum potius esse suum, capropter ipse, præclaram infestandi Conradi atque occupanda, ut sperabat, Lotharingie causam nactus, quandam Conradi arcem obsedit. Conradus autem, indignum se fuisse ratu ab hoc hoste vexari, signa signis contraria sustulit, et obiecta omni mora in eum exercitum mouit. Magnis ergo utrumque odii paribusque animis concurrerit. *Raginero* cum suis popularibus, et Conrado cum Francis fortissime dimicantibus, tanta fuit pertinacia pugnarum, ut, fluctuante victoria et Marte ancapiti, nox prælium dirimeret, ut Widekindus *Annal. L. III. pag. 633* refert. Frodoardus tamen aliique referunt, Conradum a Lothariis, qui iam olim ei infili erant, fuisse victimum. Docent Sigebertus et Anselmus, prælium commissum fuisse ad Mosam. Hic nominat *Raginerum* Hainonenium comitem. Post haec cum Otto caesar, abrogata Conrado potestate, fratrem suum Brunonem, quondam litterarum studiosum inter Corbeienses, archiepiscopum deinceps Colonensem crearet, et appellaret totius Lotharingie principem; *Raginerus* ob san-

guinis

guinis iura nisi vniuersam Lotharingiam, ad minimum tamen *Gerberga* reginæ gubernat, perperam murata in dotalia, sua esse, contendebat. Bruno autem ne-
gabat, quidquam iuris in Lotharingiam tribui posse *Raginero*: *Giselbertum* qui-
dem prefectum Lotharingie constitutum esse, eo vero eiusque filio *Heinrico* per
mortem e medio sublati, arbitrium prouincia ad Ottonem cæsarem rediisse, ean-
demque rationem esse prædiorum *Gerberga* dotalium. Diu super hæc discepta-
tum, donec ad arma est ventum. Fuit verbis et leibus pugnis certatum, ac
magis consiliis, quam vi, bellum est gestum. Quia vero causa hæc ad Lotha-
rium regem Francorum eiusque matrem *Gerbergam* quoque videbatur pertine-
re, Bruno cum illis colloquebatur. Colloquio *Raginerus* interfuit. *Ragine-*
rus fidem et pacem obsidibus non sanxit, res eo tempore potuissent confeccæ vi-
deri, si ipse obſides dedisset. Cum vero *Raginerus* obſides dare noller, Bruno ¹⁾ *Ragi-*
nerus, custodibus appositis, in potestatem redigit, et ad poſtremum pertinacæ in-
ſistentem anno 957 in exilium misit. Filii autem eius, *Raginerus* et *Lambertus*, ²⁾ Lam-
ad regem Lotharium profugerunt, et, quem fortunæ suæ aduersarium habuerant, berti-
us in miseria amicum sunt experti. Viuo Ottone Magno, *Raginerus* et *Lambertus*,
reditum in patriam desperantes, quieuerunt. Confer b. Frid. Sim. Hahni voll-
ständige Einleitung zu der deutschen Staats-Rechts- und Käifer-Historie P. II c. 4.
§. 2. p. 106, sq. Nunciato autem cæsaris obitu, coactis amicis ac paratis aliqui-
bus copiis, in Belgium impetum fecerunt. At caſos fuſſe ipſos prælio com-
miso, autor est Sigebertrus Gemblacensis anno 973.

Cum autem dieti fratres ſuspicionem feciſſent verendi, ne regis Francorum Lotharii ope ſubleuarentur, Otto II. anno 974. in Belgium, collecto raptim ex-
ercitu, deſcendit, arque arcem Bofflum, a *Raginero* et *Lamberto* anno 973 oc-
cupatam, circumſedit. Ipsi, capta per vim arce, in potestatem Ottonis venie-
bant. Ipsi, arce diruta, fratribus gratia vite facta. At eidem ſimil in exilium
redire iuſſi fūnt. Poſthac ipſi de conciitandis in cæſarem maioribus odiis cogi-
tarunt. Regem enim Francorum implorabant, ut hic ipſis nonnihil auxilii at-
que opis impertiri vellet: Dum vero ſpem Lotharius, Francorum Rex, recu-
peranda Lotharingie poſt mortem Ottonis Magni concepiſſet, magna in Gal-
liis copia parate fūnt, quibus Carolus, frater regis, præterat. Ipſe obuios
habuerunt Germanos, quibus cum acerrimum prælium confertum, virisque ce-
dere ſolo indignum ſeſe iudicantibus. Tandem Franci magis pulſi, quam viči,
pedem retulerunt, nullo victoria indicio, niſi loci pugnae mutati, reliquo. Hunc
ſibi vindicarunt Germani. Cum vero Otto cæſar animaduertifſet, pacem in
Belgio, non niſi reſtitutis *Raginero* et *Lamberto*, reſtitui non poſſe, hereditatem
paternam eiſi reſtituit anno 977. Ut vero Francorum vires diuelleret, Carolo,
Lotharii fratri, principatum Lotharingie obtulit, ea conditione, ut imperii Ger-
manici ciuis et cæſaris beneficiarius eſſet, operamque Germaniæ contra quem-
cunque, ne fratre quidem excepto, cum fide nauaret. Accepit conditionem, Carolus
a patre olim præteritus, nec a fratre viſo principatu pro dignitate ſua adhuc do-
natus. Collata ergo fuit ei Lotharingia, Sigebertrus Gemblac. aliisque testibus.

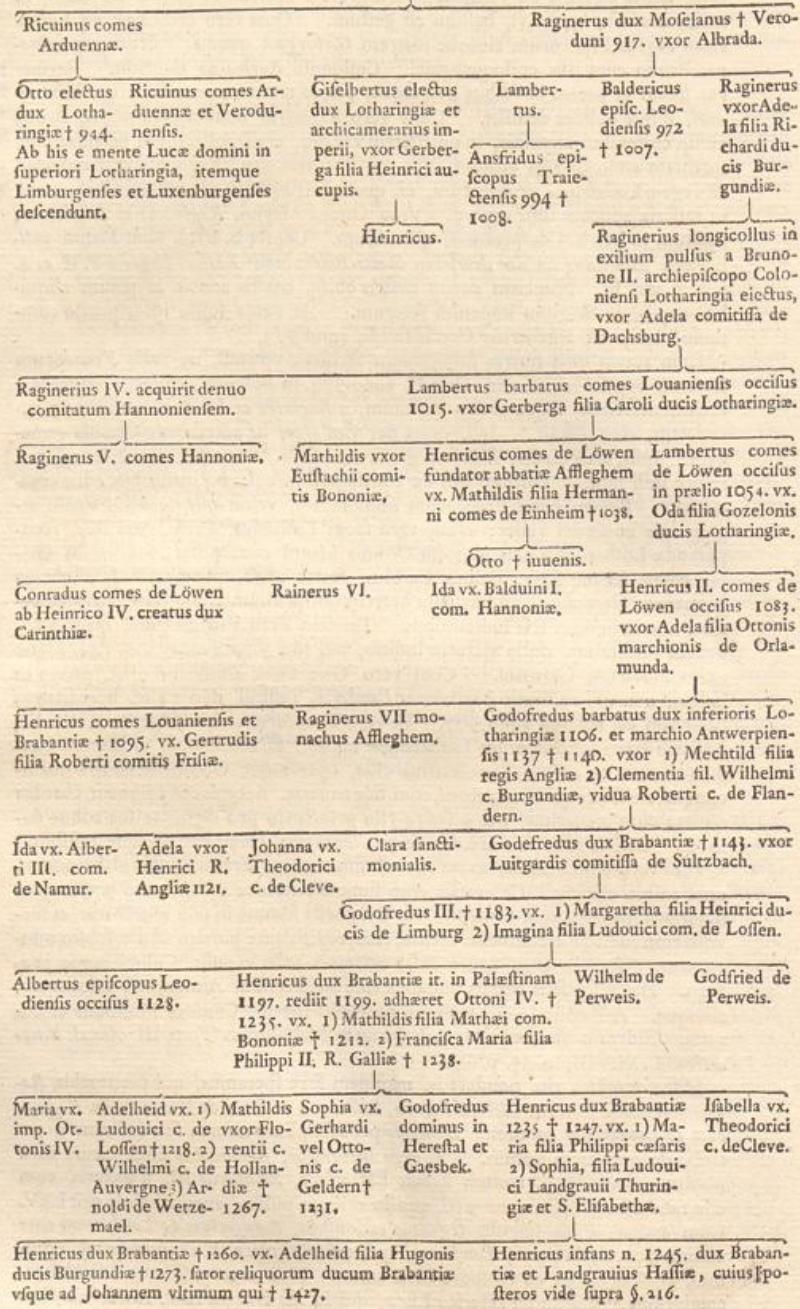
Hæc vero omnia Lotharius rex moleſtissimo animo ferebat, diſſimulabat autem,
quid animo agitarer. Contractis ergo ſumma celeritate copiis, anno 978 magnis
iſteribus Aquilgranum contendit, ubi Otto cæſar ſummo in otio morabatur, et for-
tassis cum coniuge accumbebat mensa, cum, regem ante portam adeffe, ſubito nun-
ciaretur. Relictis ergo epulis cæſar exempli vrbe exceſſit, Coloniamque pro-
fugit. De hiſce fatis exactis omnibus vide Sigebertrum, Aimonium, Ditzmarum,
aliosque. A *Raginerio* et *Lamberto* progeniti fuerunt Comites Montium et Lo-
vanii. Fidem oculatam nobis fecit Ioannes Mabillonius Tom. III Annal. Bene-
dictin. L. XLVIII, n. 45. p. 640.

Hifce omnibus ritē ponderatis, neminem fore ſperamus, qui pernegabit, *Ra-*
ginerum fuſſe fratrem *Isleberbi* ducis, huiusque nepotes ex fratre fuſſe *Ragine-*
rum ac *Lambertum* comites. *Lamberto* probabilifſime nomen fuit inditum a pa-
truo, de quo ſupra egimus. Si ergo *Isleberthus*, *Rainberi* II filius, iſque natu
maximus, anno 939. tantum habuit LII annos, *Rainberus* III, ſi finxeris, eum
eſſe natum anno 891, anno 956, quo in exilium pulsus, annum etatis egit LXV.
Cum autem ex hiſ singulis ſequatur rationibus, *Raingerum* ac *Lambertum* ante
annum 956. fuſſe natos, *Lambertus*, qui, teſte Ditzmaro I. c. anno 1016. occu-
buit, circiter habuit eo tempore LXX annos. Non ergo poſſumus affentiri re-
centioribus et in primis Friderico Lucæ, qui in des heiligen Röm. Reicks ubralten
Fur-

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hudo-
uuico et

Fürsten-Saal p. 1020 seqq. afferuit, Reinherium ac Lambertum fuisse Isleberhtii du-
cis nepotes ex fratre, vti patet e sequente genealogico schemate, quod ex eo cum
annotationibus nostris hoc transferre liber.

Giselbertus, praefectus Aquitanie, vxor eius
Ermengardis Lotharii imperatoris filia rapta.

Multa in hac genealogia insunt, quæ per animaduersionem haud superuacuam gubernare expungemus, utpote iam satis manifeste erronea. Illud tantum nobis, eam perpendentibus, in mentem venit, præcepto antiquo cautum esse, ne præter necessitatem res multiplicemus. *Giselbertum*, præfectum Aquitanie, patrem fuisse Regini ac *Ragineri*, filio recentiorum est. Quamvis enim anno 862 quidam *Giselbertus* fuerit comes in pago Darnau ad fluvios Gelduius (*die Schelde*) et Sambra (*die Sambre* in comitatu Hannonie), vti testatur charta *Ansfridi comitis palatii* in Tom. I. Marq. Freheri Scr. R. Germ. p. 110; nemo tamen scriptorum rei ætate æqualium tradidit, eundem fuisse autem *Giselberti*, ducis Lotharingie, gie ducis. Nomina omnino eorum multum differunt. Comitis illius in pago Darnau nomen fuisse *Giselberti*, non negamus. Duci autem Lotharingie genuinum et verum fuisse nomen *Giselberti*, pernegamus. Est enim in editione Widekindi Corbeiensis, quam Meibomius aliquique publici iuris fecerunt, ille appellatur *Giselbertus*; codices tamen veteres cum editis minime concordant. Dresdensis enim codex nominat illum *Izelbertum*, et Cassiniensis *Isberhtum*, noster autem *Izliberhtum*, quo cum chronicon nostrum MS. et coetaneum accuratissime consonat. Genuinum ergo eius nomen fuisse *Izliberhtum*, omnino credimus. Cum itaque nomen nomini non respondeat, male fundamentum sententiae sua posuisse recentiores in eius conuenientia, putamus, siquidem ipsi nondum eucererunt, *Giselbertum* in pago Darnau bona hereditaria possedisse. Si hoc posset rationibus idoneis doceri, id, opinor, aliquod, non omne, afferre sententiae recentiorum pondus. Comitatus enim eo tempore dependebant a liberimo arbitrio cesaris. Quam ob causam *Giselbertum* comitem in pago Darnau eodem iure habemus pro patre Sigiwini, cuius meminere Acta S. Ludgeri T. I. Leibn. p. 118, quo ipse habetur pro patre *Ragineri*.

Præterea videtur *Giselbertus*, comes in pago Darnau, plane diuersus fuisse a *Gisalberto*, præfecto Aquitanie. Hic enim, vti infra videbimus, appellatur *Vassallus Caroli calvi*, qui erat filius Hludouici pii. Ad Carolum ex regiones, in quibus nostri *Ragineri* bona sua hereditaria possederunt, non spectarunt. Etenim supra §. 133. not. (E) vidimus, Hlothario cesari, monarchia Francorum quadri partito diuisa, attributam fuisse, præter Italiam, Burgundiam et Galliam Belgicam, eas scilicet prouincias, quæ inter Mosam et Rhenum, ac inter Rhenum et Scaldim interiacent: accepisse ergo Hlotarium in ditionem suam Alsatiam, Lotharingiam, Ducatum Bipontinum, Episcopatum Spirensis, Wormatiensis, atque Archiepiscopatum Moguntinensis, Treuirensis, ac Coloniensis, nec non Electoratus Palatini partem, porro ducatus Luxenburgicum, Limburgicum, Iuliensem et Brabantum, Episcopatus Leodiensis terras, ac denique comitatus Namurensem, Hannonensem, eosque, qui hos interiacent, vti Annales R.F. Fuldenes T. I. Freheri p. 25 seq. aliisque testantur. Addunt Fuldenes, Carolum, Aquitanie veluti sue imminentem, nepoti suo Pipino molestem fuisse, neque prius quieuisse, donec Pipinus rex, Aquitanie comprehensus a suis, Carolo cum regno traditus esset effectusque clericus, Suesione in monasterium S. Medardi detrusus: ciusque frater, Carolus iunior, illo iubente tonsus, in monasterium Corbeiense missus esset, ibi intra custodiā detinendus l. c. p. 29. Eo ergo tempore fieri potuit, vt *Giselbertus* Aquitanie præficeretur, qui, cum præfectus Aquitanie fuerit, comes per pagum Darnau esse non potuit. Aquitanie enim erat illa prouincia in Gallia, quæ inter montes Pyreneos, oceanum Aquitanicum et Garumnam fluvium interiacet.

Tribuitur porro *Gisalberto*, Aquitanie præfecto, coniux, filia imperatoris Hlotarii, quam rapuisse *Giselbertum* anno 846, Annales Francici Fuldenesque l. c. p. 26. his referunt verbis: *Giselbertus, vasallus Carli, filiam Hlutarit imperatoris rapuit, et, in Aquitaniam profectus, in coniugem accepit. Hludouicus occidentem profectus mense Martio cum Carlo placitum habuit, in quo vterque eorum publice contestatus est, suæ non fuisse voluntatis, quo Giselbertus filie Hlubarit tungeretur, vt bis auditis Hlubarit placari factilius potuisset. Inde reuersus iuxta lacum Brigantinum II. non. April. pascha celebravit, postea cum Hlubario locutus, volens cum Carlo pacificare, cum res non haberet effectum, circa medium mensē agusti cum exercitu ad Sclauos Margenses defectionem molientes profectus est. Porro de hac re iidem Annales l. c. ad an. 847. ita exponunt: Hic annus a bellis.*

Ab anno
854 usque
877. re-
gnante
Hludo-
uiico et

quietuit, quem Hluthorius et Hludouicus mutua familiaritate transegerunt. Nam vixque eorum, ad domum alterius invitatus, coniuicis et muneribus regis honoratus est. Hludouicus tamen Hluthorium et Carolum, ita ut voluit pacificare, non potuit, renuente Hluthorio propter iniuriam sibi a Gisalberto vasallo Carli in raptu filie sue factam. Denique Annales laudati anno 848. p. 27 haec habent verba: Hludu-
uicus legatos suos ad fratrem suum Hluthorium, in Theotonis villa placitum ba-
bentem pro Gisalberto, qui eodem anno ad fidem eius venerat, reconciliationis gra-
tia direxit.

Quo nomine fuerit insignita illa *Hlotharii* cæsaris ad annum 846. raptam filia, non addunt Annales. Facile vero damus, eam appellatam fuisse *Ermgardum*, non ab aia, Hludouici pii coniuge Irmigarde, quippe que iam anno 818. V non. Octob. decesserat, Eginhardo teste in *Annal. Rer. Franc.* p. 168; sed ita vocatam fuisse a matre Irmigarde, Hugonis comitis filia, quam *Hlotharius*, natu maximus imperatoris *Hlodouici* filius, solemani more duxerat vxorem anno 821, eodem Eginhardo teste l. c. p. 170. Hinc citra dubium sequitur, illam *Hlotharii* filiam ante annum 822 in lucem prodire non posuisse. Ipsam post-
haec, propioribus nos annis esse natam, collegimus ex eo, quod iam, antequam *Irmgard* rapta, scilicet anno 841, filiam quandam suam, cuius vero nomen ibi non exhibetur, elocauerat *Hlotharius* cæsar, *Annalibus* R. F. Fuldens. testibus p. 25. Ellocauerat eam Comiti Berengario. Hadrianus Papa eam vocavit Hilletrudem, ep. ad Karolum Regem apud Du Chesse Tom. III. p. 853. Cum enim probabile sit, filiam cæsaris natu maiorem nupsisse prius viro, quam natu minorem, *Ermgarda* inferior ætate videtur fuisse. Pone igitur, *Ermgardem* natam fuisse anno 824. Habuit ipsa sic annum XXII, cum se rapi a Gisalberto passa est anno 846. Si itaque *Ermingardis* filia *Hlotharii* cæsaris mater fuisse *Ricuini* atque *Raginerii*, *Ricuinus* natus esse potuisse non ante anno 847, et *Raginerus* anno demum 848. Si vero *Ricuinus* vxorem duxisset anno ætatis XXIV, tunc Otto in lucem edi aut prodire potuisse anno 871, et *Ricuinus* circiter annum 872. Quodsi rursus *Raginerus*, dux Mosellanus appellatus a Friderico Luca, anno ætatis XXIV thalami sociam accepisset; tunc ipsi potuisse nasci, et quidem dux Lotharingie *Giselbertus* anno 873, *Lambertus* autem anno 874, et *Baldericus* anno 875, *Raginerus* tandem anno 876. Ex hoc uno alteroque mo-
mento, verisimiliter sumto, euidentissime sequitur, *Giselbertum*, Lotharingie Du-
cem, esse non potuisse nepotem Gisalberti, praefecti Aquitaniae. Widekindus enim noster Annal. Lib. I. p. 638 circa annum 922 *Giselbertum* appellat adole-
scem. *Giselbertus* enim anno 922 iam annum ætatis habuisset XLIX admo-
dum, si positionum seu sumptionum nostrarum ratio habetur.

Capere nequimus rationem, qua *Baldericus*, *episcopus Leodiensis*, nepos Gisalberti praefecti Aquitanie dici possit. Etenim ponemus, non concedemus, *Baldericum* non ad annum 875, sed ad annum 895 vitam fuisse ingressum. Ponendum eo ipso est, *Baldericum* anno 1007, quo e mente Friderici Luca alio-
rumque animam exhalauit, annum ætatis centesimum secundum circiter eglise. Si perhibes, negari non posse, Fridericum Luca errasse in hoc momento, in-
telligendum autem esse non *Baldericum* secundum, sed primum huius nominis, itidem *episcopum Leodiensem*, tunc et eo ipso longe de via decedes. Bucelius in *Germania Sacra*, ductus relatione Anselmi, inscripta *de episcopis Leodiensibus*, episcopos Leodienses circa haec tempora ita ordinat: *Hugo* † 947. *Fab-
erbertus* † 953. *S. Ratherius* pulsus a. 954. *Baldricus* filius comitis Montensis † 959. *Herarius* seu *Everardus*. *Notkerus* † 1007. *Baldericus II.* Ludouici Lof-
fensis comitis filius † 1017. Sed ex diplomatis genuinis cognouimus, sedisse in cathedra Leodiensi *Faberbertum* anno 944, *Euerhardum* (claro Saxonum gene-
re oriundum et cæsaris consanguineum, probabiliter ergo ad familiam Euerstei-
nensem referendum) anno 967, *Notkerum* 972, 980, 981, 985, 1006, 1007. et
Baldericum anno 1008 seqq. Pone ergo, inter *Faberbertum* atque *Euerhardum*
prefuisse Leodiensi episcopatu *S. Ratherius* ac *Baldericum I.* Eo ipso existimandus est *Baldericus* in folio positus esse anno 955. Eo autem iam tempore *Balde-
ricus* egisset oportet annum ætatis LXXX. Probabile ergo non esse censamus,
Baldericum, cui corpus iam annis marcebat, apud cæsarem Ottonom inter auli-
cos *capellanos* egisse, vt tunc mos erat primaria nobilitatis iuuenum, cum adhuc impe-

imperatoribus collatio ecclesiasticorum munerum præcipuorum esset reser-
vata.

Si porro *Raginerus*, frater *Giselberti* ducis, natus esset anno 876, atque ipse
anno ætatis XXIV vxorem duxisset, *Raginervus Longicollus* lumen vitale primum
haurire potuissest anno 901. Quomodo vero ita a Brunone II, archiepiscopo
Coloniensi, Lotharingia cœlestis, et in exilium pulsus dici potuit? Pronocat
quidem Luca p. 1024. ad *Levoldi a Nortbœf catalogum episcoporum Coloniensium*
Tom. II. Script. Rer. Germ. Meibomii p. 7. Sed l. c. de illo Brunone archie-
piscopo nihil aliud refertur, nisi eum fauore Lotharii regis *intbronisatum*, atque
in expeditione Italica Lotharii regis comitem fuisse ac ad Barum, ciuitatem Apu-
liae, præsente imperatore obiisse diem supremum. Leuoldus indicavit casarem
Lotharium Saxonem. Vnde sequitur, Brunonem II, archiepiscopum Coloniensem,
tempore Lotharii Saxonis vixisse, atque ante annum 1137 mortuum esse.
Si ergo hic Bruno II *Raginerti Longicollum* Lotharingia expulit, rursus sequi-
tur, *Longicollum* ultra ducentos annos vitam produxisse. Brunonem autem se-
cundum post annum 1128 archidiœcesi Coloniensi presuisse, e diplomatis
atque Annalibus nostris MS. patet. Omnino igitur credimus, expungendum
esse præterea *Raginerum*, patrem *Ragineri Longicollis*, nec non statuendum esse,
Longicollum a Brunone I, fratre Ottonis Magni, in exilium fuisse pulsum, ut
supra demonstrauimus.

De *Ausrido*, episcopo Leodiensi, idem statuimus, rati, cum expungendum
esse e tabula illa genealogica. Infra enim, fuisse quidem cum Widikindeum,
sed filium Theodorici, docebimus.

Ragineri Longicollis fuisse filios *Raginerum ac Lambertum*, e *Ditmaro* episcopo
Merleburgensi scriptore grauissimo iam supra didicimus. Idem retulit, *Lamber-*
tum anno 1016 oceubuisse. *Raginerum* anno 1018 comitem fuisse, ex Mirai
Opp. Dipl. T. I. p. 508. pater. *Ragineri Longicollis* vxorem appellatam fuisse
Adelam, concedere possumus. Cum enim dictus *Lambertus* filiam haberit no-
mine *Adelam*, quam, Annalista Saxone teste, duxit Otto Orlamundanus marchio
Misniae, qui anno 1067 est mortuus, probabiliter *Adela*, *Lamberti filia*, nomen
inditum est ab aia. Fuisse autem eam comitissam de Dachsburg, dare ei non
possimus, quia eo tempore comites de burgis seu castellis suis nondum appellab-
antur. Nec credimus, *Heinrici II*, comitis Louaniensis, vxorem fuisse filiam
Ottonis, Marchionis de Orlamunda. Annalista enim Saxo ad an. 1062: *Ha-*
buit autem (Otto marchio) *inquit, vxorem nomine Adelam de Brabantia ex castello,*
quod Louene dicitur, que peperit ei tres filias, Odam, Cunigundam, Adelheidem.
Odam accepit *Eberetus* marchio iunior de Brunswic et hæc sine liberis obiit. *Cuni-*
gunda nupsit regi *Truzorum* (*Ruzorum*) genuitque filiam, quam nobilis quidam de
Tburingia *Gunherus* nomine accepit, genuitque ex illa *Sizone* comitem, post cuius
mortem reuersa in patriam, coniunctaque est *Cononi* comiti de *Bichlingen*, filio du-
cis *Ottonis de Northeim*, genuitque illi quatuor filias; quo item defuncto, *Wipertus*
senior tertius eam defonsauit; *Adelheidis* vero coniuncta fuit *Adelberto* comiti de
Ballenside, quem *Egeno* iunior de *Conradsburch*, filius *Burchardi*, nepos *Egonis*
senioris, campanæ sono proditum, superueniens interfecit. *Qui Adalbertus* genuit
ex ea Ottone comitem et *Sigefridum palatinum* comitem.

Lambertum Henrici fratrem, et Lamberti barbati filium expungendum esse non
minus ex hac genealogia, probabile nobis videtur. Cum enim ille bellum ges-
serit cum *Balderico II* episcopo, qui ab anno 1008 vsque 1017 diœcesi præfuit
Leodiensi, indicatur nonnisi ipse *Lambertus* barbatus. *Sigebertus Gemblacensis*
occasum eius refert ad annum 1013. Quamvis enim *Sigebertus* in anno emor-
tuali errauerit, quia, teste *Ditmaro* coetaneo, anno 1016 occubuit, haurire ta-
men potuit ipsam rem ex antiquioribus scriptis deperditis, e quibus relatum le-
gerit, *Lambertum* bellum gessisse cum *Balderico*, episcopo Leodiensi. *Henricus* filius
ergo potius videtur pater *Henrici II*, cuius filius *Henricus III* anno 1086 extitit *Henricus*
fundator monasterii *Afflighemii*, distantis sex milliaribus ab urbe Bruxella. *Hic* *Henr. III.*
Henricus, *Sigeberto* teste, anno 1095 peremutus interiit, cui frater *Godofridus* ²⁾ *Godofridus*
successit. Huic fortuna ita fuit, vt, Ottone Frisingensi Lib. VII. cap. 17. et *fridus*.
L11 3

Lamberti
filius
Henricus

Henricus
filius
Henricus

Henricus
filius
Henr. III.

Henr. III.
cuius fil.
Henr. III.

Godofridus
2)
Godofridus

Sig. Louani-

ensis,

FH

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-

cuius fil.
Godefri-
dus dux
Brabant.
Godefri-
dus filius
Godefri-
di.

Henricus
Landgra-
vius Haf-
fiae.

3) Wide-
kindus
filius
Raginbe-
ri.

4) Thia-
dricus
cunis lib.
1) Ruper-
tus archi-
episcop.

TRADITION. CORBEIENS. P. III. §. 229.

Sig. Gemblacensi testibus, ducatum acquisuerit anno 1106, quamvis diplomata adhuc in quibus iam anno 1093 et 1092 dux appellatur, quemadmodum ille in diplomatibus a. 1107, 1110, 1123, 1124, 1125, 1129, 1131, 1133, 1134, 1138, 1140. Lotharingia inferioris et Brabantia dux nominatur. Eo adhuc superflite a. 1140, filius eius *Godefridus*, dux appellatur Brabantia, cuius ad a. 1143, 1147, 1150, 1151, 1158, 1160, 1173, 1174, 1175, 1179, 1181 mentio iniicitur. Bellum gessit cum Heinrico, comite de Lo, propter iurisdictionem oppidi S. Trudonis, testibus *Annalibus Godefridi monaci* Tom. I. S. R. G. Freheri p. 351, ducatumque accepit. Cum ipse anno 1190 fatis concessisset, l. c. p. 354, eius filius *Godefridus* dux Brabantia fuit, qui anno 1197 mare transit, aggrefsurus pugnam contra inimicos Dei. Tom. I. Freheri p. 516. Anno autem 1198, Hierosolymis reversus, re male gesta contra Saracenos l. c. p. 365. Quamvis non negemus, in quodam diplomate ad a. 1179 *Godefridi* Brabantia ducis filium appellari Heinricum, qui in dipl. ad a. 1184, 1190, 1191, 1196, 1197, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207, 1209, 1210, 1211 usque 1214 nuncupatur *Lotharingia inferioris* et *Brabantia dux*. Eiusdem vxor mathilda; filius eius primogenitus nominatur 1230, et 1231 *Henricus*. Quæ adduximus, ut constet, quoisque calculus Friderici Luce aberret a tramite, qui etiam errauit in eo, dum pronunciauit, *Albertum*, episcopum Leodiensem, anno 1128 fuisse occisum. E *Godefridi* enim monachi *Annalibus* l. c. p. 357 patet, *S. Albertum*, fratrem ducis Brabantia, in episcopum Leodiensem anno 1191 fuisse electum, et suffragio cognatorum contra morem ecclesiasticum armata manu sedi intrusum, anno autem 1192 ex sententia episcoporum quorundam amotum, eo quod non canonice intrasset, mandante vero Papa a Remensi archiepiscopo fuisse consecratum l. c. p. 358, Remis autem obtruncatum, et hanc cedem ex voluntate imperatoris esse peractam, sic ferente communis fama l. c. p. 359. *Henricus* appellatur in diplomatibus ad annum 1198 et 1214 *dux Lotharingiae et Brabantiae, et marchio Romani imperii*, et anno 1235 *dux Brabantiae*; eius vero filius *Henricus* se appellavit an. 1243 et 1247 *ducem Lotharingiae et Brabantiae*, et filium suum primum *Henricum*. *Henricum* autem infans, eumque primum *Landgravius Hassiae*, eius quoque fuisse filium iam supra (§. 216) significauimus, quo lectorem benevolum ablegamus, illud unicum modo addentes, nos ita *originem Serenissimorum Landgraviorum Hassiae et Widekindi M.* quæ adhuc latuit in obscurio, primos demonstrasse, et plura allaturos in *Clientela nostra Corbeiensi*.

Reuertimur itaque ad *Widekindum*, fratrem *Thiadrici*, *Reginberni*, atque *Immedi*, et filium *Raginberi* I, quem Io. Mich. Heineccius in *Antiquit. Goslar.* p. 17. ex Io. Leznero nominat *Burggrauum Zorbencensem et Wettinensem*, eique tribuit coniugem *Iutram*, *comitissam de Gleieben*, ex qua genuerit Alemarum et Dietricum, inter quos Alemarus princeps Taurinenfis et Marchio Montisferrati appelletur. Sed cum haec sine vlo testimonio coetaneorum scriptorum praedicentur, omnia isthae omnino in dubium vocanda sunt, quemadmodum etiam ea hic publice reuocamus, quia in *Sciatographia Historie Corbeiensis* p. 66 diximus, perhibentes, eundem *Widekindum* satorum fuisse comitum Sualenbergen-
sium, eo tempore secuti auctoritatem illustrissimi domini Eccardi, cuius ex ore et scriptis quandam pependeramus, dum adfirmabamus, comites Sualenbergen-
ses ab eo descendisse. Omni vero præiudicio auctoritatis tantisper deposito, supra (§. 104) demonstrauimus, satorum Sualenbergenium et Waldeccensem comitum fuisse *Bardonem* comitem, nepotem *Widekindi* M. *Widekindus*, de quo loquimur, videris fuisse *Widekindus*, qui in his traditionibus (§. 344) nominatur pater *Reynwerti*, qui in villa *Burius in pago Almunga* vnam familiam cum XL iugeribus abbatiæ nostræ donauit. Quanquam fatemur, hoc tantum versari intra conjecturam. Potuit enim etiam *Widekindus* ille esse filius *Bardonis* I, cuius posteri eadem in regione bona sua hereditaria habuerunt. Et forsitan ille *Widekindus* fuit sator nobilium dominorum de Buren. De his agemus in *Clien-
tela Corbeiensi*, et infra §. 389.

Progredimur ergo tandem ad *Thiadricum*, patrem reginae Mathildis, cuius liberi fuerunt *Rupertus*, *Anfridus*, *Mabild* regina, *Amalrada*, *Bia*, *Theodoricus* et *Fretkeruna*. *Rupertus*, seu, vti anno 945 et 953 in diplomatibus nominatur,
Ruod-

Ruodbertus, erat archiepiscopus Treuirensis. Illum, e ducibus Saxonie ortum, unico et annis XXII suis prædelle atque anno 956 mortuum esse, perhibet Bucelinus in *guber-*
Germania Sacra. Fuisse autem eum fratrem regine Mahilda, Albericus Trium Corbe-
fontium monachus in *Chronico* in Leibnitii *Accessionibus Historicis* ad an. 921 et iam Adal-
Chronicon Magnum Belgicum referunt, qui quamvis non sint coætanei scripto-
res, dissentienti tamen rationes non habemus, sperantes, eos ex antiquioribus
scriptis perditis sua hausisse, in primis quia huic sententiae cetera bene respon-
dent. Nomen autem inditum videtur *Ruodberto* archiepiscopo ab aucto eius ma-
terno. Cum enim *Reinbilda*, vxor *Tbiadrici*, *Danorum Fresonunque germine*
procreata sit, fortassis *Reinbilda* pater constitutus est *Ruodbertus*, de quo *An-*
nales R. F. Fuldensis T. I. Freheri p. 40 hæc habent verba: *Ruodbertus, Caroli regis*
comes, ad Ligerim flatum contra Nordmannos (anno 867) *fortiter dimicans occidi-*
tur, alter quodammodo nostris temporibus Machabæus: cuius prælia, qua cum Brit-
tonibus et Nordmannis gestæ, si per omnia scripta fuissent, Machabæi gestæ aquipa-
rari potuissent. Si statuitur, Reinbilda illius Ruodberti filiam fuisse, tunc patet
ex his verbis, Tbiadricum et Reinbilda coætaneos fuisse. Ipsa vero Reinbilda,
mater regine Mahildis ac Ruodberti archiepiscopi, mortua est V. id. Maii, teste
Necrologio, in Broweri Annal. Treuirensibus obvio.

Quodsi autem *Ruodbertus* archiepiscopus frater fuit Reginæ *Mahilda*, *Ansfri-* 2) *Ansfri-*
dus comes quoque appellandus est filius *Tbiadrici* ac *Reinbilda*. Episcopus enim *dus*.
Ditmarus T. I. Leibn. p. 354 acturus de comite *Ansfridus* scribit: *vir felicis me-*
moræ comes proœcto Ansfridus, vir omni, inquit, bonitate conspicuus, dum ad-
huc esset alto progenitorum germine puerulus, cum omni lege mundana a PATRVO
RUPERTO Treuerice ciuitatis episcopo tum diuina adprime est institutus. Inde a
PATRVO suo, scilicet AQUVIVOCO, XV comitatum comite frenu, domino Bru-
noni archiepiscopo Agrippinensi traditur ad res militares. Sic bone indolis ade-
scens penes ipsum quotidie proficiebat, donec primi Ottonis magni imperatoris Ro-
manum cum exercitu iam acquisitum mancipatus est seruitio. In quibus verbis depre-
*hendimus duos patruos *Ansfridi* comitis, scilicet *Ansfridum* comitem ac *Ruper-**

1. c. *Ottone M. ANSFRIDO in initio militiae eius iniunxit, ut tentorium suum,*
quod pulchrum videbatur, quotidie poneret e regione contra imperiale, cumque ille
post discessum contigit sua HERESVINT monasteriale vitam subierit, eundem ab
Oitone III e monasterio extractum atque ad episcopatum Traiectensem vocatum esse.
Idem Ansfridus iunior fundauit illustrissimam abbatiam Tornensem, in qua suam
filiam abbatisam sacrarum virginum matrem constituit, quæ, teste Ægidio Au-
reæ Vallis (Or-val ordin. Cisterc. in dieceesi Treuirensi) monacho, appellata
Benedicta. Cum eo contentiunt documenta literaria, quæ reperiuntur in I. C.
Lunichii Reichs Archiv Spic. Eccles. P. III. von Abtissen p. 353 seqq. Probabi-
lissime autem Ansfrido iunior nomen inditum fuisse videtur a patruo suo An-
sfrido. Hæc appellatio ansam præbet commonstrandì, qua ratione nomen An-
sfridi in familiam Widikindeam fluere potuit, simulacra indicauimus modum, quo
*nomen Ruodberti in eandem gentem videtur irrepisse. Cum enim *Reinbilda*,*
Tbiadrici vxor, Danorum Fresonunque e sanguine procreata fuerit, Widekindo
Corbeiensi teste, in mentem venit Ansfridus, comes palatinus, qui circa annum
862 floruit. Hunc supra adduximus quadam ex charta. Ipse apud Freherum
atque in aliis diplomaticis ad a. 866 et 871 comes palatinus appellatur. Qui
idem videtur fuisse, qui anno 855 comes appellatur in Batue, Marteniane Col-
lectionis Tom. I. p. 140. Si ergo Ruodbertus, pater Reinbilda, Danus fuisse,
Ansfridus non esse non potuit Friso, cuius soror, siue Bia siue Amalrada appella-
tata, nupsiisse Ruodberto comiti videtur. Hunc enim Ansfridum fuisse Friso-
nem, e charta Marteniana dilucet ac satis appetet, quia res in ea reperiunda se-
cundum Euvæ (legem) Frisonum traditæ fuerunt. Ansfridus ergo senior, XV
comitatum comes, ab auunculo nomen videretur accepisse, cuius nepos e fratre,

An-

FH